

Déliháb

10. SZÁM

20
FILLÉR

100

OLDAL

KARNEVÁL
HERCEG
SZERELMESE

(20 th. Century Fox)

RÁDIÓMŰSOR
MÁRCIUS 1. - 7. IG

ILYEN 10 KÖTET

pompás, díszes, félbőr-kötésű
művet szállítunk

9 pengő 60 fillérért,

vagyis kötetenként

96 fillérért

Szemet, leiket gyönyörködtező
pompás könyvtár birtokába jut.

A világirodalom gyöngyeit adjuk. Minden hónap elsején szállítunk egy-egy regényt, a képen látható díszes félbőr-kötésben.

Egy-egy regény terjedelme 320 oldal, kifogástalan kiállításban.

Csak olyan hírneves íróktól adunk ki egy-egy regényt, akik az európai olvasóközönséget már meghódították. A sorozatban megjelennek: Frank Norris: Az örvény; Maurice Renard: Lerne doktor; Francis de Croisset: A malakkai asszony. Pierre Benoit: Az üldözött; Flaubert: Salammbó; R. L. Stevenson: A szökevény; Rudolf Stratz: A fáraó átka; Ivan Turgenyev: Az ós ugar. Francis Marion Crawford: A bizánci rabszolgalány; Somerset Maugham: A színes fátyol; Fjedor Dosztojevszkij: Névtelen; André Maurois: Két asszony között; Stefan Zweig: Első élmény.

A művek megrendelhetők Tolnai Nyomdai Műintézet és Kiadóvállalat Rt. Budapest VII. Dohány u. 12-14. Telefón: 423-39 és 423-50. Az itt látható megrendelőlevéllel minden újságárusnál is megrendelhető

KÜLFÖLDI OLVASÓINK FIGYELMÉBE! A világhírű regény bármelyik kötetét portómentesen küldi meg, (ha az újságárusitónál nem volna kapható) Romániában 40 leiért Slova S. A. de Colp Oradea, Bulv. Reg. Ferdinand 46. Csehszlovákiában: 12 Kc.-ért. Lipa Novinarstvo Bratislava Ruzová ul 8. Jugoszláviában: 15 dinárért Putnik Hírlapiroda, Novi Sad Kralja Aleksandra 21.

(Az összeg mindhárom helyre bélyegben is beküldhető)

Ne vágja ki, ha nem akarja megcsontítani a lapot, hanem írja ezt a megrendelési szöveget egy levelező lapra.

Megrendelem a „Világhírű regények“ tíz kötetét díszes félbőr-kötésben 9 pengő 60 fillérért, tehát kötetenként 96 fillérért. Minden hónap elsején a mű kézbesítésénél fizetek a könyvért 96 fillért és 10 fillér kézbesítési díjat, tehát összesen 1 pengő 6 fillért.

A kézbesítést a következő címre kérem:

név _____ foglalkozás _____
ker., _____ ucca _____ szám _____ emelet _____ ajtó _____
A megrendelő sajátkezű, olvasható aláírása

Kelt 193 _____

Külföldi olvasóink figyelmébe!

A „Délbáb“ az itt felsorolt helyeken kizárólag az alábbi árakkal fizethető elő.

ROMÁNIÁBAN . . . 1/4 évre 100 lei, FŐELÁRUSÍTÓ: „Slova“ S. A. de Colp. Oradea Bul. Reg. Ferdinand 46.

CSEHSZLOVÁKIÁBAN . 1/4 évre 23 Kc., FŐELÁRUSÍTÓ: Lipa Novinarstvo, Bratislava, Ruzová ul. 8.

JUGOSLAVIÁBAN: 1/4 évre 45 dinár. Putnik Hírlapiroda, Novisad Kralja Aleksandra 21. (Csekk számlaszám: a Beograd-i postatakarékpénztárnál 55.646.)

A kiadásunkban megjelenő művek csakis a fenti cégeknek szerezhetők be. (Közvetlen nem szállíthatunk)

URAZILIÁBAN: 1/4 évre \$ 18/000, Délbáb irodája: Sao Paulo Av. Sao Joao 247.

20
FILLÉR

X. évfolyam

Budapest, 1936 február 29

10. szám

Déliab

SZÍNHÁZI HETILAP

Megjelenik minden szombaton

Előfizetési ár: negyedévre 2 P 50 fill., félvre 5.— pengő. Biztosítással kombinálva negyedévre 3 P 42 fill., félvre 6 P 84 fill., egy hóra 1 P 14 fill. Egyes szám ára — pályaudvarokra is — 20 fillér. Ausztriában 40 Groschen, Csehszlovákiában 2.— cseh korona, Jugoszláviában 4 dinár, Romániában 8 lei, Olaszországban 1 lira 20 centesimo. Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, V. II. Dehánny utca 18. Telefon: 42-3-39, 42-3-50.

BUCSU
A FARSANGTÓL...

Le Bargy

Írta: Orbók Attila

Cimiczen, Nizza mellett, hetvennyolc esztendősen meghalt csodálatosan szép kastélyában, a Vörös Liliomban, Charles le Bargy, Franciaország legnagyobb színésze. Neve fogalom volt, nemcsak azért, mert nagy művészete nemzedékeket hódított meg, hanem mert szép, szellemes és elegáns férfi volt. Ez időben szabály volt az előkelő világban úgy öltözködni, mint ő — s a piperkőcök Bargy-módra kötötték a nyakkendőjüket, a divatcégek pedig az ő nevével lanszírozták a férfidivat legújabb „kreációit.” Neve nemcsak a színlapokon, a kritikákban, a nagyvilági krónikákban szerepelt, — hanem a divatos regényekben is, amelyeknek hősnői rendszerint Bargyról ábrándoztak, vagy legalábbis Bargy-szerű férfiakat szerettek.

Azonban nagyon téved az, aki azt hiszi, hogy ez a nagy színész amolyan felfújtság volt, amilyenek manapság garmadával teremnek az üzletkedő színházak és filmstúdiók ügyes reklámhadjáratai nyomán, mert ő egyedül művészetével oivta ki a közönség izgatott érdeklődését személye iránt, nem pedig megfordítva. Nem botrányok és nem extravaganciák keltek fel játéka iránt az érdeklődést, hanem olyan nagy művész volt, hogy a tömeg akkor is figyelte lépéseit, amikor mint magánember fordult meg valahol. Vasúti mérnöknek készült, de végül is

előkelő polgári családjának ellenkezésével nem törődve, mégis színész lett, mert elhivatottságot érzett magában. Elvégezte a franciák színiakadémiáját a Conservatoire-t, melytől kitűnő minősítés kapott — mint drámai s vígjátéki jellemző színész... Az akadémia padjaiból egyes-nesen a francia nemzeti színház, a Comédie Française színpadára került, amelynek aztán harmincegy éven át vezető színésze volt.

És mindvégig megmaradt előkelő, emelkedett felfogású, polgári életű úrnak, akinek baráti köréhez a francia szellemi élet legnagyobb kiválóságai tartoztak.

Művészete forradalmat jelentett a tradíciókban megkövesedett Comédie Françaiseban, mert ő merte először kimondani, hogy a klasszikus tragédiákat is beszélni kell játszani — és nem szavalva. A nagy szavalónak, a régi stílus mesterének, Mounet-Sully-nak a legnagyobb ellenlábasa volt, — művészi téren. De egyébként olyan jó barátok voltak, hogy egyszer sikerült rávennie Mounet-Sully-t, hogy Bargy-stílusban játszeék el egy klasszikus hősi szerepet. És a nagy Mounet-Sully-nak sohasem volt olyan óriási sikere, mint ezen az előadáson... Bargy inkább jellemző színész volt, mint tragikus hős, de befolyása érvényesült a tradíciók játékestílusánál, amelyet mindegyre támadott!

(Marion Delorme)

(Cyrano)

(Hernani)

„Ü
Talm
mond
Talm
Az
niség
s az
Comé
stílus
191
nemz
losa,
abbék
tőkÉlt
kára
sokáig
ajánl
az ör
át.
szính
közön
1921-
színp
játso
az ör
Éle
amik
bemut
dráma
Élele
cot és
írjon
és ne
Nag
nem
minis
—
szóno
néssel
—

Különböző szerepekben

„Ügylátszik, egy fonográflemez maradt Talma szavalásáról a színházra, — szokta mondani — s azt utánozzák itt a kicsi Talmák!”

Az egyszerű, természetes, a színész egyéniségéből folyó játékmódor híve volt — s az ő hatása alatt tértek el lassan a Comédie Française művészei a régi játéktípus megújírtól.

1911-ben vonult nyugalomba a francia nemzeti színház utólrhetetlen don Carlosa, marquis de Priolája és az öreg abbék nagyszerű alakítója — azzal az el-tökélt szándékkal, hogy visszavonul birto-kára és olvasmányainak fog élni. De nem sokáig pihent; a magánszínházak fényes ajánlatai visszacsalták a színpadra, ahol az öreg Guity és Coequelein örökét vette át. Cyrano de Bergeracja a legnagyobb színházi élmény volt, amelyben a párisi közönségnek csak valaha része lehetett. 1921-ben visszatért a Comédie Française színpadára, ahol aztán egészen 1932-ig játszott, — persze egyre ritkábban, mert az öregség reánehazodott vállaira.

Életének csak egyetlenegy kudarcra volt, amikor — szerző akart lenni, 1921-ben bemutatták Egy táncosnő meghalt című drámáját, amely azonban megbukott. Élete végéig nagyon restelte ezt a kudarcot és hangosan hirdette, hogy színész ne írjon dárát, „mert csak a szerepet látja és nem érthet a kompozícióhoz.”

Nagyon okos, szellemes ember volt — és nem szerette a politikusokat. Egyszer egy miniszter azt mondta neki:

— Csodálom, hogy ilyen nagyszerű szónoki képességgel és pompás megjele-néssel nem lett politikus...

— Csak azért nem lettem az, — vála-

szolta Bargy, — mert éreztem, hogy te-hetséges vagyok...

És igaza volt. A legtöbb mai politikus nevét már régen el fogja felejteni a fran-cia nemzet, amikor még emlékezni fog-nak Bargy alakításaira, utólrhetetlenül egyszerű, életszerű, megdöbbenően igaz játékkára, amelynek hatása alatt frissült fel a Comédie Française megkövesedett, avult játéktípusa.

Le Bargy kedvence kutyáival

TARTJA A ROKONSÁGOT

Írta: STELLA ADORJÁN

(Beszélgetés a családi tűzhely mellett. Idő: feketekávét, szereplők: Férj és Feleség.)

Férj (indulóban): Itthon maradsz délután?

Feleség: Dehogya! Eligérkeztem Amáliához.

Férj: Ki az az Amália?
Feleség: Nem emlékszel Amália néniére? Boldogut Feri bácsi fivére, az Ödön vette el feleségül, de már elváltak.

Férj: És te tovább tartod Amáliával a rokonságot.

Feleség: Hogyne. Ha már az Ödön bácsi családjával haragban vagyunk, legalább ezzel a szegény asszonnyal ne éreztessük. Én tartom a rokonságot. Este mit csinálsz?

Férj: Hazajövök, szeretnék korán lefeküdni.

Feleség: Nem lehet, fiám, eligérkeztem Nelliékhez. Persze, te nem emlékszel, ki a Nelli. A mamának volt egy fogadott leánya, Vilma, az békében férjhez ment egy földirtokoshoz...

Férj: És ennek a leánya a Nelli...

Feleség: Ugyan kérlek, ne komplikáld a dolgokat. Vilmának sohasem volt gyereke. Volt náluk egy francia kisasszony, Mademoiselle Yvonne, annak született két kislánya, ezek közül az egyik a Nelli...

Férj: Ahhoz képest, hogy kisasszony volt a francia, elég szép teljesítmény.

Feleség: Egészen hozzánk nőtt ez a kis Nelli, nekünk nem szabad elhagynunk... A jövő héten megy férjhez a kisebbik leánya, ne felejtse el, valamit kell venni nászajándékul...

Férj (dühösen): Ne haragudj, de nem bírom már a rokonságodat. Nincsen nap, hogy fel ne fedezz valamilyen családi kötelezettséget.

Feleség (en garde): Mire mondd ezt?

Férj: Hazulról, a fatornyos hazádból hoztad ezt a nagy összerokonosodási vágyat. Mindenkinél fölfedezel valami rokonságot, csak hogy minél több utad legyen, minél több ajándékot vehess!

Feleség: Ugyan, hogy' mondhatz ilyet!

Férj: Ki volt az a fiatalember, akinek pull-
overt vittél Szentlőrincre?

Feleség: A Pityu! Nem emlékszel Pityura?

Volt nálunk egy szakácsnő, persze még a mamánál, a régi jó időkben, az férjhez ment Szentlőrincen, annak a fia a Pityu. Sofőr.

Férj: Ilyen nagy fia van?

Feleség: Tulajdonképpen nem az ő fia, az ura hozta magával, aki házmaster. Az ő első házasságából való, de már ő is lábon kapta.

Férj: És te adoptáltad!

Feleség: Kisgyerek kora óta ismerem, most éppen nincs állása, nem tudnál valamit neki a gyárban?

Férj: Nem. Diplomás mérnökök verekednek a sofőri állásokért, azoknak sem tudok. A te valódi és árokonságod elhelyezésére külön komitét kellene alakítani. Még nem is kérdeztem, mitéle csomagokat küldtél Szombathelyre?

Feleség: Ilus mamájának küldtem egy kis elemelőziát. Ilusra csak emlékszel! Nálad volt irodistakisasszony, de aztán kivándorolt Amerikába és most filmsztár, szegény anyja egyedül gürööl Szombathelyen, az undok lánya nem küld neki semmi figyelmességet, örökösen csak pénzt, pénzt... Képzelheted az öreg asszony mennyire unja a folytonos dollárt, gondoltam, meglepem egy kis pájglival.

Férj: Több csomagot küldtél szét újévkor, mint az amerikai gyermekgondozó. Azt hiszed, nem tudom, hogy minden héten ellátogatsz a vörös Kovácsékhoz és ajándékokat is viszel. Hát ők hogy rokonok? Tudod, mennyire utálok őket!

Feleség: Te még kérde, hogy a vörös Kovácsék milyen rokonságban vannak velünk? Hát már elfelejtetted Bonzót, a mi legdrágább fokszinkat?

Férj: Dehogya felejtettem! Tavaly halt meg tizenhatasztendős korában. Isten nyugosztalja!

Feleség: Hát akkor, kérlek, arra is emlékezhetnél, hogy a Vörösök egyik kutyája, a Muki, egyenes dédunokája Bonzónak. Jölesik egy kissé hozzájuk menni és Kovácsnéval beszélgetni. Ismerte a megboldogultat.

Férj: Bonzónak tizenhat év alatt száz és száz leszármazottja született. Remélem, nem akarod valamennyit fölkeresni.

Feleség: Ugyan ne gunyolódj, ahelyett, hogy örülnél a rokoni érzésemnek.

Férj (elmenőben): Jól van, nem bántom az érzéseidet! (Visszafordul.) Ne felejtse el, holnap este szeretnék vacsora után egy kicsit felnézni a mamához.

Feleség: Hagyd már a mamádat! Neki is megvan a kedves öregasszonytársasága, örül, ha nem lát bennünket. (Felháborodva.) Csak nem fogom húszévi házasság után minden hónapban meglátogatni az anyósomat?!

HERNANI

Hernani szenvedélye lángra lobbantotta a színpadot, forradalmat hirdető fáklája megdöbrent ujjongó, szitkozódó, ordító arcokat világított meg és szavai végig dübörögtek Párizs uccáin a felszabadulás mámor-színeiben tobzódó zászlót lengetve. Csakhogy mindez több mint száz évvel ezelőtt történt, amikor a fiatal Viktor Hugó „Hernani” című tragédiája a klasszikus irodalmat egyetlenegy kiméretlen utással letaglózta, hogy nem éppen válogatós eszközökkel a romantikus irányt helyezze mindenek fölé és mindenek elébe. Ez a vad, féktelen, hatalmas Hernani — néha kamaszos kiméretlenségével és küzdelmeivel — akkor jelent meg először francia színpadon, mikor a már akkor elnémult Schiller a „Haramiák”-tól a nemes veretű „Messinai menyasszonyig” klasszikussá tette a romantikát a német színpadokon és Goethe a Faust második részét befejezte.

Több mint száz évvel ezelőtt. Ma Hernani semmi esetre sem hat forradalminak, filmszerű cselekményét hiába tagolja a szerző öt felvonásba, a mai kor emberének a lehetetlent nem ismerő elképzelése szűknek és főleg sötétnek látja a színpadot. Természetesen egyes részek, például Károly császár sírja előtt a monológ, majd a rákövetkező második jelenetben és még egy néhány részben pompázatos gazdagságában felecsillan Viktor Hugo örökértékű lírája.

Ez a Hernani banditavezér, aki gyűlöli a spanyol királyt, mert annak apja az ő apját megölette. Sajnos, a sors az ötfelvonásos tragédiákban nem választgatja eszközeit és úgy intézi, hogy Donna Sol a szépséges árva arisztokrata lányba Carlos a király és Hernani, a banditavezér is szerelmes. Egy éjszaka az imádott hölgy hálószobájában véletlenül találkoznak, de jaj, nem elég e végzetes találkozás, rettentő felhördüléssel éjnek idején a liliumfehér hölgyhöz beront Don Ruy, a kossuthszakállas nagybácsi, aki aggkora dacára elhatározza, hogy unokahuga férje leend. Természetesen bős kitérései után megnyugodva veszi tudomásul, hogy a király azért van unokahuga hálószobájában, mert vele akar titokban államügyekről beszélni.

A király azonban később mégis újabb ostrom alá veszi Donna Sol szívét és örülhet, hogy a végén ép böljével szabadul, mert Hernani banditacsapata közrefogta. Szegény Hernanit ezek után mindenki üldözi, de öneki sikerül barátságában Don Ruy vendégei közé keveredni, itt azonban felfedi a herceg előtt kilétét, aki mint vendéglátó gazda nemhogy megölné, hanem még a király elől is elrejti, ám kijelenti, hogy élete az övé és ha kürtjével hívja, akkor köteles eljönni.

Don Ruy megtudta, hogy a király is szerelmes Donna Sol-ba és egy kriptá mélyén

Mátray Erzsi, Abonyi Géza

Mátray Erzsé,
Táray Ferenc

Kürthy József,
Abonyi Géza
(Solthy—Wellest
felbőlelek)

részvesz a király elleni összeesküvésben. Carlos azonban leleplezi az egész társaságot. Don Ruy bosszút lihegve elmenekül, mert Carlos nagylelkűen megbocsát Hernáninak, akiről kiderül, hogy igen nagy úr, de összes címeit és rangját, itt sajnos, helyszűke miatt, nem közölhetjük. A király Donna Solt feleségül adja hozzá. Így a happy end a negyedik felvonásban, ám jó a tragédia az utolsó felvonásban. Don Ruy, az öreg bosszúálló szerelmes, megfujja a kürtöt és megparancsolja Hernáninak, hogy ölje meg magát. Ez könyörög életéért, mert szereti Donna Solt, de amikor minden veszve van, akkor a szépsége Donna előrelátó beosztással megissza a méregüvege tartalmának felét és miközben a másik felét Hernáninak nyújtja és az öreg Don Ruy, mint aki dolgát jól végezte, a szokásos hördüléssel törét saját szívébe dőli, a függöny legördül.

Táray Ferenc a játékmester és címszereplő talán Don Carlos szerepében még jobb lett volna, de így is igen előkelő helyet foglal el úgy játékban, mint megjelenésben abban az együttesben, amely egy régi iskola hagyományait igyekszik feltámasztani páthosszal és a szavak inkább ritmikai érték, mint értelmét kihangsúlyozva. Ebből a szemszögből nézve kifogástalan és mindenekelőtt nemes elkép-

zelésű előadást kaptunk. Abonyi Géza és Kürthy József a király és a herceg szerepében kifogástalanok és T. Mátray Erzsinek sikerült Donna Sol kissé passzív és lehetetlen figurájába életet önteni gyönyörű megjelenésével és értékes művészetével. De jó a többi szereplő is: Major, Bodnár, Onody, Abonyi Tivadar, Somodi, V. Garamszeghy, Apáthy Imre, Matányi, Forgách, Ujlaki, Tábori, Gyenis, Rab, M. Iványi Irén, Lukács Margit és Lázár Lóránd is.

Varga Mátyás díszletei közül különösen az első és utolsó felvonás tetszetek. A fordítás munkáját Kardos László végezte.

thy József,
bonyi Géza
hy—Wellest
felvételek)

Géza és
szerepé-
Erzsinek
s lehetet-
örü' meg-
De jó a
Onody,
mszeghy,
laki, Tá-
Lukács

mösen az
fordítás

IBÁB

BÁLON
(Dorvnye felv.)

II. SZABÓ ILONKA

Már régen rebesgetik zenei körökben, ahoi ismeretessé vált, hogy Operaházunk bűbajos koloratúrcsalogányának, Szabó Ilonkának másodpéldánya került forgalomba és pedig nemesak név-, de hangrokona is, azaz szintén koloratúrénekesnő, sőt szintén kellemes külsővel rendelkezik. Az ismeretlen csillag feltűnését színházi asztronómusok ez év februárjára jóslták s találgatták, melyik színpad horizontján fog vajjon feltűnni, míg végül — pontosan meg is jelent, ha szerényen, személyeserét elkerülendő, inkognitóban, azaz kettős családi nevéből, a Senyey-Szabóból a másodikat elhagyta. Így lett belőle a színpadokon Senyey Ilonka, az első, ami még mindég jobb, mintha valaki második, még ha Szabó Ilonkából is.

A „csillag” mint Olympia mutatkozott le a Hoffmann meséiben a Városi Színházban. Nagy debüje előtt lázas munkában találtuk, délelőtt, délután visszhangzottak a folyosók a szépen gyöngyöző

koloratúráriáktól. A művésznő páratlan szorgalommal próbált Komlós Pállal, a kitérő fiatal karmesterrel. A munka láza szerencsére nem csapott át lámpalázza s II., azaz Senyey-Szabó Ilonka oly nyugalommal lépett fel a színpadon is, mint a kis próbateremben, mintha már évtizedek óta minden este ezt a szerepet énekelte volna.

— Talán azért nem félek, mert Amerikában születtem, ahol az emberek minden nagy vállalkozásnak nagyobb hidegvérrel vágnak neki — mondta nevetve. — Igaz hogy nem túlsok alkalmam volt ezt a hidegvért elsajátítani, mert már másfél éves koromban áthajóztak velem Európába, New-Yorkból egy valamivel kisebb városba, Miskolcra. Itt is jártam iskolába.

— Mint iskoláslány, többet énekeltem, mint — beszéltem, pedig ez úgy nagy szó egy lánynál? Nos, addig dudolgattam és énekeltem, míg fel nem küldtek Pestre, a Zeneakadémiára tanulni. Ahlg végez-

Szabó Ilonka II.
(Szentés felv.)

DÉCIBÁB

tem it
nóba,
metti e
kessel
világhí
talan k
dolgot
— É
hirtelen
Olaszot
mat. É
Miklóss
énekes
házhöz
van ar
Pedig
mégis
— M
jól is
vágyód
egyik
szonyt
már tő
fel nag
izgatott
nom az
megbet
esém!
— E
vetkeze
léptem
nehezel
énekel
tisztelet
vérkém
rak és
kor mo
ták, leg
ilyenbe
A Z
adásán
tem, na
első ön
„Vele
dosságg
posan
kritikáj
vonatké
tatással
fel ism
van az
ben, de
Közbe
Olympia
hítetme
laba
koloratu
ség, hog
játéksze
son kis
DÉCI

páratlan
Pállal, a
nka láza
alázba s
nyuga-
mint a
évtizedek
énekelte

Ameri-
ek min-
o hideg-
vetve, —
volt ez
máské-
Euró-
kisebb
skolába,
ékeltem,
re nagy
lgattam
Pestre,
végez-

tem itthon, Olaszországba mentem, Milánóba, a híres Rotteróhoz, aki Guglielmetti ének mestere is volt. Sok híres énekessel jöttem nála össze, hiszen még a világhíresek is felkeresték hébe-korbatalan kabbalából talán, hogy még egy-két dolgot átvegyenek velem.

— Érdekes, mi volt az oka, hogy nagyhírtelen rászántam magam arra, hogy Olaszországban folytassam tanulmányaimat. Éppen előttem végzett Szabó Ilonka, Miklóssy Irén és még néhány koloratúrénekesnő, kiket leszerződtettek az Operaházhoz. Tudtam, hogy kevés kilátásom van arra, hogy én is bejuthassak majd. Pedig ez a bevallott, vagy titkos vágya mégis minden énekesnőnek.

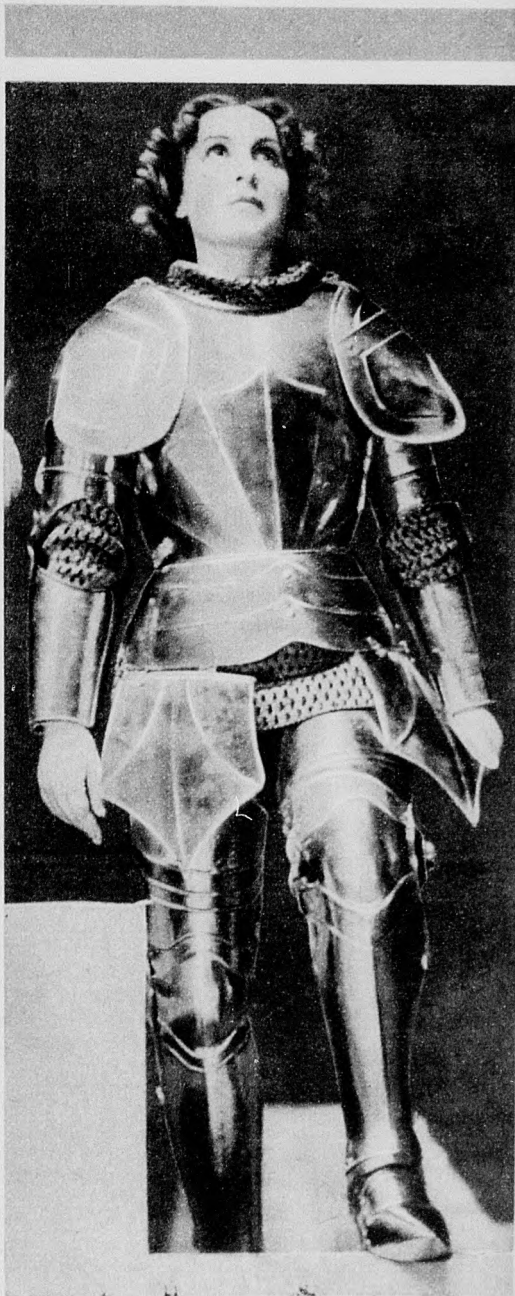
— Milanóban vagy kétezer magyar élt, jól is éreztem magam, de hiába, nagyon vágyódtam haza. Két évi tanulás után az egyik ottani színházban a Pillangókisasszonyt kellett volna énekelnem, miután már több magyar hangversenyen léptem fel nagy sikerrel. Akkor igazán nagyon izgatott voltam, és le kellett mondanom az előadást, mert előtte pár nappal megbetegedtem. Hát ilyen az én szerencsém!

— Ezután megint egy nagy ugrás következett: Miskolc. Tulajdonképpen itt léptem fel először operában, Persze, ez nehezebb volt számomra, mint Milanóban énekelni, hiszen az egész család kivonult tiszteletemre. Az első páholyban kis testvérekim gubbasztottak, mint a kis madarak és óriási csipogást vittek véghez, amikor megjelentem. Mint utána elmondták, legjobban szép ruhám tetszett nekik. Ilyenben még nem láttak addig.

A Zeneakadémia növendékeinek előadásán is két nagyobb szerepet érekeltem, nagy sikerrel. De büszkébb vagyok első önálló rádiókoncertem kritikájára.

„Véletlenül” éppen nála van. Nagy gondossággal húzza elő retiküljéből az alaposan megviselt ujságlapot, egy rádiólap kritikáját, vörössel bekeretezve a rávonatkozó rész. Csakugyan nagy elragadtatással írnak róla. A közeli hetekben lép fel ismét a rádióban. Véletlenül nála van az igazgatóság levele. Ez más rekeszben, de ugyanoly áhítatosan húzza elő.

Közben folytatódik a próba, beállítják Olympia-babát. Nem is lesz nehéz elhíttatnie a közönséggel, hogy igazi hajszababába porcellánból. Legfeljebb virtuóz koloratúriutamaiból láthatja a közönség, hogy énekesnő áll előtte, nem valami játékszer. Énekesnő — mint az előadásán kisült, — a legjavából.

Rómában is előadták a Szent Johannát a nálunk is vendégszerepelt Marta Abbával a címszerepben

aka II.
elb.)

AB

DÉCIBÁB

A DÉLIBÁB MEGSUGJA MAGÁNAK,

hogy a szezon forrpointját semmi sem jellemzi jobban, minthogy a pendlizések korszakát éljük.

— Értem, amikor egy-egy színész es-ténként két esetleg több színházban lép föl, azt nevezik pendlizésnek.

— Úgy van. A pendlizés valósággal tombol. Rózsáhegyi például hónapok óta pendlizik és eddig mindig simán meg-úszta a dolgot. (T. i. közbevetőleg kell mondanom, hogy a pendlizésnél éppen az az érdekes, hogy olyankor rendszerint legalább két színház drukkol — nem késik le a színész?) Szóval Rózsá-hegyi pendlizésénél sohasem volt baj. — Ő nagyszerűen játszott az Andrássy-úti színházban és utána elment a Belvárosiba, ahol szintén pompásan játszott és így ment hónapokon keresztül. Csakhogy a Rózsáhegyi pendlizésébe más pendlizé-sek kapcsolódtak bele. — Így, amikor a „Házasság” című darab színre került, kü-lönböző szereplőváltások történtek. Az Andrássy-úti Színházban Senyey Vera játszott egy szerepet, amit előtte más ját-szott, viszont Senyey is pendlizett, mert Andrássy-úti szerepe után át kellett men-nie a Magyarba.

De most már azt kérdezem, hogy mi köze a Rózsáhegyi pendlizésének a Senyey pendlizéséhez?!

— Ez éppen az érdekes. — Figyeljen csak ide, a dolgok milyen eredetien füg-gnek egymással össze. Amíg Rózsáhegyi a Belvárosiban játszott, nem volt baj, mert Rózsáhegyi tudta, hogy mikorra kell a Belvárosiban lenni, így hát egy bizonyos tempóval vitte az Andrássy-úti Színház-ban levő jeleneteit, hogy idejekorán meg-érkezessék... És most jön a drámai for-dulat. Rózsáhegyinek egy szép estén már nem kellett a Belvárosiba menni, így hát kényelmesebb tempóval vette a jelenete-ket...

— Még mindig nem látom a drámai fordulatot.

— Vigyázzon, most közeledik... Mivel Rózsáhegyi jelenetei lassabban mentek, érthető, hogy az utána következő jelenetekre is (amikor már Senyey Vera ját-

szott) csak később került sor... És mi-pel Senyey Verának is ki volt pontosan számítva az ideje, alaposan elkéste a másik színházban levő jeleneteit. A Magyar Színházban óriási izgalom volt. Szeren-csére olyan gyakorlott színész, mint Törzs, megtudta menteni a helyzetet.

— És hogyan?!

— A Magyar Színház „Házasság” című darabjában ugyanis a mulatóbeli jelenet-ben szerepel Senyey. Törzs, amikor a végszót elmondta, merően a színpal-k mögé nézett s várta, hogy a jelenet sze-rint megjelenjen a táncosnő, azaz Senyey Vera. Csakhogy Senyey nem jött. Törzs várt egy kissé, aztán „átjátszotta”, mint mondani szokás, magát közövelen a szín-pal mögé. Onnan intettek, hogy Senyey még nem jött meg. Törzs most már tudta, hogy baj van, tehát húzni kell az időt. Erre nagyon ügyes kis játékot produkált. Odament a bárpulthoz, megkérte a mizert, hogy csináljon neki valami jóféle keveréket, majd amikor az megvolt, és megitta és Senyey mégsem jött, újabb italt kért, de most már a veszőllyel a háta megett, hamarosan magyarázni kezdte a kért ital elkészítési módját...

Pár perc múlva aztán betoppant még-is Senyey Vera s így a helyzet meg volt mentve.

— Más pendlizésekről is tud?

— Hogyne! Akár egész pendlizásomat ki lehetne adni. Például Z. Molnár László is előbb a Magyar Színházban játszott egy modern vígjátékban, utána meg át-szalad a Belvárosiba, ahol meg egy mo-

Es mi-
fontosan
késte a
Magyar
Szeren-
mint
etet.

című
jelenet-
ikor a
zínfalak
net sze-
Senyey
Törzs
, mint
a szín-
Senyey
tudta,
z időt.
dukált.
mizert,
jőfele
olt, és
újabb
a háta
zde a

nt mé-
eg volt

számot
László
ítszott
eg át-
y mo-

AB

Ime itt van már a nyár!
Nem nálunk ugyan, hanem
Kaliforniában

dern történelmi tragédiában szerepel. Vele azonban nincs baj, mert pontosan ki tudja számítani az időt. Igen nehéz azonban a Fehér Lili pendlizése. Ő az Andrásy-úti Színházban és a Komédiában játszik. Hétköznap nincs is nagyobb komplikáció, de vasárnap két előadás is van itt, ott is, szinte pillanatokra kell kiszámítani az időt. A két színház közel van ugyan, de mégis messze van. Fehér Lilinek valóságos számtani műveleteket kell végezni, ha idejében akar itt is, ott is szerepelni.

— Remélem, már vége van a pendlizéseknek.

— Még csak Gárdonyi Lajost kell megemlítenem, mint aki kezdő színész korától kezdve állandóan pendlizik. Ő ugyanis rendszerint két helyen játszik. A Vígszínházban és a Terézkerületben. Már annyira hozzászokott a pendlizésekkel járó izgalmakhoz, hogy valósággal rosszul esne neki, ha nem volna miért állandóan drukkolnia. Gárdonyi specialitása különben, hogy ő a Vígszínháztól a Terézkerületi Színházig terjedő útvonalon szokta magát maszkirozni.

— Az emberek szeme láttára?!

— Nem kell megijedni a — taxiban...

No de most már véglegesen búcsút mondok a pendlítő művészeknek és átterek más témára. — Most a Vígszínházban tudvalevőleg olyan darabot adnak, amelyben a cselekmény visszafelé megy. A publikumot egy bizonyos agymunkára kényszeríti, mert állandóan gondolkodni kell az összefüggéseken... Egy nagy bank főtisztviselője, aki a premieren látta

Feleki Fetter Frigyes gyűjteményes kiállításából: „Mit tud a rajkó”

(Amatőr felv.)

a darabot, most levelet írt a Vígszínház igazgatóságának és azt a tanácsot adta, hogy játszanák le a darabot úgy, mint más darabot, elejétől végig... mert akkor jobban fog tetszeni az egész produkció.

— Valami szerelem?!

— A legszökebb primadonna még mindig nem tudta elhatározni magát a — férjhezmenésre. A szubrett primadonna már 6 éve menyasszony. A vőlegény szülei egy darabig ellenezték a házasságot, de aztán azzal a feltétellel mégis beleegyeztek, hogy a primadonna lemond a színpadról. Viszont a primadonna szülei meg éppen abba nem egyeznek bele, hogy egyetlen lányuk, aki most van sikerei teljében, otthagya a dicsőséges és jövedelmező pályáját. A primadonna már évenként keresztül harcol azért, hogy a két felfogást össze tudja egyeztetni, de ezideig az nem sikerült. Egyébként az ügyben most döntő fordulat várható, még pedig a színpad javára. A megoldás mégis csak az lesz, hogy a primadonna férjhez megy ugyan, de továbbra is szerepelni fog színpadon és fimen is.

— Szóval nem veszítjük el kedvencünket?!

— Nem. De valószínűleg elveszítjük Honthy Hannát — az operett számára. A kitünő művész elhatározta, hogy ezután csak prózai darabokban fog játszani. És minden valószínűség szerint elveszítjük Orosz Vilma is — ugyancsak az operett számára. Ő is prózai művésznek óhajtott lenni.

— Hát minden operettszínész az átér a prózára?!

— Ha ilyen tempóban szűnnek meg az operettszínházak, akkor valószínű.

— Na, most valami kedveset.

— A legtöbb színész, már az egyedül lakó színész, aszerint változtatja a lakását, ahogy a szerződését. Köpeczy-Boócz Lajos, amikor a Kamara Színházhoz szerződött, a közelben, alig pár száz lépésnyire keresett és talált lakást, Hattay Adrienne színésznőnél. Köpeczy-Boócz igen jó lakónak bizonyult s mivel ő maga nemcsak a Kamara Színházzal, hanem a lakással is meg volt elégedve, valószínűnek látszott, hogy Köpeczy-Boócz ezúttal nagyon sokáig nem fog lakást változtatni. De bérlő tervezt, Jób Dániel végez. Köpeczy-Boócz meghívást kapott „Az örök keringő” című darabba egy szerepre a Vígszínház vendégjáték olyan kitünően sikerült, hogy Jób igazgató állandó szer-

A pesti
társaságból:
Tószeghy
Richardné
(Székely Aladár
fotó.)

zöldéssel kintáta meg a színészt. Hattay Adrienne, aki ott volt a főpróbán, eladás után így gratulált lakójának.

— Nagyon jó volt a szerepben, kedves Köpeczy. Mondja, nem lesz ebből baj?

Köpeczy megdöbben.

— Miért volna baj?

— Úgy értem, hogy esetleg ide szerződök.

Köpeczy-Boócz csak most jött rá, mire célozhat Hattay és elnevette magát. Másnap azonban Hattay volt a megdöbbenés sora. Olvasta az egyik napilapban, hogy a Vígyszínház tagjai sorába szerződtette — a lakóját.

— Látja, látja — mondta Hattay Köpeczynek, — úgy, hogy itt van a baj.

Moz már kereshetek magamnak más lakót. (Mert hiszen természetes, hogy Köpeczy-Boócz nemsokára már a Lipót körúton fog lakni, közel a Vígyszínházhoz.)

Déliab híradó. 1. Néhai Rózsa S. Lajos fia, Rózsa Béla zeneszerző szerzeményei igen nagy népszerűségnek örvendenek. A National Broadcasting Co. (N. B. C.) stúdiója nagy sikerrel műsoron tartja ezeket. Még egy kitüntetés érte a fiatal (30 éves) zeneszerzőt, hogy a Beethoven Association tagjai sorába vette fel. 2. A szegedi Ipartestület 1936 május 31—június 11. között rendezi meg a VIII. Szegedi Ipari Vásárt. 3. Sági Ernő Miklós „Balatoni ringó habok...” címen adja ki a Balatonra vonatkozó összes költeményeket és apróbb írásokat.

Szeretném körültáncolni a világot!

— mondja Czóbel Liza, a Sartorio-balet magyar táncosnője

A firenzei balettiskola óriási sikerrel mutatkozott be Budapesten. A Kamaraszínházban tartott matinén, a zsúfolt nézőtéren megjelentek az összes érdekeltek, a budapesti balett- és mozgásművészeti iskolák tagjai, akik szakértő szemmel nézték végig a Sartorio-ballett produkcióit.

Az előadáson különböző szólótáncok után pantomimek, egész kis színházi egyfelvonások kerültek sorra, amelyeknek főszerepé-

ben magyar lány aratta a legnagyobb elismerést. Valami egész különleges technikával, nagyszerű arcjátékkal tűnt ki a híres balett tagjai közül és olyan tapsokat kapott, amelyek csak a legnagyobbaknak járt ki a nehezen felemelegedő pesti publikumtól.

Ez a magyar táncművész Czóbel Liza.

Előadás után beszélgetünk vele az öltözőben, ahol a pesti rokonság gyűrűjéből vonszoltuk félre egy tízperces beszélgetésre.

— Magáról eddig nem tudunk semmit — kezdjük a beszélgetést, — csak mikor hallottuk, hogy a Sartorio-ballett Pestre jön, mondták nekünk, hogy van köztük egy magyar lány, jó lesz felfigyelni rá. Hát most tessék, beszéljen.

— Hol kezdjem és hol fejezzem be — mosolygott Czóbel Liza, — hisz már oly rég voltam otthon, hogy egy egész regényt mesélhetnék...

— A regényt hagyjuk az írókra, inkább a pályájáról beszéljen, hol született, mikor kezdte, hol akarja végezni?

— Apám magyar — kezdte, — de én már Németországban születtem. Egész gyermekkoromban egy-két évet Pesten töltöttem, de azóta mindig külföldön bolyongok. Apám festőművész és ő állandóan külföldön tartózkodik. Táncolni tizennyolc éves koromban kezdtem, csodálatosan későn. Párizsban és Berlinben tanultam, aztán később a Joss-baletthez kerültem. Itt ismerkedtem össze Sartorióval, aki akkoriban Joss-ballett mestere volt. Négy évig barárgoltunk a világ színpadain. Körülbelül egy éve, hogy kiváلتunk a Joss-ballettből és Firenzében megalapítottuk a Sartorio-iskolát. Firenzében óriási tánc kultusz van, minden évben nagy ünnepi játékokat rendeznek, ahol a tánc a program legfontosabb pontja. Persze tavaly itt szerepeltünk először, mint önálló iskola és egy csapásra meghódítottuk az olasz közönséget.

— Eddig rendben volna, beszéljen valamit a táncról.

A tánc a legesodálatosabb művészet: zene, festészet, szobrászat, irodalom, filozófia, színház és ennek tetejébe még tánc is. A nyelve

Liza Czobel

Czóbel Liza

DÉCIBAB

internac
tészeté,
megérti
a világo
táncm
érezs
Aztán a
és ítho
vészet

— ...
— veti
— Iga
fejezőm
lehet l
zene: e
pok óta
jével, r
ha nove
és völe
be fozo
szeretn
nütt hi
gességé

— Ma
halljuk
— Eg
künk ni

DÉCIBAB

elisme-
nikával,
s balett
t, ame-
a nehe-

Liza.
öltöző-
ól von-
ésre.
—
mmit —
r hallot-
, mond-
magyar
tessék,

— mo-
oly rég
nyt me-

kább a
mikor

én már
vermek-
tem, de

Apám

tartóz-

romban

ban és

a Joss-

össze

mester-

a világ

kivál-

a meg-

enzében

a nagy

tánc a

tavaly

iskola

asz kö-

valamit

: zene,

a, szí-

nyelve

BAB

DÉCIBAB

Lisa Czöbel

Karl Bergeest, Lisa
Czöbel vőlegénye és
partnere

internacionális, akár csak a zenéé, vagy fesztészté, az értelmét a világ minden színpadán megértik. Hát van ennél gyönyörűbb dolog a világon? Kiállok a francia közönség elé és táncokkal elmondom nekik a gondolataimat, érzéseimet, sírok és nevetek és ők megértik. Aztán a németek tapsolnak, meg az olaszok és itthon is megértene. Az érzékeltető művészet a nemzetek legszebb eszperantója...

—... ahol még a tájszólásokat is megértik — vetjük közbe.

— Igaza van, az egyes népek sajátos kifejezőmódját, népi motívumait a tánc útján lehet legjobban megismertetni. Tánc és zene: ezt mindenki megérti. Most már hónapok óta foglalkozom Bartók és Kodály zenéjével, nagyszerű táncokat komponáltam rá, ha novemberben Pestre jövök partneremmel és vőlegényemmel, Karl Bergeest-tel, akkor be fogom mutatni a pesti közönségnek. Ezzel szeretném körültáncolni a világot és mindennél hirdetni a magyar népi kultúra fenségességét.

— Magánélete? Vőlegényről beszélt, hadd halljuk valamit erről is.

— Egész nap tanulunk, gyakorlunk, nekünk nincs magánéletünk, még arra sem volt

időnk, hogy iratainkat rendbeszedjük és az anyakönyvvezető elé álljunk. Művészembe-
reknél ez másképp megy. Így is egymás mellé vagyunk rendelve, hisz Karl Bergeest a partnerem is egyúttal, aki nélkül sem a művészetben és másutt nem tudnék megenni. Hihetetlenül sok munkánk van, otthon tanítunk és ha egy kis szabad időnk van, akkor magunk is gyakorlunk. Kemény munka előzi meg egy-egy előadásunkat, mert mindig új műsorral kell jönnünk.

Alig fejezzük be a beszélgetést, a pesti rokonok méltatlankodva követelik maguknak Czöbel Lizát.

Ráthonyi János

Benjamino Gigli, a híres
tenorista és leánya Rina
együtt szerepelnek egy
hangversenyen

Richard Tauber és meny-
asszonya, Diana Napier

Nincs többé bukott darab

Körlevél az olvasókhöz

Írta: Bodor Pál

Nagyérdemű Olvasó!

Van szerencsém t. Címet értesíteni, hogy „Zsákba galamb” című új drámámat a modern kor összes követelményeinek megfelelően a mai napon befejeztem.

Darabom tartalma röviden a következő:

ELSŐ FELVONÁS

Zagyvapálfalvi Guidó író szerelmes Tesszszába, a gumidollártrösz agg elnökének leányába. Tessza azonban titokban dr Puztadörít, a fess kozmetikus orvost szereti. Tessza unokaöccse, Töpörtyű Rudi jazzkarmester ép legénybúcsúját tartja a „Fekete Kripta” mulatóban, ami kapóra jön Tesszának, bárhölgynek öltözik és La bella Mortadella táncosnőnek adja ki magát.

MÁSODIK FELVONÁS

Gróf Schmiergelhausen, aki nevelt fia az agg elnöknek, szintén szerelmes Mortadellába, de fogalma sincs róla, hogy az Savanyú Olivérnak, Tessza volt férjének a menyasszonya. Fokozza a zavart, hogy Guidó édesapjának elvált felesége megszólalásig hasonlít Jeromosra, a Fekete Kripta mixerrére.

HARMADIK FELVONÁS

Töpörtyű Rudi, miután minden pénzét elkártyázta, a Dunába akarja ölni magát, de a híd alól nyolc apacs görll jön elő és lebeszéli Töpörtyút. Már-már minden rendbejönne, de az utolsó pillanatban megjelenik Podruzsik Tóni, akiről mindenki azt hitte, hogy már meghalt.

NEGYEDIK FELVONÁS

Guidó erre elhatározza, hogy visszatér első szerelméhez, dr Wimmerli Izabellához. A „Fekete Kripta” alkalmazottai erélyesen visszakövetelik kauciójukat, midőn Alajos-

nak, Tessza sofőrjének eszébe jut, hogy egy régi tengerészbabona szerint nem szabad asszonyt hozni a hajóra, mire Tessza megmérgezi magát.

ÖTÖDIK FELVONÁS

Guidó mégse tér vissza Izabellához, mire minden rendbejön. Töpörtyű elveszi Mortadellát, az öreg gumidollárnök leugrik a 28-ik emeletről, Podruzsik golyót röpit agyába és Tessza, akiről kiderül, hogy nem lány, hanem fiú, feleségül veszi Savanyú Olivért, akiről kiderül, hogy nem fiú, hanem lány.

Fenti drámámat szívem vérével írtam, öt hónapig éjjel-nappal dolgoztam rajta és emelt fővel állíthatom, hogy én vagyok egyedüli szerzője, csupán a témát kaptam mástól és a dialógusokat irattam meg egy szakmabelivel.

Darabomnak minden egyes szava cizellált drágakő, egy valóságos klasszikus műremek, mely esetleg kisebb változtatásokkal vagy valamelyik felvonás elhagyásával az idei színházi szezon legnagyobb sikere lehetne.

A színházigazgatók hozzánemértése miatt azonban drámám még nem lett bemutatva és így, sajnos, nem vagyok abban a kellemes helyzetben, hogy valamelyik felvonás elhagyása vagy egyéb kisebb változtatások tekintetében a premierközönség és a kritikusok véleményét kikérhessem. Ezért felkérem a n. é. olvasókat, legyenek segítségemre és töltsék ki pontosan az alábbi szavazólapot:

SAVAZÓLAP

a „Zsákba galamb” című darabra vonatkozólag

A nem kívánt törlendő!

1. Mi legyen a darab címe?

a) Zsákba galamb, b) Sült maeska.

2. Szükséges-e, hogy a függöny mingyárt az első felvonás elején felmenjen?

3. Nem volna-e célszerű a nézőteret Kripta-mulatóvá átalakítani, úgyhogy páholyok helyett koporsókban üljön a közönség és a jegyszedők temetőkocsisoknak legyenek öltözve?

4. Milyen toalettben hajtsa fel Tessza a méregpoharat?

a) Lovaglóruhában, b) Kis estélyiben, c) Nagy estélyiben.

5. Nem kellene-e előbb a második felvonást lejátszani és csak azután az első?

6. Milyen zenére táncoljon a nyolc görk?

a) Bach, b) Beethoven, c) Brodsky, d) Márkus.

7. Visszatérjen-e Guidó vagy sem?

a) Ha visszatér, kihez?

b) Ha nem tér vissza, kihez ne?

8. Az öt felvonás közül melyik hagyandó el?

(Négynél több felvonás törlését ajánlani tilos!)

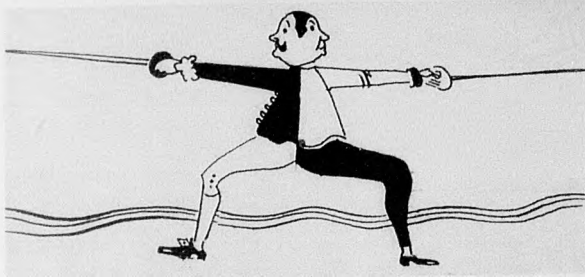
Kérem a fenti űrlapot pontosan kitölteni, kívágni és nekem beküldeni.

Az űrlapok beérkezése után fogom darabomat a n. é. közönség összes igényeinek megfelelően átalakítani.

Kiváló tisztelettel
Schöberl Alajos,
a nappali happy-,
éjjeli unhappyend
feltalálója.

Karnevál hercege Rio de Janeiróban

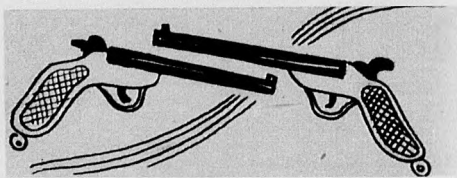

HA A SZÍNÉSZ PÁRBAJOZIK ...

Keleti László színművész párbaja újból aktuálisra tette a problémát... szabad-e a színésznek párbajozni? Illetve párbajozni senkinek sem szabad, mert hiszen törvényeink a párbajt tiltják, de azért az emberek persze mégis párbajoznak... Viszont a párbajtilalom kétszeresen állhat a színészre nézve, aki a párbajjal nemcsak a törvény ellen vét, nemcsak testi épségét, hanem egzisztenciáját is veszélyeztetheti. Képzeljük el a hódító hősszerelmet, mondjuk, fül nélkül, vagy egy óriási és soha ki nem gyógyítható sebbel az arcán... Nem is beszélve arról, hogy ha egyik műsoron levő színdarab főszereplője párbajban esetleg súlyos sebet kap, talán hetekig nem léphet föl s ezzel a kényszer szüneteléssel a darab karrierjét, sőt talán magának a színháznak a jövőjét is veszélyeztetné. Szóval, ha áll az a tétel, hogy „civil” embernek nem szabad párbajozni, háromszorosan áll ez a színészre. És mégis... A színész sem vonhatja ki magát az alól a bizonyos „társadalmi kényszer” alól s bizony előfordul, hogy a színésznek is párbajozni kell, ha úgy érzi, hogy bizonyos sérelmeket, vagy konfliktusokat csakis párbajon keresztül lehet megoldani. Mi a teendő akkor, ha a színész párbajozik? Erre vonatkozólag a legilletékesebb fórumot, dr Rác Vilmost kérdeztük meg, akinek párbajkodexe páratlan népszerűsége tett szert. Dr Rác a következőket mondta nekünk:

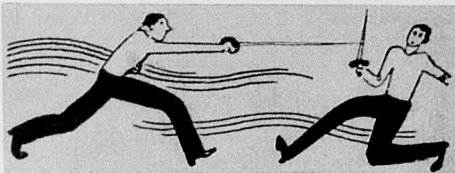
— Annak előrebocsátásával, hogy elvi ellensége vagyok minden párbajnak s az a véleményem, hogy ha csak egy mód van rá, minden lovagias ügy békés úton intézendő el, ennek az elvnek szigorú fentartásával is csak azt mondhatom, hogy a színész is pár-

bajozhat, ha... ha a párbaj megfelelő vezető segéd mellett folyik le, hiszen a színésznek valóban egzisztenciális érdekekből fokozottan kell vigyázni testi épségére. Erre vonatkozólag egy konkrét esetet mesélek el. Jó néhány évvel ezelőtt új magyar operettre készültek egyik színházunkban. A darab cselekményével párhuzamosan a kulisszák mögött is szövődött egy szerelmi regény. Az operett primadonnájába ugyanis nemcsak a színpadon, hanem az életben is beleszeretett a darab két főszereplője. Természetesen ebből súlyos konfliktus lett, amit csak párbajjal lehetett elintézni. Most jön a dolog fő érdekessége. A párbajt a darab premierje előtt két órával kellett megvívni. El lehet képzelni, milyen idegállapotban lehettek a vere-

kedő felek, hiszen a színésznek premier előtt minden párbaj nélkül is megvan a maga óriási felfokozott izgalma. A párbajt én vezettem és „tudtam”, hogy nem lehet baj, mintahogy nem is történt baj, mert nagyon vigyáztam.

Szóval egy jó vezető segéd, ez dr Rác Vilmos véleménye, akkor a színész is párbajozhat. A színész ma is párbajozhat tehát, ha erre okvetlen szükség van rá, bizonyítja ezt Keleti László esete. Sőt nemrégiben párbajt vívtak Odry Árpád, Tapoleczay Gyula, Jávor Pál, Ráday Imre, Békeffy László. Ime egy egész sor népszerű színész, akik párbajjakkal sok mindent kockáztathattak volna. De ezek csak „esetek”. A színészet különben nem igen termel Cyránókat. Ezt szinte ki is zárja az az idegállapot, amely a színművészet páratlanul nehéz és bonyolult foglalkozással állandóan együtt jár. Igazi párbajlovag színész csupán egy volt, a nemrégiben elhunyt Virányi Sándor. Virányi Sándor hallat-

lanul elegáns, remek megjelenésű férfi volt. Amikor megismerkedtem vele a vidéki városban, már rettegett párbajhős volt. Persze mindezt nem tudhattam, amikor először beszéltem a kávéházi törzsasztalnál, ahol a színészek és újságírók délutánonként összejöttek egy kis eszmecsere. Éppen lovagias ügyekről beszélgetett a társaság, amikor Virányi is oda telepedett az asztalhoz. Bizonyos idő múlva gyanútlanul megkérdeztem Virányitól.

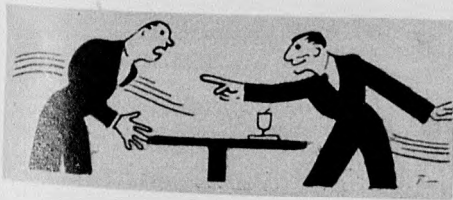
— Önnek volt-e már párbaja?

Csak amikor elmondtam ezt a pár szót, éreztem, hogy valami rettenetes baklövést követhettem el, mert az egész társaság a szó szoros értelmében megdöbbsent arckifejezéssel nézett rám.

A mellettem ülő Virányi elsápadt, majd egyszerre olyan mozdulatot tett, mintha rám akarna rohanni. Végül is, úgylátszik, meggondolta magát, illetve arra gondolhatott, hogy én elsőfőben foglalok helyet a törzsasztalnál, mert nem roham, csak dühösen az asztalra csapott és ezt mondta:

— Nem, barátom, nekem nem volt még párbajom. Egyetlen egy sem. Mert hiszen — és gúnyosan odafordult a jobboldalán ülő színész kollégájához, — azt a vacak 70–80 párbajt csak nem tekinthetem komoly párbajnak?!

Persze csak azután tudtam meg, hogy Virányi, aki különben a legnagyobb sztár volt akkor, milyen rengeteg párbajt vívott. Később nagyon megbarátkoztunk és akkor tapasztaltam, hogy ő valóban nem párbajhős, hanem lovagias gondolkodású ember volt, akét túlságos érzékenysége és büszkesége sodort különböző párbajokba. Párbaj alkalmával mindig igazi lovag módjára viselkedett. Nagyszerű vívótudását és testi erejét sohasem használta fel az ellenfél tönkretételére. Nála a cél volt az ellenfél harcképtelenségének elérése, de lehetőleg nem megsebzéssel, hanem kifárasztással. Virányi később Pestre került, itt is hamarosan népszerű színész lett, de itt már nagyon szolid volt. Bizonyosan itt is a legnagyobbak sorába emelkedett volna, ha váratlanul nem ragadta volna el tőlünk a halál egész fiatalon, alig 40 éves korában...

DÉCIBÁB

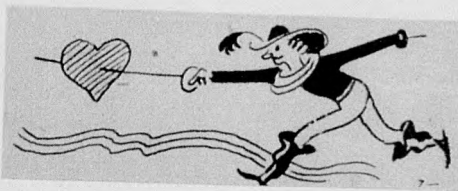

A régebbi időkben Janovics társulatánál volt egy tánckomikus, aki bár nagyon rossz vívó volt, mégis igen gyakran párbajozott. Hogy mennyire más a vívás és más a párbaj, arra nézve csak az a jellemző, hogy a gyöngye vívó ezekből a párbajokból rendszerint sértetlenül került ki, de nem egyszer meg is vágta az ellenfeleit. Egyszer azonban a táncoskomikus olyan súlyos afférba keveredett, hogy azt csak pisztolypárbajjal lehetett elintézni.

— Na, mit fogsz most csinálni? — ugratták a barátok. — Most nem lesz meg az az „előnyöd”, hogy nagyon rosszul vívsz.

— Ezen is fogok segíteni — vágta oda büszkén a táncoskomikus. — Nézzétek, én kistermetű ember vagyok. Óriási cilinderben fogok megjelenni a párbaj színhelyén s biztos, hogy az kitűnő célpont lesz.

A történetnek az a poénja, hogy tényleg

átlótték a táncoskomikus cilinderét, ami tekintve az előző bemondást, sok szóbeszédre is adott alkalmat...

Ez persze másképpen is történhetett volna s akkor a színművészet bizony sokat veszített volna, mert a színész igen nagy karriert csinált... A színész tehát, ha csak lehet, ne párbajozzon. Cyrano a színpadon vívja csak meg nagy párbaját, amelynek keretében ellenességét „megdöli a verse végén”. Hamlet és Faust is párbajozzanak csak a színpadi ellenfeleikkel. A publikumnak mindenesetre ez a rokonszenvesebb. De különben is éppen a színházi világban vált híressé ez a mondás, hogy drámai színésznek azért nem szabad párbajoznia, nehogy tragédia, a komikus színésznek pedig azért nem, nehogy — bohózat legyen belőle...

Barna Jenő

Tanárnő, lapszerkesztő, tolmács, tudósító és dramaturg volt eddig dr Fedák Ágota, a Rádió legujabb szpikernője

Középtermetű, karcsú, fiatal nő dr Fedák Ágota, Fedák Sári unokahuga, a rádió legújabb bemondónője. Dolgozó nő típus. Sőt, talán nem is egy a sokezernyi dolgozó nő közül, hanem olyan, amilyenek az igazi mai dolgozó nőt elképzeljük. A néha komoly, határozott, néha vidám, de mindig közvetlen, kedves beszéde, fellépése, mozdulatai csak még jobban megerősítik az emberben ezt a benyomást.

— Mit csináltam eddig? — ismétli a kérdést a sándoruccai Studio szpikerszobájában. — Öt nyelven beszélek: magyarul, olaszul, angolul, franciául és németül. A nyelveket külföldön sajátítottam el. Mint csere-diák egy évig hallgatója voltam a philadelphiai egyetemnek. Aztán francia állami ösztöndíjből egy évig jártam a párizsi Sorbonne-ra. Bejártam Európa csaknem minden részét. Még Dániában is voltam hat hétig egy iachtkirándulásán. A francia és angol nyelvek

dr Fedák Ágota
(M. F. I. foto.)

okleveles középiskolai tanára vagyok. Miután nem kaptam kinevezést, igyekeztem a nyelvtudásomból megélni. Felelős szerkesztője voltam a Morning Express című francia-angol nyelven megjelenő napilapnak. A lap különben egy évig élt. Aztán egy darabig tudósítója voltam a londoni Morning Post-nak. Mint a MEFHOSz női elnökének, fel kellett szólalnom a legkülönbözőbb városokban tartott gyűléseken, s így nyelvtudásomnak itt is nagy hasznát vettem. Tolmács is voltam. Amikor nemrégben a Pen Club Budapesten adott találkozózt a világ minden tájáról ideseregülő íróknak, mint tolmács működtem a tanácskozásokon. Ekkor különben egy igen érdekes eset történt velem. Galsworthy, az azóta elhunyt világhírnévű író, egyik napon átadott nekem egy hatalmas kéziratot és határozottan felszólított, hogy három percen belül három nyelvre ültessem át. Ekkor mindenki nekiállt lázasan segíteni nekem, hogy a munka elkészüljön. Közben azon mulattak, hogy éppen Galsworthyval történt ez, aki egyébként a világ legudvariasabb és legfinomabb embere.

Fordítottam külföldi regényeket. Nemrégben pedig dramaturgja lettem egy francia filmnek. Elmondhatom, hogy mindent csináltam, amire nyelvtudása képesíti az ember. Így kerültem a rádióhoz is. Már eddig is tartottam néhány felolvasást a mikrofon előtt s érthető, hogy semmi mikrofonlázam sincs. Férfiem dr Kauser István, evezős Európabajnok és gyorskoresolyázó főiskolai világbajnok. Én is jóformán minden sportot űztem. Hokiztam, mint úszó folyambajnokságot nyertem, most már csak teniszszek és síelek.

— Mikor mutatkozik be mint szpiker a mikrofon előtt?

— A jövő héten. Egyelőre ugyan még alaposan meg vagyok hűlve, de remélem, hogy addig elmúlik. Különböző elárulhatom, hogy egy igen különös módszert ajánlottak nekem a beszédem tökéletesítésére. Valaki azt mondta, hogy szereplés előtt egy félóráig ... parafadugóval a számban beszéljek, mert az illető szerint ... a beszélőizmok így rugalmasabbá válnak. Nem hiszem, hogy ezt meg fogom csinálni — mondja mosolyogva, — de azért szeretném, ha ennek ellenére is sikerem lenne.

Igy az „életben“ kedves, behízelgő hangja van dr Fedák Agotának, hogy a hangpróbán milyen, azt majd a jövő héten meglátjuk.

Fenyő Pál

NEMRÉG TÖRTÉNT

Jan Sibelius finn zeneszerző hetvenéves születésnapját *Helsingfors* melletti kastélyában érte meg. Az idős mestert a világ minden részéből elhalmozták szerencsekívánatokkal és *Suomi* nemzeti ünnepnek jelentette ki *Sibelius* születésnapját. De *Sibelius* nemzete nemcsak most, magas korában, ünnepli, amikor művei már az egész világon dicsőséget szereztek hazájának, hanem hosszú-hosszú évekkel ezelőtt, amikor *Sibelius* neve még nem volt fogalom, már akkor megemlékezett nagytehetségű fiáról és lehetővé tette számára, hogy egész életét gondtalanul, zavartalanul a zeneszerzésnek szentelhesse. Az a *Helsingfors* melletti kastély és a hozzá tartozó nagykiterjedésű birtok, amelyen *Sibelius* él, nemzeti ajándék. Még fiatalkorában kapta *Sibelius* Finnországtól ezt a birtokot, amely egész életére megváltotta attól, hogy gondok, nehézségek között végezze munkáját.

A kabaréba igen jókedvűen és kissé illuminált állapotban érkezett meg az esti előadásra az egyik népszerű színész. A konferanzié megszólította:

— Ejnye, öregem, te iszol?

— No és? Iszom. Te pedig konferálsz.

— Igen, de én bírom!

Ha az ember kimondja ezt a szót, hogy *múzeum*, a tudatában azonnal hozzákapcsolódik egy másik szó is: *rend*. Múzeumot rend nélkül nem is lehet elképzelni. Legutóbb azonban megismerkedtem egy eddig számomra ismeretlen fogalommal, a *rendellen* *múzeummal*, avagy a *múzeumi rendellen* *séggel*, ahogy tetszik.

A látvány határozottan élményszerű. Nem mindennapi dolog, ha, miközben az ember *Katona József* egyik ismeretlen darabja kéziratán a cenzor betiltó rendelkezését olvassa, a lábánál *Prielle Kornélia* mellszobra fekszik és egy oldalpillantással közben belekaesinthat a *Nemzeti Színház nézőterének* makettjébe, a féloldalt meredező zsölyesorok és vajaskenyér-nagyságú emeletívek apró birodalmába. A keze közelében *Prielle Kornélia* kesztyűje és legyezője fekszik s ha lenne még haja — mármint a kíváncsiskodó

ASPIRIN
segít!

MAGYAR GYÁRTMÁNY
A minden tablettán
látható
„Bayer” kereszt,
a megbízhatóság jele

Gyógyszertárakban kapható

ujságírónak, — most végig szánthatná fűrtjein *Szentgyörgyi István* fésűjével, amelyet ez a nagyszerű színész valaha a *Csikós* címszerepében viselt.

A fésű közelében kis üvegdobozban igen stílusosan néhány hajszál fekszik. *Katona József* hajából való. A *Bánk bán* szerzőjének exhumálásakor szerezte meg a múzeum.

Az a ritka gyönyörűség, hogy a rendezkedés rendtelenségében, összegyűjtött relikviák, régi színlapok, szobrok, képek kéziratok tömkelegében kíváncsiskodhattam, a *Nemzeti Színház költőzködő* múzeumában jutott osztályrészemül.

A Csokonai uccából az Erzsébet körút

és a Rákóczi út sarkán álló hatalmas házba, a kultuszminisztérium alapítványi bérházába költözik az ország első színházának múzeuma.

A harmadik emeleten *öt szobát* vett bérbe a *Nemzeti Színház* s ott helyezi el *múzeumát és könyvtárát*.

Pataky József, a színház érdemes művésze rendezi a múzeális anyagot, ő nyitott bemenetet számomra a fantasztikus birodalomba, amelynek az ember ilyenkor érzi át megragadó érdekességét.

Moór Anna jelmezei, *Jászai Mari* töre, közelebbi megtekintése után, *Szigligeti* könyvtári katalógusa mellett, amely 1837-ben „tekintetes Bajza József úr igazgatása alatt” készült, megtaláltam a *951-es számú* „szabad belépti jegy”-et.

Hát ilyen volt a régi szabadjegy ?

„A magyar nemzeti színházba estvéli hét-órakor csak egy személtre érvényes.”

Hát annakidején volt a szabadjegyre jogosultak között olyan is, aki *egyedül járt színházba* ? Mert hiszen ez a régi szabadjegy csak egy személtre vala érvényes.

*

Pesten jártában *Alfréd Piccaver* kamara-énekes mesélte :

— Életem legkínosabb, de egyben *legmulatságosabb eseménye* Gráchan történt, amikor *Rikárdot* énekeltem *Verdi Alarcos-bájljában*. Éppen a színpadra való belépésem előtt *megbotlottam egy faalkatrészben*, amely a kulisszák rögzítésére szolgált. Ideges lettem a botlás miatt, féltem, hogy lekésem a „bevágást”, erőszakosan kiszabadítva magamat, besiettem a színpadra... És ott álltam a közönség előtt — *harisnyában. Cipőm ott maradtak a kulisszarögzítőkben*. Nem volt mit tennem, az egyik színpadi munkás benyujtotta a cipőmet és egy cipőkanalat, s a közönség szemeláttára hoztam rendbe a toalettemet. *Rengett a ház a kacagástól...*

*

Horváth János, a *Nemzeti Színház* díszlettervezője érdekes ötlettel foglalkozik.

Nézete szerint a *Gyöngyös Bokréla* pesti vendégszerepléseit nem színházban kellene

Olaszul tanít

kiváló módszerrel az olasz születésű **CARLO STÖR** VI., Eötvös u. 35. II. 13.

rendezni, hanem *szabadtéren*. A volt *Tabán* helyén, a *Margitszigeten*, a *Gellérthegy* oldalában, vagy akár a *Pasaréten* — egyszóval könnyen megközelíthető helyen — *néhány házból álló kis falut kellene építeni*, azzal szemben elhelyezni egy *amfiteatrumszerűen kiképzett tribünt*.

A tribün lenne a *nézőlé* és a kis falu tere a *szabadtéri színpad*. Templom, kocsmá, tanya. A falusi tér közepén hatalmas *nyitott pásztortűz*. A lakodalmi jelenetben *kocsival, lóval* vonulhatnának fel. A *pasztortáncot* a szabad tűz körül járnák. A *nyáj is* ott tanyázhatna a *pásztorok* körül. És így tovább.

Az érdekesen elgondolt terv *papíron kész*.

Megoldása gazdaságos, hiszen a Pestre *ránduló falusiak ott lakhatnának a falucska házaiban*.

Egyes nagyobb szobákat *múzeumszerűen* kellene kiképezni, hogy azokban *állandó népművészeti kiállítás* férjen el.

Az *Iparművészeti Múzeum* kezelhetné a kiállítást, sőt esetleg ide lehetne áttelepíteni a *Nemzeti Színház* előtti téren tanyázó, *hímzést áruló, asszonyokat is*.

A bevételekből rövid idő alatt *visszatérülne az építkezési költség*. *Idegenforgalmi szempontból* is nagyon előnyös ez a megoldás. De meg a magyar népművészet is sokkal megfelelőbb keretben jutna közönség elé *szabadtéri színpadon*, mint színházban, *mázolt kulisszák között*.

Igaza van *Horváth Jánosnak*. Nagyon *élőre való ötlet ez*. Meg kellene valósítani.

*

A vidéki társulat tenoristájának rendkívül bogaras, vérmes természetű volt. Ha nagy izgalomba jött, mindenki félt tőle, mert nem lehetett tudni, *nem tesz-e komoly kárt a szereplőtársában*.

Egy alkalommal a *Bajazzók* került színré. A tenorista *Canio*t énekelte. A darab végén, amikor meg kell ölnie *Neddát*, szörnyű haragra gerjedt. Kollégái ugyanis *kés helyett villát* csempésztek oda neki.

Canio idejében észrevette a turpisságot, nem vette elő a villát, hanem nekiugrott *Neddának*, *lelepte a földre és fojtogatni kezdte*.

Az énekesnő, aki *Neddát* alakította, azt hitte, hogy a tenoristára „*rájö*ll az órája”, komolyan megijedt és *vérfagyasztóan sikoltozni kezdett*. Mire *Canio* dühösen ráförmedt :

— *Ne visitlozz, te liba, hanem halj meg !*

Innocent Ernő

DÉCIBÁB

Bemutatjuk Székely István filmrendező hugát, Székely Lili tánc- és szavalóművésznőt

Első pillantásra olyan törekeny ez a fiatal leány. Egyszerű pullóverében, lesimított hajával, kikészítetlen arcával egy, az iskolai padban hátratett kézzel ülő, szorgalmas középiskolás diáklányra emlékeztet.

De ha hosszasan figyeli az ember, valami különös feszültséget, a benső izzás kifejezését, átszellemültséget lehet látni a vonásain.

Székely Lili még csak most töltötte be a tizenhetedik életévét. Más leány ebben a korban még nem igen gondol egyébire, mint a szórakozásokra. Ő azonban, ha olykor kedve is volna, nem hágy időt magának az effélére. *Táncművésznőnek készül, amellel szavalni is tanul.* Mestere nyilatkozata szerint *évtizedek óta nem volt ilyen tehetséges tanítványa.* Szavalni e sorok írója hallotta egy párszor. A költemények *csodálatos lendületet* kapnak ennek a leánynak az előadásában.

Beszélgünk Székely Lilivel, aki egyébként Székely Istvánnak, a világhírű magyar filmrendezőnek *iestvérhuga.* (Ezt csak megemlítjük most, hiszen Székely Lili tehet-

ségének nincs szüksége hírneves rokonságra.)

Feltűnően hasonlít *Muráti Lilire*.

Válaszai határozottak, amit mond és ahogy mondja, abban egy mély intellektus nyilvánul meg:

— Eddig úgyszólván egyebet sem csináltam, mint tanultam. *Tanulni: mindennél jobb dolog!* A mozdulatok és a szavak művészete különös hatással van reám. Mintha csak egy másik világban élnék, ha táncolok, vagy szavalok. Kítűnő mesternél tanultam táncolni; jelenleg *magam is tanítok balettel*. Imádom a szépet mindenben. Egy szép, halk kis lírai verset többre értékelek egy — mit mondjak hirtelen, — egy nagyszerűen felszerelt hadihajónál... A béke és a csend, szelíd nyugalom, szerintem az emberiség boldogságának alapfeltételei. *Bocsánat, hogy itt filozofálok.*

— Mit tart a mai kor lüktető, lázas tempójáról?

— Őszintén szólva, nem szeretem. Leg-

szőbb eredményének azt tartom, hogy felzabadtja az emberi szellemet és súlyt helyez a test fejlesztésére...

— Sportol?

— Igen, ez a legkedvesebb szórakozásom. Az *MTK tenniszezője vagyok és egy ízben korecsolyabajnokságot is nyertem*. Különben a sport minden ágához értek egy kicsit.

— Hát a film?

— Már két ízben szerepeltem filmen. A *Bal im Savoyban* volt egy picurka szerepem és a *Lila akácban szőlőtáncos*. De — hangsúlyozom — nem a Pista protészált. Idézem is a bátyám egyik kijelentését:

„... már most megmondhatom neked, hogy soha egyetlen szóval sem foglak ajánlani. Mindig csak a saját tehetségedre támaszkodjál, akkor viszed majd valamire!”

A kislány arca kipirul, ahogy folytatja:

— Én ennek csak örülök és hiszem, hogy ez így is lesz! A Pistát se protészálta senki és csak saját magának köszönheti, hogy beérkezett...

— Van még a családban valaki, akinek művészi hajlamai vannak?

— Van egy másik bátyám, *Székely László*, Párizsban él és — *szanzonokal ír. Párizs minden kabaréjában éneklük a szövegeit*. Egyébként „*polgári család*” vagyunk, legalább is viselkedésben és gondolkodásban, meglehetősen „*maradiak*”. A papa építész, őszintén szólva, nem nagyon örül az én művészi terveimnek.

— Bátyjával, Székely Istvánnal gyakran összejönnek?

— Amikor Pesten van, minden nap. *Imádom a Pistát*, ő pedig egyszerűen nem tud nélkülem meglenni. Igaz, szigorú néha hozzám. Emlékszem, egyszer, mikor régen, *gyerekkorunkban alaposan megrakott...*

Azzal a mozdulattal simitja végig a halántékát, amivel a sok jót-rosszat látott, idős emberek szoktak visszaemlékezni gyermekkorukra.

Ugylátszik, Székely Lili nagyon öregnek érzi magát.

Ó, boldog ifjúság...

Barát Endre.

ODEON hanglemezek

HOMOCORD táskagramofónok

S. S. S. Fürsten gramofón tük
a gramofón szakma elit márkái.

Minden szaküzlet tartja.

Saját érdekében csak ezeket vásárolja

Csak
Amely
Mint
A ró
Mint
Csillag
Fényes
Gyanú
Mind
Öröm
Vagy
Veszély
Viszont
Vagy
Csak
Mit
Meleg
Szerelm
Egyé
Nem tu
S mit
Örökké
Legyőzi
A perzse

KÖNNY

IRTA: FELEKI SÁNDOR

Csak az a valódi szerelem,
Amelyhez könny tapad,
Mint ahogy harmat ellepi
A rózsás ágakat.

Mint harmat a virágokon,
Csillog szíven a könny,
Fényes tüzében olvadoz
Gyanú, vád és közöny.

MIndegy az, hogy miért pereg,
Öröm vagy bánat miatt,
Vagy tán azért, hogy a szívünk
Veszélytől megriadt.

Viszontlátáskor gördül-e,
Vagy búcsú estelén
Csak könny legyen, nagy, tiszta könny,
Mint hullat lány s legény.

Meleg iényétől lesz erős
Szerelmesek szíve.
Egyé olvasztja úgy, ahogy
Nem tudja semmi se.

S mit összeolvaszt gyöngye könny,
Örökké egy marad.
Legyőzi a vad télvihart,
A perzselő nyarat.

Egyszerűség

IRTA: KÁLMÁN LÁSZLÓ

*Oly egyszerű már a mi dolgunk,
egymásra nézünk és mosolygunk,
nem vezeklünk és nem vitázunk,
hűs csillagzárporokban ázunk,
vagy aladt napfényben melegsünk,
útszéli padra letelepszünk.
Jó ez a föld nekünk, keretnek!
Mi sohse mondjuk, hogy „szeretlek.“*

*Oly egyszerű már a mi dolgunk,
már néha könnyek közt mosolygunk.
Élek benned, mint mély lehellet,
mely hintáztatja gyöngyház melled
s mint lassú vér, úgy élsz te bennem,
mint hegedűszó éji csendben,
mint orosságcepp lázas ajkon...
De kár, hogy egyszer meg kell halnom.*

(Becker és Maas felv.)

(Dora Benda felv.)

Saját ösét játszotta a Bánk Bánban Lehotay Árpád

Elterjedt a híre annak, hogy Lehotay Árpád, a Nemzeti Színház művésze, királyi vérből származik. A híre vonatkozólag kérdést intéztünk Lehotayhoz.

— Mi köze az embereknek ahhoz, hogy én honnan származom? — fakad ki dühösen. Én sohasem dicsekedtem vele. Bár gyermekkorom óta tudom, hogy édesanyám családja családjukat Béla király leányáig, Erzsébetig tudják visszavezetni.

Engem ez azonban sohasem érdekelt jobban és másképp, mint ahogy egy ilyen szép, régi családi legenda mindenkit érdekel... Legfőljebb akkor gondolkoztam kicsit többet rajta, mikor Bánk Bánban II. Endrét... a legenda szerint — egyik őszömet játszottam.

Akkor is legfőljebb a szerep miatt foglalkoztatott. Második Endrében sem a király érdekelt, hanem az ember, a gyöngé ember nagy fájdalomával... az

ember, aki a bíborpalástos szerep mögött él.

Furesán, befelé fordultan néz maga elé. Nyilván nem látja most a díszletek zsák-színű hátsó oldalát, nem hallja a színpadi munkások lépteinek dobogását (próba közben zavartuk) és a darabban szereplő színes selyemruhás kislányok fojtott csiripelését.

Önként adódik a kérdés:

— Nem hisz ön a reinkarnációs elméletben? A lélek újjászületésében — szabadok mulva?

Megütközöttén kapja föl a fejét.

— Hogy jut eszébe ilyesmi? És hogy lehet egy ilyen kérdésre egy interjú keretében felelni?... Én nem szeretek ilyesmiről beszélni. Pláne „nyilatkozni”... de a dolog határozottan izgat... Volt egy különös élményem. Vidéken történt.

Életemben először jártam arra. Egyszerre megláttam egy kis erdőséget — jobbkéz felől egy dombon — és akkor tudtam, határozottan tudtam, hogy ott a közelben lennie kell egy kis völgykatlanak, egy patakka és egy nagyon különös alakú sziklával... és úgy indultam el arrafelé, mintha hazamennék... pár perc múlva már ott álltam mellette...

Hirtelen ijedten elhallgat... — De ennek persze semmi köze ehhez a... családi kérdéshez. Eszébe ne jusson összefüggésbe hozni velem!

Ezt csak úgy elmondtam. Igazán nem is tudom mért. Én reális ember vagyok, akit csak a munkája vonz. Nem is érdekes az egész. És főleg nem alkalmas arra, hogy most aztán a riporter fantázia neki-szabaduljon a témának..

Nem lehet összekapcsolni azt, hogy hiszek-e a reinkarnációban vagy nem — egy kósza genealógiai pletykával.

A kutató lélek előtt azonban még itt is, még a pletykában is mélységek nyílnak. De ezek a mélységek a publikumot legfőljebb annyiban érdekelhetik... hogy mi az, amit a művész, a munkája — ez esetben a szerepei számára, felhoz belőlük.

Fedor Ágnes.

Lehotay Árpád
(Beller felv.)

Nagyvilág
DIVAT
TÁRSASÁG
SZÉPSEG

Nagyvilág

DIVAT × TÁRSASÁG × SZÉPSEG

Kézvel horgolt fehér tavaszi kalap,
virágdísszel (Lewis modell)

(Dorvyné felv.)

PREMIER ELŐTT

Irta : SASS IRÉN

Premier alatt, itt természetesen szigorúan divatpremiert kell érteni. Lezajlottak a párizsi nagy házak tavaszi divatbemutatói, a szalónok tulajdonosai és vezetői megérkeztek a zsákmánnyal Pestre s most mindenütt lázas készülődés van a nagy pesti premiérre. Minden szalónban hét lakat alatt őrzik a kincset, amelyről majd csak a bemutatót követő vásárlásokból fog kiderülni, hogy kincs-e valóban, vagy talmi arany?

Mint nagy színházi premierek előtt, akármilyen titokban kívánják is tartani a nagy slágert a bemutatóig, mégis kiszivárognak a darab jó, vagy rossz hírét keltő részletek, ugyanúgy kiszivárognak a szalónokból is— Párizsban és Pesten egyaránt — az apró hírek, melyekből mozaikszerűen össze lehet állítani máris a tavaszi divatot, nagy vonalaiban.

A nagy pesti ruhaszalónok jövő hónap közepétől egymásután fogják megtartani házi bemutatóikat s ezzel egy kis mozgást fognak vinni a lankadt és eseménytelen börtbe. A szőrmeszalónok pedig egyenesen meglepő újdonságként, a házi bemutatót megelőzően, ötletes együttes divatrevűn vettek részt a szücsbálon. Pontosan tudjuk tehát, hogy mit várhatunk a tavasztól.

Azonban, minthogy nem akarunk indiszkrétnek lenni és premier előtt, premierbeszámolót írni, megelégszünk ezúttal néhány általános megjegyzéssel.

Tehát: az uccai ruhák rövidüléséről szóló „rémhíreim“-et a tavaszi párizsi bemutatók igazolták. Sőt, nemcsak a dél-

1936. divatfrizurák, tartós hullámosítás, hajfestés
KRÁNITZNÁL, Párisi u. 5.
 (Kovács Viktor mellett). Tel.: 890-40

előtti és délutáni uccai ruhák, de részben a társasági ruhák is alaposan megrövidülnek. Régi hosszukat csak a késő délutáni, leginkább pedig a vacsorázó és estélyi ruhák tartják meg.

Tavaszi divatszín uccára és kora délutánra a zöld. Mégpedig az ősszel is nagy népszerűségre szert tett tiroli zöld. Ezenkívül a késő délutáni ruhákon is szerepel a zöld, díszítés, klipsz és csatt alakjában.

Az angol királyi házban legutóbb lezajlott nagyjelentőségű események, a várható koronázás késő tavaszi fénye, mely az egész világ figyelmét Anglia felé irányítja, az aktualitások iránt igen érzékeny párisi divatdiktatúrát az angolos vonalak fokozottabb hangsúlyozására készítették. Az angolos vonalak nemesak a kosztümökön és köpenyeken, hanem a délutáni ruhákon is hangsúlyozva lesznek. Sok szegőzés, sok tűzés, nagyon gazdag gombdísztetés, a pliszé további hódftása, az új tavaszi divat angol „elemei”.

Másik uralkodó vonal a „dirndli”. A tiroli és délnémet parasztnők ruháinak és karimás, felhajtott szalmakalapjainak elpárizsiasított utódait, biztosan a garmisch-partenkircheni téli és a berlini nyári olimpiász aktualitásainak köszönhetjük. Szeretnénk remélni azonban, hogy a berlini olimpiász aktuális hatása nem fogja kötelezővé tenni az északnémet s különösen porosz nők túldimenzionált lábait, az új nyolevankilós, Brünnhidatípusú női figurát és a — kontyot, mely ezideig összes európai nőtársaink közül kizárólag az északnémet nők „vívmánya”. Ami a kalapokat illeti, ha eddig bakfisokat és flappereket játszott velünk, tavasszal iskoláslányt csinál belőlünk a tavaszi divat. Kis, kerek matrózsapkák

Örömmel gondol
a közeli szép estélyre!

Tetszeni fog!
 Gyönyörű szép haját mindenki csodálni fogja.
 Mennyire örül a szépségének...
 oly selyemlágú, oly ragyogó!

KAMILLOFLOR

A szőkéknek készült alkálimentes Kamilloflor Special Shampoo megtartja a haj természetes, aranyos fényét és azt visszavarázsolja, ha már eltűnt volna.

ELIDA SHAMPOO

BRUNETAFLO

A sötét hajnak készült alkálimentes Brunetaflor Special Shampoo ragyogó mély fényt ad és a sötétbarna színárnyalatokat saha nem sejtett pompában juttatja érvényre.

Angol rendszerű szépségápolás különleges pakolással, tartós szempillafestés, hajszál eltávolítás, szemölcsirtás

PAIZS KATÓ

kozmetika Budapest, IV.
Ferenciek tere 3 szám.
Telefonszám: 832-67.

Tanítványképzés
Díjtalan tanácsadás!

jönnek, leginkább kézzel horgolt cellofán-szerű anyagból, keskeny szalaggal a fej körül, egészen szabályszerűen felszerelve. Bájos divat, de van egy óriási hátránya: rendkívül kevés nőnek fog illeni s könnyen fogja viselőjét esetleg nevetségessé tenni.

A szokatlanul gazdag és díszes kesztyűdivatról közölt második „rémhírem” fájdalom, szintén valónak bizonyult. Színes antilopbőr (gyakran kétféle színnel) kézzel varrott kesztyűk jönnek, természetesen hozzávaló retikül, öv satóbbival.

A fátolyt a tavaszi divat kizárólag késő déutánra számúzi, ami persze nem fogja megakadályozni független szellemű nő-társainkat abban, hogy mint a télen is, továbbra derűre-borúra, szakadó esőben, tizenhárompróbas sportszerű uccai öltözetük fölött is ne lengessék kisebb-nagyobb pettyel tarkázott fátolat, gyakran, mint a női izléstelenség és stílustalanság libegő zászlócskáit.

MOZAIK

Nem szeretek pletykázni, de e pillanatban egy olyan vigalmasan érdekes házassági komédia foglalkoztatja a pesti jótársaságot, hogy lehetetlen róla nem beszélni.

Hogy elég óvatosan körülírjam a dolgokat, a komédia két elsőrendű főszereplője a pesti társaságokban jólismert vidám és mulató

házaspár, amelynek nevezetességei közé tartozik többek között az is, hogy a férj kitűnő táncos és ebben a minőségben régi és közismert kedvence azoknak a mondén helyeknek, ahol „az úri közönség táncol”.

Az ifjú és elegáns férfi táncszenvédelye indította el egyébként a nem mindennapi házassági komédiát. Karácsonyi ünnepekre egy dúsgazdag és előkelő tiroli földbirtokos házaspár érkezett Budapestre. A házaspár hamarosan ismert vendége lett az éjszakai mulatóknak, ahol az osztrák szépasszony szívesen és sokat táncolt. Többek között az ismert, kitűnően táncoló fiatal férjrel is. A sok együtttáncolásnak az lett a vége, hogy a táncos pesti férj és táncos osztrák feleség egy szép napon eltáncoltak egészen — a divatos téli sportszállóig, ahol ma is a szálló legkitartóbb és leghűbb vendégei közé tartoznak.

Az osztrák férj persze nem vette fálvállról felesége hosszúra nyúló táncszenvédelyét, haladéktalanul Bécsbe utazott, hogy megindítsa a válópört.

A történet poénja az, hogy a válni akaró osztrák férjet bécsi útjára elkísérte a cserbenhagyott magyar menyecske is. Némelyik szerint mint válópöri koronatanú, mások szerint, mint — jövődöbéli feleség.

Happyend.

A legmodernebb, a legizlésebb, a legmegbízhatóbb

férfidivat újdonságokat
megtalálja

CSETÉNYI ENDRE férfi fehérnemű üzletében, Erzsébet körút 44. szám

Nyakkendő különlegességek, ing újdonságok, izléses pizzamá, modern sálak és minden egyéb úridivat cikkből dús választék az izlésesen berendezett új üzletben. Rendelések telefon útján is eszközölhetők 43-8-82 számon

Atelier-Dancing

Nagymező u. 30.

Fém
900 f
tötták
sok é

Ez a f
galléros
a remek
modell.
keltett
vathem
modelle
Ezüst-
pek, leg

DÉC

TAVASZI DIVATREVÜ

A SZÜCS-BÁLON

Fényes külsőségek között, mintegy 800–900 főnyi elegáns közönség részvételével tartották meg a fővárosi szőrmeszalóntulajdonosok és szőrmekezeskedők báljukat a Gellért-

Ez a különleges hermellbe-
lépő általános feltűnést keltett
a Szücs-bál divat revüjén
Brettfeld modell Váci uca 14.
Ezüst és kék rókák órlási
választékban

Ez a finomvonalú ezüstróka
galléros breitschwanez kabát és
a remek valódi kanadal nerez-
modell általános elragadtatást
keltett a Szücs-bál tavaszi di-
vatbemutatóján. (Schmideg-
modellek, IV, Párisi uca 3.)
Ezüst-, kékróka- és nerezkep-
pek, legújabb párisi modellek.
előnyös árakon

Ez a barna vakondbunda a
Szücs-bál divatrevüjén sok
tapsot kapott. Müller György
modellje, (IV, Petöfi Sándor
uca 6.) ki tavaszi újdonságnak
bemutatóját március 3-án
kezdi meg

DÉCIBAB

szállóban február 22-én. A közönség sorai-
ban megjelentek az iparügyi minisztérium, a
szakmai képviselők reprezentánsai, a leg-
előkelőbb fővárosi szőrmeszalontulajdonosok
családjukkal, valamint hatalmas számú „pri-
vát” bálózó. A figyelmes bálrendezés Lebo-
vics Béla háelnökkel az 50 tagú rendezőség
élén rókafejet ábrázoló gyönyörű strassz-
klipsszel örvendeztette meg a bál hölgyközön-
ségét. A „Se nem róka, se nem nyúl” dallam-
mára kezdődött a tánc, mely $\frac{3}{4}$ órákor
megszakadt és helyet adott a nagy, együttes
tavaszi divatrevünek, melyben az összes

szalónok résztvettek s amelyet Fekete László
rendezett igen ötletesen. Szebbnél-szebb
mannekenek vonultatták fel a tavaszi szőrme-
divat szemetgyönyörködtető modelljeit, mesés
kepeket, belépőket, $\frac{3}{4}$ -es és hosszú szőrme-
kabátokat, melyeknek egyes darabjait ferge-
teges taps kísérte. A pazar revü legnagyobb
sikert aratott modelljeit bemutatjuk olvasóink-
nak. A divatrevü után újra megkezdő-
dött a tánc és tartott kivilágos-kivirradtig.
A táncoló párok a vasárnap reggeli órákban
fejezték be az idei farsang egyik legjobban
sikerült bálját.

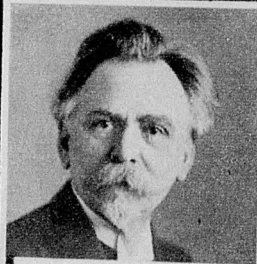

Nyitó párok a szüeshálon

(Diskay felvételek)

34

Hubay Jenő, Márkus
László, Mohácsi Jenő
az Operaházban bemu-
tatott „Önző örlás”
című opera szerzői
(Vajda M. Pál és
Jánosi felv.)

Jekelfalussy-Piller György testőrszázados, a
kardvívás olimpián világbajnoka feleségül
vette Mudln Ilonkát
(M. F. I. felv.)

DÉCIBAB

Bonyodalmak egy pólyásbaba körül

A „Mackó“ a Pesti Színházban

Mackónak hívják azt a pólyásgyereket, akinek születése körül kerekedik némi kis bonyodalom. Voltaképpen szép sorjában kellene elmondani a dolgokat, de gondoljuk csak meg, bohózatról van szó, francia bohózatról, ahol a „szép sorjában“ alatt bizonyos fejtejtőre állított helyzetek értendők, hát nem egészen egyszerű dolog világosan elmondani azt, amit a szerző minél bonyolultabban szeretne a néző tudomására hozni.

Ott kezdődik, hogy a bicikligyáros szép leánya beleszeret a titkár úrba, bár kissé csodáljuk az ízlését, mert ez a titkár úr olyan bárgyú iigura, hogy nehéz halálosan beleszeretni. De hát a francia bohózat nem azért francia és nem azért bohózat, hogy az érthetlent is meg ne próbálja érthetővé tenni.

Szóval a bicikligyáropapa nem akarja a lányát hozzá adni a titkárhoz. Sőt féltévre elutaztatják a kisasszonyt Svájcba, feledni. A

Vaszary Piroška
és Sulyok Mária
(Solthy—Wellesz
felv.)

**Kabos Gyula, Sulyok
Mária, Góth Sándor,
G. Kertész Ella**
(*M. F. I. felv.*)

**Eszterházy Hona,
Dénes György**
(*Solthj—Wellesz felv.*)

félév nem sokat használ, a kisasszony vissza-
érkezik, változatlanul szerelmes a titkár úrba,
amikor váratlanul történik valami.

Egy pólyásbaba kerül a házhoz. A bicikli-
gyárosnak ugyanis nemcsak leánya van, ha-
nem fia is. A fiú egyelőre csak egyetemi hall-
gató, aki ahelyett, hogy az alapvizsgára ké-

szülne, barátságba keveredik egy kis hölgy-
gyel. Ez a kis hölgy pedig váratlanul meg-
jelenik és közli az ijedt fiúval, hogy gyer-
mekének ő az apja.

A bajt persze most be kellene vallani a
papának. A szigorú papának, aki okvetlenül
botránnyt rendez. A fiú erre inkább a nővére-

nek
itt
az ő
—
hogy
sikert
len h
jek f
Vo
kisas
leinel
gazda
vesze
és ez
van.
A
Az
szídn
sok
adják
A
kor
mégse
Söt
a ke
Vigye
A
gyere
de L
folyta
lakása
össze
A
illik,
nak r
harmá
Boh
mésze
szeit.
A b
gós k
titkár
szeg
nyoda
fiú: D
a vég
Gerő.
kedve
gyan
lányt
van. E
A mul
pedig
aki ex
művés
A P
és tud

nek panaszoja el a dolgot és a fiatal lánynak itt támad a bohózáti ötlete.

— Add nekem azt a gyereket — mondja az öccsének.

— Minek az neked?

— Azt fogom hazudni, hogy az enyém. És hogy a gyerek papája a titkár. És ha ezt sikerül elhitetni az apánkkal, akkor kénytelen lesz megengedni, hogy a titkárhoz menjek feleségül.

Voltaképpen itt kezdődik a bohózat. A kisasszony egy pólyásbabát hazudik a szüleinek és teljes a felfordulás. Ugyan melyik gazdag bicikligyáropapa ne csapkodna eszevesztetten, ha jólnevelt lánya oda áll eléje és ezt mondja, hogy háromhónapos kisbabája van. És melyik anya ne ájúlodna ilyenkor? A titkár úr pedig?

Az csak hápog, dadog, hagyja magát szidni, fenyegetni, fojtogatni, mert ezért a sok szenvedésért van egy reménye: hozzáadják a lányt.

A meglepetés akkor következik be, amikor a zord apa kijelenti, hogy a lányát mégse adja hozzá. Azért se!

Sőt! Kirúgja a titkárt, de előbb odaadja a kezébe a gyereket is. Vigye magával. Vigye haza!

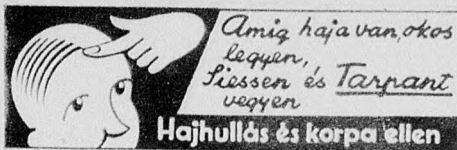
A kis titkár elkotródik, elviszi magával a gyereket, a bohózáti bonyodalmat pedig Jean de Létra, a párizsi szerző nehezen tudja folytatni. A gyerek odakerül a titkár szegény lakásába és természetesen, hogy ott csakhamar összetalálkozik az egész bicikligyáros család.

A vége pedig. Mint jólnevelt bohózatához illik, minden kiderül, még az is, hogy Mackónak nem is a diákkfiú a papája, hanem egy harmadik úr.

Bohózatot játszik a Pesti Színház és természetesen felvonultatja legvidámabb színészeit.

A bicikligyáropapa, Göth Sándor, mulatságos karikatúrája a bohózáti zord apának. A titkár pedig Kabos Gyula, csetlő-botló, félszeg emberke, aki úgy cseppen bele a bonyodalmakba, mint légy a tejbe. És a diákkfiú: Dénes György. A gyáros társa — akiről a végén kiderül, hogy ő az igazi apa — Mály Gerő. A kisasszonyt Sulyok Mária játssza kedvesen, izléselesen, olyan tapintattal, ahogyan már francia bohózatban egy ilyen úrlányt kell játszani, akinek állítólag gyereke van. És Göthné a mama. Az ájúlkozó mama. A mulattatásnak ebben a kitűnő együttesében pedig külön hely illeti meg Vaszary Piroskát, aki egy vénkisasszonyt játszik a nevetetőművészet tökéletességével.

A Pesti Színház darabja szórakoztatni akar és tud szórakoztatni. Tarnay Ernő pompás.

elegáns rendezése viszi a színpadra a bohózáti látékstílus száguldó tempóját és fordultatos elevenségét. Stella Adorján fordítása pedig híven adja vissza a dialogusok francia elhűségét.

A közönség sokat kacagott. Gondtalanul és megfélekedve a reális élet mindennapiságáról, átadta magát a bohózáti játéknak, amelyben a dolgok fejtetön állnak és rendszerint úgy történnek, ahogyan a logikus ember el sem képelné. De francia bohózatban a néző nem logikát keres, hanem mulattató pillanatokot és elvégre egészen mindegy, hogy ezek a pillanatok a szerző jóvoltából hogyan és mi okból keletkeztek. A fontos, hogy itt vannak a színpadon és nevetni lehet rajtuk.

Balassa Emil

IRODALOM

(Kardos Juci felv.)

Bozzay Margit: Tizenöt éves feleség. Bozzay Margit, az asszonyok népszerű írója, Tizenöt éves feleség című új regényében is asszonyi sorsokat mutat be, asszonyi problémákon töpreng. Egy melegszívű, mélyérzésű kis lány életét hozza élénk színesen, érzékeltetően, aki a szülei közt

folyó örökös harcból tizenöt éves korában a házasságba menekül. Végigkísér bennünket szerencsétlen házasságán, mindig jobban befelé forduló lelki életének fejlődésén. Eleven, izgalmas, sokhelyütt drámai cselekmény során mutatja be a népszerű írónő ennek az emberre érett asszonynak az életét és küzdelmeit. Regénye most jelent meg az Atheneum kiadásában.

ÖRÖM

AZ EMBER ÉLETE
HA RENDES AZ EMESZTÉSE

ARTIN

AZ ENYHE, BIZTOS ÉS
OLCSÓ HASHAJTÓ

AB
DÉCIBAB

FÉSZEK-BÁL

Az idén ismét elmaradt Operabál helyett némi kárpótlást nyújtott a Fészek Klub Jelmezbálja, amelynek rendezésében azon igyekeztek, hogy Budapest farsangjának legnagyobb bálj eseménye legyen. A Fészek Klub falai karikatúrákkal, festményekkel díszítve, az előcsarnokban Hóman Bálint kultuszminiszter nagyszerűen elkészített karikatúraszobra mosolyog egy hatalmas Buddha tetején és bólogatva üdvözlöli a vendégeket. Lányi Dezső alkotása. Vele szemben Márkus László és Gerevics Tibor szobra, mingyárt a szobor mellett ők maguk, amint szeretetteljesen fogadják a vendégek színpompás csoportját. De ami a szívelyességet illeti, nem marad el mögöttük a Fészek Klub vezetősége sem, különösen Gyenes Lajos, a kiváló műépítész, aki fáradhatatlan.

Az egyes kisebb termekben a fővárosi előkelő színházai „raktak fészket”. A Nemzeti Színház még páholysorát is felépítette, egyes karikatúrákkal benépesített népszerű szerzőkkel és ezúttal zsúfolva volt a nézőtér is. A Belvárosi Színház termében Bulla Elma közvetlen egyszerűséggel játssza el a „Johanna” paródiáját és boldogan vonul máglyára, amikor Simon Zsuzsa leutánozza őt igen sikerülten. Az Opera egy hatalmas teremben érzi jól magát. Rozsnyai zenekara klasszikus zeneszerzők muzikájában remek jazzt játszik. Legnagyobb sikere a marseillesi szobának volt. Itt apacsányok és matrózok között egy-egy renaissance hercegnő vagy rokokó dáma is élvezettel halgatta Gyenge Anna énekét. Szász Ila mulatságos gyermekű tánczó jelenetét, a mókás Halmi és másokat. Harsány hangon Pártos Gusztáv invitálta a vendégeket és Dezsőffy tuszkolta ki őket, ha túlsokan voltak. Itt tartózkodtak az estély legérdekesebb jelmezei is: egy gyönyörű vörös bársony és brokát renaissance ruhás hölgy, egy hamvasan szőke hölgy a legapróbb

részletekig hű angol ápolónőjelmezben. Nagyon érdekes volt az a magas hölgy, aki szürke páncélruhában, kezében olajággal és fején „Paix de Geneve” felirattal, övén apró ágyukat, bombákat és hasonló jókat viselt. Rátkai Mártonné stilizált kékesszürke hindu öltözékében, Dajbukát Ilona fehér seelyem arab ruhájában, Szász Ila, Bodó Ica mint apacsányok osztoztak a sikerben.

A Nemzeti Színház termében megpillantottuk Bethlen Margit grófnőt gyönyörű fejdíszével, Nagy Margit operaénekesnőt renaissance ruhájában, a festői Megyeri Sárít, Pólya Tibornét érdekesen megoldott ezüst babérféjdíszével, rengeteg színésznőt, akik azonban a legtöbben estélyruhában voltak.

Ötletes és szép volt egy bridzsielmez, Szász Lili aranypikkelyes kosztümje, két bübajos kis szobalány a festői fekete alapon arany és vörös rózsákkal átszőtt stilizált spanyol jelmezben hosszú fülönfüggőkkel és érdekes karperecekkal (melyekből különben az egyik az Opera teremben elveszett és őt

Dr Winter és neje a Fészek-bálon

Dr Szendy polgármester neje, Hóman Bálint kultuszminiszter és neje a Fészek-bálon

DÉCIBÁB

Simon Zsuzsa, dr. Bárdos Artúrné, Egry Mária, Bulla Elma, Mezei Mária, Fischer karmester (Pobuda felvétele)

percel az elveszett tárgy kihirdetése után, megkerült. A hölgy karján volt, csak feljebb eszszott).

Igen sok lila és zöld parókat láttunk, sőt rózsaszínűt is. Egy szalóncukorjelmez határozottan enniváló volt. Egy különösen merész fekete madárjelmez újszerű, egy finom százdévi toalett kedves és nagyon szép volt Pécsi Blanka, aki Erzsébet királynéira emlékeztetett fekete ruhájában.

Sajnos, igen kevés volt a férfijelmez, ami annál kellemetlenebb volt azokra a férfiakra nézve, akik jelmezben jöttek. Nem jó az ilyen vegyes bál, ahol frakkok tömege nevetéssé teszi a trubadurok, torredórok, perzsa hercegek, matrózok, ördögök kosztümjét. Sokkal tapintatosabb lett volna, ha a bál rendezőség nem egy-két nappal az estély előtt, de már jóval előbb kijelenti, hogy a jelmez nem kötelező. Nagyon mulatságos volt a férfijelmezek között Zádor István, az ismert festő, aki valódi saját szakállát kékre festette. A bárban különben nagy sikere volt egy pincérjelmeznek, akit odahívtak az egyik asztalhoz és miután felvette a rendelést, sajnálattal kijelentette, hogy ő is vendég. Frakk volt rajta. Különben a férfiak legtöbbször a frakk fölé néhány érdemrendet függesztett ki, de persze senki sem merte megkérdezni, hogy ezeket jogal viseli-e az illető, vagy pedig csak jelmezkellék, esetleg gyengéd célzás, hogy milyent szeretne.

A hangulat, annak dacára, hogy a Fészek Klub erre a célra igen alkalmatlan termei semmiféle kényelmet nem nyújtanak, igen kedvező volt. A színes jókedvű táncolók a kedves, közvetlen művészek között igyekeztek elfelejtkezni arról, hogy nem lehetett sehol sem leülni. A tolongás olyan nagy volt, hogy vígan szakadtak le egymásután a höl-

(Székely Aladár felv.)

Feltűnést keltett Imrédy Blanka Délibáb jelmezében

gyek uszályai és „végül” az estély bosszúsággal kezdődött, amennyiben több mint egy fél óra hosszat kellett várakozni, hogy a ruhatárban nagynehezen elhelyezzenek egy felsőkabátot. Ismételjük, hogy mindennek dacára sikert jelent a Fészek Jelmezbálja, annál is inkább, mert még a kora reggeli órákban is vígan táncoltak, de a jó hangulatra jellemzően ekkor már nem jazzre, hanem cigánymuzsikára.

RÁDIÓMŰSOR ÉS ISMERTETŐ CIKKEK

(márc. 1-7-ig)

BUDAPEST I.

9.30: Hírek.

10—10.55: Református istentisztelet a Kálvin téri templomból. Prédikál Szabó Imre esperes.

11.12.15: Egyházi ének és szentbeszéd a kir. udvari és várplébánia templomból.

Szentbeszédet mise közben, evangélium után Büttner Ferenc dr. p. kamarás, budafoki plébános mondja. Énekel a zsámbéki Keresztes Nővérek tanítóképző intézetének énekkara, vezényel Calligaris Ferenc. Lotti: B-dur háromszólamú mise a capella. Változó részek: Graduale romanum; Offertorium: Menegali: Jesu Salvator mundi; Erkel: Himnusz.

12.20: Pontos időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.

12.30: A Zeneművészeti Főiskola tanáraiból alakult kamarazeneegyüttes. Tagjai: Stefániai Imre (zongora), Dömötör Lajos (fuvola), Kemenes Artúr (oboa), Váczy Károly (klarinét), Pázmán Ferenc (fagot), Romagnoli Ferenc (kürt).

1. Siklós Albert: Zongora-fúvós négyes (zongora, klarinét, fagot, kürt); 2. Ibért: Három zenedarab (fuvola, oboa, klarinét, fagot, kürt); 3. Mozart: Ötös (zongora, oboa, klarinét, fagot, kürt).

1.30: „Világhíradó.” Máthé Elek dr. előadása.

1.45: Manglemezek.

1. Donizetti: A kegyenő, ária (Fleta); 2. Donizetti: Lammermoori Lucia, ária a III. felvonásból (Lily Pons); 3. Bizet: Carmen — Toreador-dal (Titta Ruffo); 4. Massenet: Manon, ária (Fleta); 5. Delibes: Lakmé — Csengettyű-ária (Lily Pons); 6. Giordano: Andrea Chenier, ária (Titta Ruffo); 7. Lalo: d-moll gordonkaversenyből, intermezzo (Guilhermina Suggia); 8. Liszt Ferenc: Esz-dur zongoraverseny (Walter Gieseking).

2.45: „Egészségügyi kalendárium.” (Az Országos Közegészségügyi Intézet közleménye.) Felolvassa Faragó Ferenc dr.

3.00: „A kisember sertéstartása.” Kapitány Géza téli gazdasági iskolai igazgató előadása. (A földművelésügyi minisztérium rádióelőadás-sorozata.)

3.50: A Mária Terézia 1. honvédszerezzend zenekara. Vezényel Fígedy Sándor.

1. Kételbey: Cigánylegény, nyitány; 2. Popp: Válogatok egy német népdalra

(fuvolaszólo zenekarral); 3. a) Ditrich: Mazurka; b) Oertel: La belle Victoria (xilofonszólo); 4. Armandola: A baba és a törpe, intermezzo.

4.30: „Tomba Mihály.” Földessy Gyula dr. előadása. (Közművelődési előadássorozat.)

5.00: A rádió szalózenekara. Vezényel Bertha István.

1. Adam: A nürnbergi baba, nyitány; 2. Rubinstein: Balettzene a „Feramors” c. operából; 3. Bianchini: Románc; 4. Strauss János: Déli rózsák, keringő; 5. Kálmán Imre: Részletek a „Csárdáskirálynő” c. operettből.

6.00: Sik Sándor verseiből ad elő.

6.20: Sárai Elemér és cigányzenekara.

7.20: Sporteredmények.

7.30: „Modern állatmesék.” Molnár Sándor pályanyertes vidám csevegése.

8.05: A bécsi rádióadóállomás Strauss-hangversenyének közvetítése. Vezényel legifj. Strauss János. Közreműködik a bécsi férfidalegylet és a bécsi szimfonikusok rádiózenekara.

1. Strauss János: Waldmeister, operett-nyitány; 2. id. Strauss János: Loreley — Rajnai hangok, keringő; 3. Strauss János: Balettzene a „Pázmán lovag” c. operából; 4. Strauss József: Delirium, keringő; 5. Strauss Ede: Szerelemből, polka (Bécsi Férfidalegylet); 6. Strauss János: Kék Duna, keringő (Bécsi Férfidalegylet); 7. Strauss János: Denevér, ábránd; 8. Strauss Ede: Szabad az út, galopp; 9. Legifj. Strauss János: A haza dicsérete (első előadás, Bécsi Férfidalegylet); 10. Strauss János és József: Pizzicato-polka; 11. Strauss János: Császárkeringő; 12. Strauss József: Gond nélkül, galopp.

1.30

Máthé Elek dr.

(Amatőr felv.)

Szünetben kb.

9.00: Néhány szó a Strauss-családról.
10.00: Hírek, sport- és sakkverseny-eredmények.

10.20: Dr Karl Diemmel, az olimpiai játékok előkészítő bizottságának vezértitkárával beszélget Misángyi Ottó. (Viaszlemezfelvétel.)

10.35: Ilnczky László jazz-zenekarának műsora.

1. Nascimbene: Foxtrott; 2. Hetényi-Heidelberg: Mért szeretem úgy, blues; 3. Semprini: Foxtrott; 4. Márkus—Harmath: a) A két szeme olyan szép, keringő; b) Los Angeles, slowfox; 5. Barry—Wright: Foxtrott; 6. Vertes—Szécsén: Pardon, szép asszonyom, tangó; 7. Bányai—Szécsi: Hallod-e a muzsikát, tangó; 8. Sally—Fonó: Füre lépni tilos, slowfox; 9. Vas—Ilnczky: Magyaroska; 10. Semprini: Foxtrott.

11.20: Lakatos Flóris és cigányzenekara muzsikál.

12.05: Hírek.

12—1.00: Csak a bécsi rádióállomás részére: Magyar Imre és cigányzenekara muzsikál.

BUDAPEST II.

12.30—1.30: Hanglemezek.

1. Stolz—Marischka: Schenk mir dein Herz heute Nacht, filmdal (Jan Klepura); 2. Berlin: Piccolino, foxtrott (Ray Noble és zenekara); 3. Dubin—Warren: The words are in my heart, keringő (Harry Roy és zenekara); 4. Hammerstein—Horbach—Fields—Kern: Lovely to look at, slowfox (Jack Hylton és zenekara); 5. Kahn—Schertzing: One night of love, dal (Grace Moore); 6. Rainger—Parker: I wished on the moon, slowfox (Ray Noble és zenekara); 7. Gordon—Revel: Straight from shoulder, dal (Bing Crosby); 8. Berlin: Top hat, foxtrott (Ray Noble és

zenekara); 9. Doelle: Wie ein Wunder kam die Liebe, keringő (Robert Renard és zenekara); 10. Coslow: In the middle of a kiss, slowfox (Jack Hylton és zenekara); 11. Dixon—Wrubel: Fare thee well, Annabelle, foxtrott (Harry Roy és zenekara); 12. Leigh—Millöcker: Dubarry — „I give my heart” (Grace Moore); 13. Wayne—Carter: Honey coloured moon, slowfox (New Mayfair tánczenekar); 14. Kahn—Johnston: Sugar plum foxtrott (Paul Whiteman zenekara); 15. Millöcker—Mackeben: Heut hab' ich Glück, dal (Alpár Gitta); 16. Kahn—Johnston: Thanks a million, slowfox (Paul Whitemann és zenekara); 17. Robin—Whiting—Rainger: Double trouble, foxtrott (Ray Noble és zenekara).

3—3.45: A Mária Terézia 1. honvédegyalozred zenekarának műsora. Vezényel Figedy Sándor.

7—7.25: „A zenei nevelés a nemzeti kultúra szolgálatában.” Prahács Margit dr előadása.

7.30—8.05: Székely Júlia zongorázik. 1. Beethoven: f-moll szonáta (Appassionata); 2. Beethoven: cisz-moll szonáta (Holdvilág).

8.10—8.40: „Világgazdasági nekilendítés.” Káldor György dr előadása.

8.45—9.05: Hírek, sporteredmények.

9.10—10.00: Hanglemezek.

1. Dukas: A búvészinas, szimfónikus költemény (newyorki filharmónikusok, vezényel Toscanini); 2. Strauss: Salome — Hét fátyoltánc (philadelphiai szimfónikus zenekar, vezényel Stokowski); 3. Stravinszkij: a) Apollon Musagetes, balett (bostoni szimfónikus zenekar, vezényel Koussewitzky); b) Tűzmadár (philadelphiai szimfónikus zenekar, vezényel Stokowski); 4. Rachmaninoff: Holtak szigete, szimfónikus költemény (philadelphiai zenekar, vezényel Rachmaninoff).

RÖVIDHULLÁMU MŰSOR

a HAS 3 hívójeles adón, 19.52 méteres hullámhosszon, 15.370 kilóelkluson

D. u. 3 óraker: A Mária Terézia 1. honvédegyalozred zenekarának műsora. Vezényel Figedy Sándor.

Utána: Előadás.

Majd: Himnusz.

Március 1—2-án, vasárnapról hétfőre virradó éjjel a HAT 4 hívójeles adón, 32.88 méteres hullámhosszon, 9125 kilóelkluson

Éjtel 12 óraker: Magyar Imre és cigányzenekara muzsikál.

Utána: „Mit üzen a rádió?”

Majd: Himnusz.

A közvetítőállomások műsorát ezúttal az 53. oldalon közöljük.

Sik Sándor

(Sóhár felv.)

6,00

DÉLIBAB

Ditrői Mór
8-kor Bp. II-ről (Amatőr jelv.)

RÉGI IDŐK SZINÉSZEI

Ditrői Mór, a Vígyszínház nyugalmazott művészeti igazgatója ma este 8 órakor Budapest II. mikrofónja előtt roppant érdekesnek ígérkező előadást tart régi úttörő színészeinkről, akiket nagyrészt elfelejtett már a mai kor.

Ditrői Mór modern színjátszásunk megalkotója, akinek a magyar szerzők sokat köszönhetnek, mert mindig nyitva volt előttük a szíve és a színpada. Mai rádióelőadásában is kimutatkozik a színház iránt érzett nagy, olthatatlan szeretete, amellyel feleleveníti az első magyar színházigazgató, Kelemen László képét, ahogy az első aktorokról és aktrickékről, azaz színészekről és színésznőkről beszél. Az előadás során hű képet kapunk többek között Patkó Jánosról, erről a kiváló színésztől, valamint a Petőfi által is megénekelte Megyeriről, Egressyről, Fáncsról, Lendvayról, Szentpéteriről, Bartáról, Kántornéról, Dérynéről és Jókainé Laborfalvi Rózáról. Van-e ma, aki ezeket a neveket ismeri?

— Csak halvány körvonalakban tudok képet adni elődeinkről — mondja a 85 éves Ditrői Mór, — akik itt élnek öreg lelkemben körülölvén az áhitat, a szeretet és a kegyelet virágaitól. Visszatekintve életünkre, büszke öröm tölti el lelkemet. E nagy ősök szelleme legyen útmutatója a jelen és jövőbeli színésznemzedékeknek.

BUDAPEST I.

6.45: Torna.

Utána: Hanglemezek.

1. Faulwetter: Éljen a haza, induló (m. kir. 1. honvédegyezred zenekara, vezényel Fricsay Richárd);
2. Joyce: Salome látomása, keringő (Lóránd Edit zenekara);
3. Mohr: Orient-express, foxtrott-intermezzo (Renard tánczenekar);
4. Sommerfeld: Táncra fel, xylofónszóló (mandolinzenekar kísérettel);
5. Lehár: Lyuk, lyuk, lyuk, induló (2. honvédegyezred zenekara, vezényel Szeghő Sándor).

10.00: Hírek.

10.20: „Jászberény egy század előtt.” (Felolvasás.)

10.45: „A csillag és a szerelmes leány.” Indián mese Braziliából. Fordította Matolay Tibor. (Felolvasás.)

11.10: Nemzetközi vízjelzőszolgálat.

11.30—12.40: A közigazgatási továbbképző tanfolyam ünnepélyes megnyitásának közvetítése a belügyminisztérium díszterméből. Beszélő: Sztankovich Viktor dr.

Utána kb.

12.45: Hírek.

1—2.30: Állástalan Zenészek Szimfonikus Zenekara, vezényel Melles Béla.

1. Marschner: Hans Heiling, nyitány; 2. Vincze Zsigmond: Részletek „Az aranyszörű bárány” c. dalgátékból; 3. Lincke: A kis lovag; 4. Garami Béla: Éljen a keringő; 5. Uhl: Bécsi bohémek, egyveleg; 6. Kreisler — Polgár: Szép rozmarin; 7. Lortzing: Pacipós tánc a „Cár és acs” c. operából.

Közben kb.

1.20: Pontos időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.

2.40: Hírek, élelmiszerárak, piaci árak, árfolyamhírek.

4.10: A rádió diáktévéorája: „Stephen György”. Szabó Béla előadása.

4.45: Pontos időjelzés, időjárásjelentés, hírek.

5.00: Csorba Dezső és cigányzenekara.

6.00: Bajza József dr előadása.

6.30: Galánffy—Hoor Erzsébet énekel (zongorakísérettel.)

1. a) Rossi: Dal; b) Verdi: Falstaff, ária;
- c) Delibes: A cadixi lányok; 2. Marx: a) Japán esődal; b) Santa Maria; c) Tavasszal;
3. Kodály: a) Arva madár; b) Ne busuljon senki menyecskeje.

7.00: „Ambrus Zoltán emlékezete.”
Bevezetőt mond Gyergyai Albert.

7.30: A Filharmóniai Társaság hangversenyének ismertetése.

7.40: A Filharmóniai Társaság hangversenyének közvetítése az Operaházból. Vezényel Dohnányi Ernő dr. Közreműködik Jacques Thibaud hegedűművész. 1. Brahms: III. szimfónia; 2. Mozart: Hegedűverseny; 3. Rékai Nándor: Délibábos rónaságon, hangulatkép (először); 4. Strauss Richárd: Till Eulenspiegel.

Szünetben kb.

8.40: Hírek.

A hangverseny után kb.

9.50: Időjárásjelentés.

Majd: „Magyar nép- és műdalok.”
Hanglemezek.

1. Kodály: Háry János — a) Piros alma; b) Felszántom a császár udvarát (Palló Imre); 2. Kodály: Háry János: a) Hogyan tudtál, rózsám, idejönni; b) Hej, két lyukom tavalyi (Nagy Izabella); 3. Hubay Jenő: Ugy-e Jani (Basilides Mária); 4. Kaesóh Pongrác: Rákóczi megtérése (Szedő Miklós); 5. Tarnay: Éj van (Szedő Miklós); 6. Lavotta: Rég volt (Nagy Margit); 7. Endrődi-Kun: Suhog az őszi szél (Csóka Béla); 8. Huszka: Két veréb (Szántó Gyula); 9. Hubay Jenő: Minek turbékoltok (Nagy Margit); 10. Kaesóh Pongrác: Késő őszi van (Szedő Miklós); 11. Tarnay: Oh, miért oly későn (Szedő Miklós); 12. Lavotta: Mezei bokréta (Nagy Margit); 13. Hlatky-Molnár: Az én falumban (Szedő Miklós); 14. Stolz: Sárbogárd, Dombóvár (Szedő Miklós); 15. Vincze Zsigmond: Csillagok (Sárossy Mihály); 16. Vincze Zsigmond: Visszhang (Szedő Miklós).

11.00: Wimpffen Iván báró francianyelvű előadása: „Les preuves irrefutables de l'origine magyare de Liszt.” (Liszt magyarságának megdönthetetlen bizonyítékai.)

11.25: Guttenberg György jazz-zenekarának műsora.

1. Freed-Brown: Foxtrott; 2. Bányai-Imiczky: Tudok egy kávéházat, slowfox; 3. Hajdu-Zágon: Kár, szép kiesikém, blues; 4. Rozsnyai-Kovács: Szivem ma még, keringő; 5. De Fries-Szécsén: Peches ember, foxtrott; 6. Robin-Gensler: Foxtrott; 7. Warren-Dubin: Két foxtrott; 8. a) Edwards-Reinhardt: Tangó; Cesoli-Honer: Tangó; 9. Eényes-Harmath: Az én rózsám vasutas, foxtrott.

12.05: Hírek.

Szabó Béla

4.10

(Élő felv.)

BUDAPEST II.

6.30—7.00: Német nyelvoktatás
(Szentgyörgyi Ede dr.)

7.05—7.55: Hanglemezek.

1. Ira-Gerswin: Tip toes, egyveleg (The Revelers); 2. Thurban: Harangzúgás, hegyi fantázia (Mayfair-zenekar); 3. Lehár: Szép a világ, kettős (Richard Tauber és Alpar Gitta); 4. Victor Herbert: Naughty Marietta, egyveleg (Victor operett-együttes); 5. Scott-Wood: Rubinstein-Melódia, jazztárat (Rossborough); 6. Lehár: Vig özvegy, egyveleg (Friedl Algers és Karl Pistorius); 7. Victor Herbert: Sweethearts, egyveleg (Victor operett-együttes); 8. Wayne: Ramona, keringő (Paul Whiteman és zenekara); 9. Dubin-Warren: I've got to sing a torch song (Bing Crosby); 10. Delettre: D'amour en amour (Lucienne Boyer); 11. Brown-Young: The old man of the mountain (Mills-fivérek); 12. La calesera, pasodoble (Pilar Argos).

8—8.25: „A mi színészeink.” Ditrői Mór csevegése.

8.30—8.50: Hírek.

8.55—9.50: Farkas Béla és cigányzenekara muzsikál, Sebő Miklós énekel. Kertész Zsigmond: Ezüst nyárfa levele; Bányai-Sebő: Az álmoknak régen vége; Nádor Jóska: Sarkantyús csárdás; Vas Henrik: Volt énnékem babám; Várady Aladár: Ahogy engem ver az Isten; Kiss Angyal Ernő-Garai: Somogyban van Nagyatád; Kádás György: Kék a búzavirág; Sándor Jenő: Csó, csó, csó; Erőss Béla: Vannak el nem esőkölt esőkök; Járosi Jenő: A puli; Anyos Laci: Okos ember volt az, aki...

DÉCIBÁB

Schuster Etelka

(Amatőr felv.)

12.05

BUDAPEST I.

6.45 : Torna.

Utána : Hanglemezek.

1. Dostal: Cserebogár, induló (Beka vonós zenekar); 2. Gilbert: Katja, a táncosnő (Scala-zenekar); 3. Lincke: Szentjános-bogárka-idill (berlini állami zenekar, vezényel Lincke); 4. Glombig: Veréb-polka (Ernst Mittelbach); 5. Kraul: Magyar díszmenet-induló (2. honvédegyalgezered zenekara, vezényel Szeghő Sándor).

10.00 : Hírek.

10.20 : „A titokzatos Cheop-piramis.” Irta: Fazekas István. (Félolvasás.)

10.45 : „Cipő, táska, kesztyű.” (Félolvasás.)

11.10 : Nemzetközi vízjelzőszolgálat.

12.00 : Déli harangszó az Egyetemi templomból. Időjárásjelentés.

12.05 : Marjay Erzsébet énekel, Schuster Etelka gondolkázik (zongorakísérettel).

1. Boccherini: A-dúr szonáta (Schuster); 2. a) Verdi: Trubadur — Leonóra áriája; b) Charpentier: Louise, ária (Marjay); 3. a) Padre Martini—Kreisler: Andantino; b) Popper: Mazurka (Schuster); 4. a) Liszt: Ha álom mély; Boldog ifjúság; Öröm és bánat; b) Rékai Nándor: Cigányzene (Marjay); 5. a) Goltermann: Andante; b) Davidov: Románé; c) Popper: Szerenád (Schuster).

Közben kb.

12.30 : Hírek.

1.20 : Pontos időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.

1.30 : Fátyol Janesi és cigányzenekara.

2.40 : Hírek, élelmiszerárak, piaci árak, árfolyamhírek.

4.10 : Asszonyok tanácsadója (Arányi Mária előadása).

4.45 : Pontos időjelzés, időjárásjelentés, hírek.

5.00 : Engel Iván zongorázik. 1. Beethoven: c-moll szonáta; 2. Chopin: b-moll scherzo; 3. Kodály: Táncok.

5.40 : „Egy népbetegség megelőzése.” Born József dr. népegészségügyi előadása a diftériaoltás jelentőségéről.

6.10 : Hanglemezek.

1. Bürger: Cigánydal (Josef Schmidt); 2. A csalóány, egyveleg (Erna Sack); 3. Országok és dalok, egyveleg (Marcel Wittrisch); 4. Tauber: Der Vogel im Walde (Erna Sack); 5. Lehár: A mosoly országa, ária (Josef Schmidt); 6. Warnis: Keleti mese; 7. Budapest—Somlyó: Dal a szivről (Sólyom Janka); 8. Boulanger: Afrika (Boulanger); 9. Igelhoff: Stellen Sie sich vor, ich bin ein wilder Räuber, romantikus tangó; 10. Robrecht: Rund um Lehár, keringőegyveleg; 11. Paul Lincke: Es war einmal (Greta Keller); 12. Boulanger: Pourquoi Madame? 13. Kreuder: Mein blondes Baby (Greta Keller); 14. Josef Strauss: Dynamiden (Telefunken-zenekar); 15. Carl Zeller: Schenkt man sich Rosen in Tirol (Erna Sack és Marcel Wittrisch); 16. Strecker: Drunt in der Lobau (Greta Keller); 17. Lehár: Niemand liebt dich so wie ich (Erna Sack és Marcel Wittrisch); 18. Johann Strauss—Weninger: Draussen im Simmering blüht schon der Flieder, bécsi dal.

7.30 : Hangjátékelőadás a Studióban.”

„Szerenese fel!” Hangjáték a bányászéletről hat képből. Irta: Dénes Gizella. Rendező: Odry Árpád. Személyek: Igazgató — Gellert Lajos; Igazgatóné — T. Halmi Margit; Krizsán, aknász — Földényi László; Praxi — Apáthi Imre; Kiszterné, munkásasszony — T. Halmi Margit; Szervina, a leánya — Somogyi Erzsébet; Nándi, a fia — Lázár Gida; Venci, Szervina vőlegénye — Apáthi Imre; Geluff, bányász szomszéd — Bodnár Jenő; Geluffné — Kürthi Sári; Czinnáter, lámpakezelő — Bodnár Jenő; Rapolt — Kertész Lajos; Terike — Hámos Emília; Gépész — Bodnár Jenő; Micike — Pekáry Nóra; Orvos, Zsigmond, hivatalosolga, silóvezet, kocsmáros — Sarkadi Aladár; Silóvezetné — Kürthi Sári.

8.50: A csehszlovák rádió Európa-hangversenyének ismertetése.

9.00: A csehszlovák rádió Európa-hangversenyének közvetítése Prahából. Közreműködik a prahai szimfonikus zenekar Otakar Jeremias vezényletével és Jaroslav Stepanek hegedűművész. 1. Joseph Suk: Ábránd hegedűre és zenekarra, op. 24; 2. Leo Janacek: Katonai szimfónia.

10.00: Hírek, időjárásjelentés.

10.25: A rádió szalózenekara.

1. Strauss János: Egy éj Velencében, egyveleg; 2. Nevin: Egy nap Velencében, szvit; 3. Csajkovszkij: Virágkeringő; 4. Pataky Mária dr: Tánc; 5. Garami Béla: Trópusi álmom; 6. Majláth József gróf: Harangvirágpalka; 7. Lavotta Rezső: Koncertmazurka; 8. Lieurance: Minnetonkai vizeknél; 9. Mendelssohn: Velencei gondolat; 10. Niemann: Modern táncszvit.

Közben

11.00: Mitnitzky Márk dr németnyelvű előadása: „Wie Ungarn gegen die Krise kämpft.” (Miként küzd Magyarország a válság ellen.)

12.05: Hírek.

BUDAPEST II.

5—5.30: „A döblingi házmotozás.” Nyiry László előadása.

6.10—6.40: A földművelésügyi minisztérium mezőgazdasági féléjárója.

6.50—7.20: Francia nyelvoktatás (Garzó Miklós dr).

7.35—8.15: Darvas Ibholya énekel (zongorakísérettel).

1. Proch: Változatok; 2. Taubert: Madár az erdőben; 3. Lavotta: a) Valahol messze; b) Honnan jó a fény; 4. Giordano: Rosalina áriája „A király” c. operából; 5. Liszt: Ha én dúz király volnék; 6. Jakab Terka: Fecske elfut a szárnyán; 7. Járosi: Atszövöm a lelked.

8.25—8.40: Hírek.

8.45—9.45: Kiss Béla és cigányzenekara muzsikál.

Nyiry László

5-kor Bp II-ről.

(Baross félv.)

A DÖBLINGI HÁZMOTOZÁS

Nyiry László, aki többirányú írói és hírlapírói munkásságával ismert nevet vívott ki magának a közönség előtt, ma délután 5 órakor érdekes történelmi előadás keretében rántja le a leplet Széchenyi István tragédiájáról.

— A „Döblingi házmotozás” című rádió-felolvasásban — mondja Nyiry László, — azt a házkutatást ismertetem, régi okmányok alapján, amely gróf Széchenyi Istvánnak, „a legnagyobb magyarra”, mint villám az égből csapott le. Igyekszem lélektani alapon követni és boncolgatni a nemes gróf egész lelki életét ettől a pillanattól fogva. Szemeink elé állítom az ő szomorú életét a tébolyda falai közt, azt a nagy lelki harcot, amelyet a gróf szívós akarattal folytatott, hogy megmentse lelki világának épségét. E harcában hatalmas támasza volt oldalán hűséges nejeinek, gróf Seilern Crescentiának és fanatikus vallásos meggyőződésének vigasztalása.

Mindezek dacára látjuk, mint roppan össze lelki élete fekről-fokra, napról-napra jobban, míg végre a szívtelen Thierry osztrák rendőrminiszter levele megadja neki a kegyelendőt. A végső lelki összeomlás közvetlen oka ennek a levélnek egyik passzusa, amelyben Thierry értésére adja neki, hogy „a döblingi tébolyda megszűnt részére asyllum ienni.” Ezután rövid idő múlva önkézevel vet véget életének Széchenyi István.

(Amatőr felv.)

G. Réthy Pál ma délután 5 órai „Sakk” című előadásáról a következőt mondja a Délibábnak: „Rádióelőadásom célja: propaganda. Tartalma: sakk történelem a régmúlt időkől kissé filozófiai alapon. Szívesen foglalkoztam e tárggyal, bár — mint aktív versenyző — a jelenlegi versenysakkkozásban inkább otthon érzem magam. Remélem azonban, hogy sakk előadásom megnyeri az érdeklődők tetszését.”

BUDAPEST I.

6.45: Torna.

Utána: Hanglemezek.

1. Bachó József: A régi 1. honvédegyalogezred indulója (Mária Terézia 1. honvédegyalogezred zenekara, vezényel Fricsay Richárd); 2. Erichsen: Seemanns Walzer, keringő (Odeon Accordeon négyes); 3. Mohr: Fensterpromenade, foxtrott-intermezzo (Renard és tánczenekara); 4. Bendix: Dervisek tánca (Godwin-zenekar); 5. Mühlberger—Depolo: Mir sein die Kaiserjäger, induló (Woitschach fúvózenekar).

10.00: Hírek.

10.20: „Látogatás Deák Ferencnél.” Irta Halász Imre. Felolvassa: Halász Gyula.

10.45: „Mikor kell a mandulákat kivenni?” Irta: Szentlőrinczi Liebermann Tódor dr. (Felolvasás.)

11.10: Nemzetközi vízjelzőszolgálat.

12.00: Déli harangzó az Egyetemi templomból. Időjárásjelentés.

12.05—1.30: Hanglemezek.

1. Verdi: Traviata, előjáték az I. felvonáshoz (newyorki filharmónikusok, vezényel Toscanini); 2. Romberg: Játék-szimfónia (New Symphony-zenekar, vezényel Sargent); 3. Schumann: Álmodozás (Minneapolis-i szimfónikus zenekar, vezényel Ormándy Jenő); 4. Kreisler: Liebeslied, keringő (minneapolis-i szimfónikus zenekar, vezényel Ormándy Jenő); 5. Wolf-Ferrari: Susann titka, nyitány (milanói Scala zenekara, vezényel Panizza); 6. Herbert: Szerenád-szvit — a) Spanyol; b) Kínai; c) Kubai; d) Keleti szerenád (Paul Whitemann és zenekara); 7. Gungl: Amorettek tánca, keringő (Marek Weber zenekara); 8. Norton: La siesta, barkarola (Palladium-zenekar); 9. Kreisler: Tambourin Chinois (minneapolis-i szimfónikus zenekar, vezényel Ormándy Jenő); 10. Bach: Tavasz ébredése, románc (Godwin-zenekar); 11. Kreisler: Szép rozmaring, keringő (minneapolis-i szimfónikus zenekar, vezényel Ormándy Jenő); 12. Ascher—Scott—Wood: Rapszódia, jazztátrát (Rossborough); 13. Lindsay: Poranek, keringő intermezzo (Godwin-zenekar); 14. Rimszkij-Korszakov—Grafé: Indiai dal, foxtrott (Paul Whiteman és zenekara).

Közben kb.

12.30: Hírek.

Közben kb.

1.15: Pontos időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.

1.40—2.20: Berg Lili zongorázik.

2.40: Hírek, élelmiszerárak, piaci árak, árfolyamhírek.

4.10: A rádió diákfélőrája: „Kazinczy Ferenc.” Sziklay László dr előadása.

4.45: Pontos időjelzés, időjárásjelentés, hírek.

5.00: „A sakk.” G. Réthy Pál előadása.

5.30: A rádió szalónzenekara.

1. Doppler Ferenc: Ilka, nyitány; 2. Musz-szorgszkij: Boris Godunov, ábránd; 3. Nevin: Narcissus, intermezzo; 4. Ganne: Furulyás Jancsi, egyveleg; 5. Lehár: Részletek a „Cigányszerem” c. operettből; 6. Losonczy

Dezső: Ó-macedón ballada; 7. Szirmai Albert: Andaluziai szerenád; 8. Kigyósi Árpád: Magyar ábránd.

6.55: „Élet és halál a borostyánkő erdőben.” Tasnády-Kubacska András dr előadása.

7.25: Az Operaház előadásának ismertetése.

7.30: Az Operaház előadásának közvetítése. „Sába királynője.” Opera 4 felvonásban, 5 képben. Szövegét írta Mosenthal. Fordította: Kern Aurél. Zenéjét szerezte Goldmark Károly.

Az I. felvonás után kb.

8.40: A rádió külügyi negyedórája.

A II. felvonás után kb.

9.40: Hírek.

A III. felvonás után kb.

10.40: Hírek, időjárásjelentés.

Az előadás után kb.

11.30: Kiss Lajos és cigányzenekara muzsikál.

12.05: Hírek.

BUDAPEST II.

6.20—6.50: Olasz nyelvoktatás (Gallerani Bonaventura).

7.30—8.00: „Hogyan alakult ki a Ferenc József tér?” Bierbauer Virgil dr előadása.

8.95—8.45: Tánclemezek.

1. Dixon—Warren: Nagasaki, quickstep (Gonella és zenekara); 2. Pesenti: Sans toi, tangó (Mario Melfi és zenekara); 3. Berlin: Top hat, foxtrott (Arché Bleyer és zenekara); 4. Gilbert—Lecuona: Maria, my own, rumba-fox (Lopez-zenekar); 5. Dubin—Warren: Lulu's back in town, foxtrott (Jack Payne és zenekara); 6. Keringőgyveleg (Harry Roy és zenekara); 7. Butler—Damerell—Evans: Carry on, London, foxtrott (Jack Payne és zenekara); 8. Stello: Vini oue

Szentőrnezi Liebermann Tódor dr
D. e. 10.45
(Koassay felv.)

houli-a, bigin (Leona Gabriella); 9. Geisler—Felix: Rumbata, keringő (harmonika tánczenekar); 10. Gabriel: Donna Juanita, pasodoble (Renard-zenekar).

8.50—9.10: Hírek.

9.15—10.15: Hanglemezek.

1. Pete—Falussy: Nincsen annak a két szemnek párja (Magyar Imre és cigányzenekara); 2. László—Magyaródy: Anyám szíve (Laurisín Lajos); 3. a) Görgő Tibor: Zúg az erdő; b) Huber Sándor: Legyen úgy, mint régen volt (Cselényi József); 4. Kondor Ernő: a) Van nekem egy gerlicém; b) Zöldablakos kicsi ház (Sebő Miklós); 5. Kalmár Tibor: Ha rossz vagyok hozzád (Cselényi József); 6. Fráter Lóránd: Száz szál gyertyát (Laurisín Lajos); 7. Sándor Jenő dr: Bepanaszolom az Istennek, csárdás (Magyar Imre és cigányzenekara); 8. Huszka Jenő: Darumadár fenn az égen (Szántó Gyula); 9. a) dr Sándor—Mihály: A te esküvőd; b) Sándor—Pápai Molnár: Nesze semmi, fogd meg jól (Sebő Miklós); 10. Sándor Jenő dr: Azt mondják, hogy tavasz nyílik (László Imre); 11. Révffy dr: Hogyha ír majd, édesanyám (Sárossy Mihály); 12. Kondor Ernő: Huncut az a toronyóra (Sebő Miklós); 13. Lányi Viktor: Nem élhetek muzsikaszó nélkül (Kalmár Pál); 14. a) Fűredi: Végigmentem az ormódi; b) Demény: Az édesanyám (Cselényi József); 15. Réceai Gyula: a) Ragyogóan süt a nap; b) Hogyha fáj a szívem tája (Kalmár Pál); 16. Balázs Árpád: Debrecenben voltam (Balázs Árpád); 17. a) Nádor Jóska: Sarkantyús csárdás; b) Kertész—Kubányi: Szép a rózsám (Kalmár).

BUDAPEST I.

6.45: Torna.

Utána: Hanglemezek.

1. Stricel József: Kerületi honvédinduló (2. honvédegyalogezred zenekara, vezényel Szeghő Sándor); 2. Ericksen: Harmonika-keringő (Odeon harmonikanégyes); 3. Jessel: Ólomkatonák díszmenete (szalóonzene); 4. Carliato: Espieglerie, xylophonszólo (Carliato-xylophonzene); 5. Grothe—Marischka: Ich bin heut' so froh, indulódal (Illa Livsakov zenekara)

10.00: Hírek.

10.20: „Lenau anyja.” (Egy nagy magyar asszony kálváriája.) Irta: Feketi Sándor. (Felolvasás.)

10.45: „Versek az anyáról.” (Felolvasás.)

12.00: Déli harangszó az Egyetemi templomból. Időjárásjelentés.

12.05: Szmirnov Szergej balalajka-zenekara.

1. Borodino: Indulódal; 2. Gorodinszkij: Tavaszi virágok, keringő; 3. Szibériai dalok: a) Bajkál; b) Kakuk; 4. Szmirnov: Fehér éjszakák, egyveleg; 5. Szabinin: Elmúlt a boldogság, románc (Voronin Dimitrij); 6. Trojkán, két cigánydal; 7. Gumenik: Mindennek vége van; 8. Volga-dal (Safranov Iván); 9. Csiki-csiki, víg dalok.

Közben kb.

12.30: Hírek.

1.20: Pontos időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.

1.30: A rádió szalóonzene-kara.

1. Huszka Jenő: Tündérszeretem, nyitány; 2. Jael—Frederiksen: Skandináviai szvit; 3. Bachmann József: Egy éj Szevillában, spanyol szerenád és tánc; 4. Poldini: Rózsák; 5. Fall Leó: Részletek „Az elvált asszony” c. operettből; 6. Rajter Lajos: Verbunkosok.

2.40: Hírek, élelmiszerárak, piaci árak, árfolyamhírek.

4.10: „A Zöld kereszt munkája.” Közvetítés Békéssámonról. Vezeti: Faragó Ferenc dr. Beszélő Turchányi István és Budinszky Sándor.

4.45: Pontos időjelzés, időjárásjelentés, hírek.

5.00: „A gazdasági munkaeszközök szabványosítása.” Prack László dr. gazdasági akadémiai tanár előadása. (A földművelésügyi minisztérium rádióelőadásorozata.)

5.30: Hegyi Anna magyar nótákat énekel, kísér Kurina Simi és cigányzenekara.

Dalok: Anyos Laci: Sohse lettem volna; Kalmár Tibor: Hogy mondjam meg néked; Magyar László: Van valahol valaki a megyében: Józanságra nagy bennem az akarat (népdal); Dobi Jóska: Ne nézzetek úgy rám; Dobi Jóska: Nem tudok én megjavulni; Túl a Tiszán faragnak az ácsok (népdal); Kilencet ütött az óra (népdal); Thurzó—Nagy László: Nincsen borom, se dohánnyom; Lehár: Volt, nincs; Szentirmay: Jaj annak, aki szívből szeret.

6.30: Varga Lajos verseiből ad elő.

6.50: Hanglemezek.

1. Heymann—Suesse: Jazz-nocturne (Victor Young és a Brunswick-zenekar); 2. Young—Herbert: Naughty Marietta, dal (Eddy Nelson); 3. Herbert: Kiss me again, lassú keringő (Eddie Dunstetter); 4. Harrison: My little grass shack in Kelakekua Hawaii, slow fox (Ted Fio Rito és zenekara); 5. Young—Herbert: Ah sweet mystery of life, dal (Eddy Nelson); 6. Lodge: Red pepper, quickstep (Harry Roy és zenekara); 7. Delettire: La voyageuse, dal (Lucienne Boyer); 8. Schmid-seder: Micaela, tangó (Géczy Barnabás és zenekara); 9. Cahn—Raye—Lunceford—Chaplin: Rhythm in my nursery rhymes, foxtrott (Tommy Dorsey és zenekara); 10. Morris—Williams: E flat blues (Nat Gonella

Este 10.20

Kessler Hubert

(Amatőr felv.)

és zenekara); 11. Dixon—Wrubel: The lady in red, foxtrott (Joe Haymes és zenekara); 12. Berlin: Reaching for the moon, keringő (Renard zenekar); 13. Cox—Carr: The wheel of the wagon is broken, slowfox (Harry Roy és zenekara); 14. Burton—Jason: We went hunting, foxtrott (Ted Fio Rito és zenekara).

7.40: A Fiatalok Rádiószínpada előadásában: „Csongor és Tünde.” Vörösmarty Mihály mesejátéka. Rádiószínpadra alkalmazta és rendezi Németh Antal dr. Az összekötőszöveget Számadó Ernő, a kísérőzenét Polgár Tibor írta. A beszélőkórust vezényli: Ascher Oszkár. Személyek: Csongor, ifjú hős — Gellért Endre; Kalmár, vándor — Both Béla; Fejedelem, vándor — Ungváry László; Tudós — Várkonyi Zoltán; Balga, földmívelő, majd Csongor szolgája — Bihari József; Kurrah, ördögfi — Kalla István; Berreh, ördögfi — Gáti József; Duzzog, ördögfi — Herezeg László; Tünde, tündérlány — Egy Mária; Ilma, Balga hitvese, Tünde szolgálója — Hegedüs Rózi; Mirigy boszorkány szerepét Nagy Ibolya, a Nemzeti Színház örökös tagja játssza.

9.20: Hírek.

9.40: Vanda Luzzato hegedül, zongorán kíséri Herz Ottó dr.

1. Händel—Hubay: Larghetto; 2. Beethoven: G-dur románc; 3. Castelnuovo—Tedesco: Mormorio del mare (A tenger mormolása); 4. Ravel: Habanera; 5. Chopin: Nocturno; 6. Rachmaninoff—Hubay: Elégia; 7. Paganini: 13. Caprice.

Vándor Kálmán

5-kor Bp. II-ről

(Bruck felv.)

DÉCIBÁB

10.20: Kessler Hubert németnyelvű előadása: „Die Riesenhöhle bei Aggtelek.” (Az aggteleki óriás-barlang.)

10.40: Az Operaház tagjaiból alakult zenekar. Vezényel Rajter Lajos. 1. Rossini: Tancredi, nyitány; 2. Bortkiewicz: Ezeregyéjszaka, szvit; 3. Hans Ewald Heller: Pimpinella; 4. Buttykay Ákos: Változatok egy magyar népdalra; 5. Saint-Saens: Egy éj Lisszabonban; 6. Delibes: Sylvania, balettszvit.

12.05: Hírek.

BUDAPEST II.

5—5.30: „Egy elfelejtett budapesti színház.” Vándor Kálmán előadása Molnár György budai látványos színházáról.

6.15—6.45: Hanglemezek.

1. Chopin: a) Etűd, Gesz-dur, op. 10.; b) Etűd, Gesz-dur, op. 25. no. 9. (Raoul Koczalski); 2. Flotow: Marta, ária (Tommaso Alcaide); 3. Puccini: Pillangókisasszony, ária (Francos Alda); 4. Massenet: Werther, ária (Tommaso Alcaide); 5. Puccini: Gianni Schicchi, ária (Frances Alda); 6. Puccini: Tosca, ária (Fernand Anseau); 7. Jensen: Gentle zephyrs, dal (Essie Ackland); 8. Mascagni: Parasztbeesület, Siciliana (Tommaso Alcaide).

6.50—7.20: Angol nyelvoktatás (J. W. Thompson).

7.40—9.00: Mándits-jazz.

1. Brown: a) Foxtrott; b) Slowfox a „Broadway melody”-ből; 2. Tamási: Ritmus, foxtrott; 3. Fantázia a „Top hat” c. filmből; 4. Lehár—Damith: Frasquita, jazzfantázia; 5. Haich B.: Slowly, foxtrott; 6. Zács István: Fox-intermezzo; 7. Gifford—Beack: Jazz-foxtrott; 8. Toselli: Szerenád, fantázia; 9. Gifford—Beack: Jazz-foxtrott; 10. Damith Endre: Koboldok tánca; 11. Tutti-frutti, hangszerszólók — a) Kanári polka (hegedű); b) Melódia (vibrafon); c) Csárdás, (szájharmonika); d) Xylophonia (xylophon); 12. Caesar: South American Joe, rumba; 13. Casaloma: White jazz; 14. Kahn: Foxtrott.

Hoffmann Edit dr
(M. F. I. felv.)

5.30

BUDAPEST I.

6.45 : Torna.

Utána : Hanglemezek.

1. Maxa : Jaj ! jaj ! induló (2. honvédegypalozred zenekara, vezényel Szeghő Sándor); 2. Berger : Amoureuse, keringő (Squire Celeste Octet); 3. Victor Herbert : Játékok indulója, operett-közzene (Victor operett-együttes); 4. A dörmögő medve, polka (Dajos Béla tánczenekara); 5. Beez : Hacketäuer induló (Odeon-vonózenekar).

10.00 : Hírek.

10.20 : „Időszerű szemle.” (Felolvasás.)

10.45 : „Ifjúsági közlemények.” (Felolvasás.)

11.10 : Nemzetközi vízjelzőszolgálat.

12.00 : Déli harangszó az Egyetemi templomból. Időjárásjelentés.

12.05 : Vidák József cigányzenekara.

Közben kb.

12.30 : Hírek.

1.20 : Pontos időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.

1.30 : Országos Postászenekar. Vezényel Rubányi Vilmos.

1. Hubay Jenő : A cremonai hegedűs, nyitány; 2. Clemmer : Keringő; 3. Rubányi

Vilmos : Idill (hegedűszóló); 4. Strauss János : Cigánybáró, ábránd; 5. Bizet : Carmen, ábránd; 6. Liszt : II. rapszódia.

2.40 : Hírek, élelmiszerárak, piaci árak, árfolyamhírek.

4.10 : A rádió diáklélőrája : „Miért tenyésztik a vadállatokat ?” Dr Wehner Józsefné előadása. (Felolvasás.)

4.45 : Pontos időjelzés, időjárásjelentés, hírek.

5.00 : Uray Margit magyar nótákat zongorázik.

5.30 : „Albrecht Altdorfer.” Hoffmann Edit dr előadása.

6.00 : Sportközlemények.

6.10 : Reisz Pál szalonötösének műsora.

1. Erkel : Részletek a „Bánk bán”-ból; 2. De Fries—Szécsén : Én el nem mondhatom, tangó; 3. Poljakin : Kanári-polka (hegedűszóló); 4. Részletek Grieg műveiből.

6.55 : „Az olasz tavasz.” (Felolvasás.)

7.25 : Gitár-est. Rendezi : Náday Béla.

Vezényel : Polgár Tibor. Közreműködik : Rösler Endre (ének), Végh Sándor (hegedű), Kerpely Jenő (gordonka), Varga Istvánné, Jeszenszky Lea bárónő, Náday Béla, Odry Zuárd (gitár), Polgár Tibor (celesta).

1. a) Chopin : Nocturne; b) Moszkovszki : Spanyol tánc (hegedű, gordonka, gitár); 2. Tito Schipa : El gaucho, tangó (ének); 3. Chaminade : Altató dal (hegedű, gordonka); 4. Barthémi—Odry Zuárd : Nápolyi dal (ének); 5. Romberg : Barkarola (előadja az együttes); 6. Drigo—Lányi Viktor : Vágyódás (ének); 7. Brozzi—Lányi Viktor : Spanyol népdal (ének); 8. Moszkovszki : Szerenád (hegedű, gordonka); 9. Toselli : Szerenád (ének); 10. Délibes : Nailla keringő (hegedű, gordonka, gitáregyüttes); 11. Rimszkij—Korzakov—Nádasdi : Híndú dal (ének); 12. Bertha : Tangó (előadja az együttes); 13. Bracco—Caruso : Szerenád (ének).

8.30 : Hírek.

8.50: A rádió szalózenekara.

1. Fall Leó: Az elvált asszony, nyitány;
2. Lehár: Szép a világ, egyveleg; 3. Ole Olsen: Kis skandináviai szvit öt tételben;
4. Delibes: Coppella, szvit; 5. Hubay Jenő: A cremonai hegedűs, hegedűszóló; 6. Liszt: Boldog halál, norturno.

10.10: Időjárásjelentés.

10.15: Az Ostende kávéház 24 tagú kis cigánygyerekek zenekara muzsikál.

Vezető primások: Járóka László (11 éves), Horváth Elemér (13 éves) és Rigó Jancsi (10 éves), majd

10.40: Kalmár Pál énekel, kíséri Toll Árpád és cigányzenekara. Dalok: Gróf—Vass: Messze, messze...; Nincsen pénzem, se dohányom (népdal); Lakodalom van a mi uccánkban (népdal); Megüzentem (népdal); Kertész Zsigmond: Sárgarigó fészek.

11.00: Hanglemezek.

1. Weems-Washburne: Jig time, quickstep (Gonella-zenekar); 2. Leslie—Burke: On treasure island, slowfox (Tommy Dorsey és zenekara); 3. Woods: I'll never say „never again” again, foxtrott (Jack Hylton és zenekara); 4. Lucchesi: Campesina, rumba (Harry Roy és zenekara); 5. Watson—Denby—Connelly: Sailing home with the tide, keringő (Jack Jackson és zenekara); 6. Mohr: Bei zärtlicher Musik, tangó (Géczy Barnabás és zenekara); 7. Freed Brown: You are my lucky star (Eleanor Powell); 8. Powell—Whiteup—Samuels: Take me back to my boots and saddle, slowfox (Tommy Dorsey és zenekara); 9. Seymour—Lawnhurst: When the leaves bid the trees good bye, angol keringő (Madriguera-zenekar); 10. Friend—Caesar: Sout American Joe, rumba (Jack Hylton és zenekara); 11. Palm—Hochleitner: Esőcseppek, tangó (Joe Bund és tánczenekara); 12. Freed: I've got a feelin, you're feelin, (Eleanor Powell); 13. Williams: Basin Street blues (Gonella-zenekar); 14. Kahn—Lombardo: Footloose and fancy free, foxtrott (Jack Hylton és zenekara); 15. Lewis—Wendling: Nothing lives longer than love, keringő (Jack Hylton és

Rédey Mária ma este 7.35-kor Bp. II hullámhosszán közvetített „Egy bujdosó Bostonban” című előadásában a Nemzeti Múzeum kéziratgyűjteményéből mutat be egy eddig ismeretlen naplót a 49-es emigráció idejéből. Szerzője Ács Gedeon református lelkész, aki mint nemzetőr kapitány emigrált. Először Törökországban volt internálva, majd Bostonba került, ahol naplóját írni kezdte. Ez a napló megrendítő képet nyújt Ács Gedeon élményeiről.

zenekara); 16. Stello: Bossu-a bossu co-ou! bigin (Leona Gabriella); 17. Schmidseider—Richter: Ein Lied der Balalajka, tangó (Plaat-zenekar); 18. Mihály: Pusztla, foxtrott (Géczy Barnabás és zenekara); 19. Las castigadoras' — pasodoble (Pilar Arcos).

12.05: Hírek.

BUDAPEST II.

6.25—6.50: Gyorsírótanfolyam (Szlabey Géza).

7.35—8.00: Rédey Mária előadása.

9.25—10.10: Hanglemezek.

1. Boccherini: Menüett (Lóránd Edit zenekara); 2. Avignon: Platánok alatt, mazurka (Robert-zenekar); 3. Czibulka: Stefánia-gavott (Lóránd Edit zenekara); 4. Langer: Nagyapó, Ländler (Ilja Lívšakov zenekara); 5. Pörschmann: Hókusz-pókusz, polka (Alex Joe és Hans Jungheer); 6. Waldteufel: Ganz allerliebste, keringő (Marek Weber és zenekara); 7. ifj. Kóczé Antal átdolgozása: Csárdás (ifj. Kóczé Antal és cigányzenekara); 8. Polito: Lejos del rancho (Julio de Carozenekar); 9. Sommerfeld: Derby, galopp (zenekar); 10. Garcia: Valenciái néptánc (spanyol katonazenekar); 11. Strauss János: Kék Duna-keringő (Dajos Béla és zenekara).

10.15—10.35: Hírek.

BUDAPEST I.

6.45 : Torna.

Utána : Hanglemezek.

1. Freyberg : Halli und Hallo, táncinduló (Renard-zenekar); 2. Bixio : Parlami d'amore Mariu, keringő (Etté zenekar); 3. Eilenberg : Kis koboldok (Odeon-zenekar); 4. Baltimore : Tánoló harmónika, polka (Alex Joe és Hungerr Hans); 5. Rákóczi-induló (m. kir. 1. honvédszalógezered zenekara, vezényel: Fricsay Richárd).

10.00 : Hírek.

10.20 : „Pakots József elbeszéléseiből.” (Felolvasás.)

10.45 : „Mit nezzünk meg?” A Szépművészeti Múzeum XIII—XIV. századi olasz festők műveinek gyűjteményét ismerteti Balás-Piri László dr. (Felolvasás.)

11.10 : Nemzetközi vízjelzőszolgálat.

12.00 : Déli harangszó az Egyetemi templomból. Időjárásjelentés.

12.05 : Rendőr fúvószenekar. Vezényel Szöllőssy Ferenc.

1. Ulrich Károly : Nemzetőr-induló; 2. Suppé : Schubert-nyitány; 3. Verdi : Rigoletto, ábránd; 4. Figedy Sándor : Kurucdalok; 5. Ivanovici : Feher galambok, keringő; 6. Hopf—Szöllőssy : Művészaibum, egyveleg.

Közben kb.

12.30 : Hírek.

12.20 : Pontos időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.

1.30 : Hanglemezek.

1. Toselli : Szerenád (Gigli); 2. Dellbes : A cadixi lányok (Dusolina Giannini); 3. Rossini : La danza, tarantella (Marcel Palotti); 4. Moya : Énekek éneke (Richard Crooks); 5. Erinni—Brogé : Le lucciole (Toti dal Monte); 6. Chaminade—Kreisler : Spanyol szerenád, hegedűszó (Fritz Kreisler); 7. A jaca-i országút, jota (Fleta); 8. Benedict : A cigány és a madár (Amelita Galli-Curci); 9. Dvorzsák : Humoreszk (Fritz Kreisler); 10. Bracco—Barthelémy : Pesca d'ammore (Tito Schipa); 11. Dussek : Menüett, hegedűszó (Marcel Darrieux); 12. Greehl : For you alone (Richard Crooks); 13. Liljé alani királynő : Aloha oe! (Isten veled!) (m. kir. 1. honvédszalógezered zenekara, vezényel: Fricsay Richárd).

dal (Hulda Lashanska); 14. De Curtis : Carmela, nápolyi dal (Gigli); 15. Thomas : a) I've been buked; b) Gwyna lay down my life, neger vallási ének (Edna Thomas); 16. Gastaldon : Musica proibita (Marcel Palotti).

2.40 : Hírek, élelmiszerárak, piaci árak, árfolyamhírek.

4.15 : Hegedűs Lóránt meséi. Felolvasa Lenkey Hedvig.

4.45 : Pontos időjelzés, időjárásjelentés, hírek.

5.00 : Látogatás a Műegyetemi Sportrepülők műhelyeiben. Beszélő Búdzsnyk Sándor.

5.45 : A rádió szalózenekara.

1. Szirmai Albert : Tancos huszárok, nyitány; 2. Mascagni : Ábránd az „Iris” c. operából; 3. Kondor Leó : A lélek hangja, dal; 4. Giordano : Fedora, ábránd; 5. Kálmán Imre : Reszletek a „Cirkuszhercegő” c. operettből.

6.55 : „Törökvilág Pesten és Budán.” Liber Endre előadása.

7.30 : Operettelőadás a Studióban. „Leányvásár.” Operett 3 felvonásban. Irta Martos Ferenc és Bródi Miksa. Zenéjét szerezte: Jacobi Viktor. Rendező: Gyarmathy Sándor. Vezényel: Fridl Frigyes. Személyek: Harrison Jack — id. Toronyi

Szöllőssy Ferenc

(Amatőr felv.)

12:05

5.00

Gyula; Harrisoné — Marosi Adél; Lucy, a leányuk — Orosz Júlia; Gróf Rottenberg — id. Latabár Árpád; Fritz, a fia — Matány Antal; Tom Miggles — Laurisin Lajos; Kocsmáros — Déry Hugó; Kapitány — Simay Ede; Lelkész — Ditrói Mór; Bessy, Lucy szobalánya — Falus Edith; Sam, szerecsen pincér — Hajagos Károly; Inas — Sugár Gyula.

Utána kb.

9.40: Hírek, időjárásjelentés.

10.00: Magyar Imre és cigányzenekara muzsikál.

11.00: Vajda Sándor—Pártos Ernő jazz-zenekarának műsora.

1. Gerhard Winkler: Pasodoble; 2. Zerinyváry Andor: Slowfox; 3. Guttmann: Foxtrott; 4. Bányai Aladár: Érted sír a lelked, keringő; 5. Buday Dénes: Oh, de jó a rumba, bolero-rumbafox; 6. Stolz: Tangó; 7. Mohr: Tangó; 8. Märker—Ronegg: Slowfox; 9. Sziatinay Sándor: Nincs senki olyan szép, keringő; 10. Eisemann Mihály: Udvarolnék magának, slowfox; 11. Brodszki Miklós: Részletek a „Kis mama” c. filmből; 12. Maxon: Rózsika, foxtrott.

12.05: Hírek.

Budinszky Sándor
(M. F. I. felv.)

5.00

BUDAPEST II.

5—5.30: A Szociális Missziótársulat előadása. Farkas Edit alapítófőnök-asszony: „Missziós üzenetek.”

6.25—7.55: A földművelésügyi minisztérium mezőgazdasági félérajá.

7.30—7.55: „A társadalom fizikusa.” Láng János dr. előadása (Quetelet százéves művéről).

8—9.00: Kamarazene. Hanglemezek.
1. Haydn: G-dur trio, Andante; Poco adagio cantabile; Rondo all'ongarese (Presto), (előadják: Cortot, Thibaud és Casals); 2. Schubert: F-dur Octet, op. 166 (előadják: Léner, Smilovits, Roth, Hartmann, Hobday, Draper, Hinchcliff és Brain).

9—9.25: Hírek.

A közvetítőállomások (Nyiregyháza 267.4 m, Magyaróvár 227.1 m, Miskolc 208.6 m, Pécs 204.2 m) e heti műsora:

VASÁRNAP, MÁRCIUS 1:

Egész nap azonos Budapest I. műsorával.

HÉTFŐ, MÁRCIUS 2:

Egész nap azonos Budapest I. műsorával.

KEDD, MÁRCIUS 3:

Reggel 6.45-től d. u. 6.05-ig azonos Budapest I. műsorával.
Délután 6.10-től 6.40-ig azonos Budapest II. műsorával.
kb. 6.40-től azonos Budapest I. műsorával.

SZERDA, MÁRCIUS 4:

Egész nap azonos Budapest I. műsorával.

CSÜTÖRTÖK, MÁRCIUS 5:

Egész nap azonos Budapest I. műsorával.

PÉNTEK, MÁRCIUS 6:

Egész nap azonos Budapest I. műsorával.

SZOMBAT, MÁRCIUS 7:

Reggel 6.45-től kb. d. u. 6.20-ig azonos Budapest I. műsorával.
D. u. 6.25-től 6.55-ig azonos Budapest II. műsorával.
6.55-től azonos Budapest I. műsorával.

KÜLFÖLDI MŰSOR

MÁRCIUS 1-7-IG

Állomások, ahogy a skálán jelentkeznek 2000 métertől 200 méterig

	KW.	Méter
RADIO PARIS ..	75	1796
KÖNIGSWIL	60	1571
DAVENTRY	35	1500
NOTALA	30	1354
WARSAWA	120	1304
LUXEMBOURG	150	1191
OSLO	60	1186
BUDAPEST II.	3	834
LJUBLJANA	5	569
BUDAPEST I.	120	550
STUTTGART	100	523
MADONA	20	515
WIEN	120	507
FIRENZE	20	492
PRAHA	120	470
LANGENBERG	60	456
NORTH. REG.	50	450
SV. ROMAND	50	443
STOCKHOLM	55	426
RÓMA	75	421

	KW.	Méter
KIEV	100	416
MÜNCHEN	100	405
KATOWICE	12	396
LEIPZIG	120	382
LWOW	22	377
SKÓT ADÓ	60	373
MILANO	50	369
BERLIN	100	357
STRASBOURG	60	349
LONDON REG.	50	342
GRAZ	7	339
HAMBURG	100	332
BRNO	36	325
BRESLAU	60	316
POSTE PARISIEN ..	60	313
GRENOBLE	20	310
HUIZEN	20	302
POZSONY	14	299
NORTH NAT.	50	296
HEILSBURG	75	291

	KW.	Méter
SKÓT ADÓ	60	286
BAHÍ	20	283
KASSA	3	270
HÓRHY	10	265
TORINO	7	263
LONDON NAT.	50	261
M. OSTRAVA	11	259
MONTE CENERI ..	15	257
FRANKFURT	17	251
TRIEST	16	246
GLEIWITZ	5	244
RIGA	15	239
MAGYARÓVÁR ..	6	227
BUCURESTI	12	213
MISKOLC	1	208
PÉCS	1	205
BORDEAUX	3	201
MONTPELLIER ..	5	200
FÉCAMP	8	200

Március 1

Vasárnap

BEOGRAD

17.00 Népszerű dalok.
18.30 A Duna-énekkar.
20.00 Granichstaedten: Orlov, operett.
23—23.30 Vendéglői zene.

BERLIN

18.00 Dalok, jelenetek, versek.
18.45 Vonóshármas.
20.00 Rossini: A sevillai borbély, vígopera.
22.45 München.

BRESLAU

18.20 Zongoraszonáta.
20.00 Hamburg.
21.00 Vidám és komoly dolgok.
22.00 Hírek.
22.30—24 München.

BRNO

16.00 Kassa.
17.20 Mor. Ostrava.
17.50 Dalok, versek.
18.50 Praha.
19.20 Néprajzi est.
20.00 Praha.

BUCURESTI

17.00 Moldoveanu-zenekar.
18.15 Jazz.
19.00 Hírek.
19.15 Jazz.
20.00 Hangjáték.

20.55 Roma Nya énekel.
21.30 Hírek.
21.45 Tarka est.
22.55 Hírek.

DEUTSCHLANDSEND.

18.00 Vidám est.
18.30 Kívánsághangverseny.
19.40 Sport.
20.00 Kívánsághangverseny.
22.00 Sport.
22.30 Fuvolahármas.
23.00 Wolf-tánczenekar.
24—0.55 Lutter-tánczenekar.

DROITWICH

17.00 VIII. Edvárd király rádióbeszéde.
18.15 Előadás.
18.30 Vonósnégyes.
19.45 Képzelt életrajzok.
20.00 Hempel Frida szoprán és Pini csellóművész.
22.00 Szállodai zene.
23.15 Szalónhármas.

FRANKFURT

18.00 Nagy Frigyes király és zenei köre.
18.45 Vidám zene.
20.05 Beethoven hangverseny
21.00 Amim Bettina levelői Goethehez.
22.45 München.
23.00 Rádiózenekar.

KASSA-KOSICE

16.00 Vidám délután.
17.30 Pozsony.
18.55 Lemez.
19.00 Praha.
19.05 Pozsony.
19.20 Brno.

20.00 Praha.
22.20 Pozsony.
22.35 Praha.

KÖLN

19.15 Szoprán-, hegedű- és zongoraszóló.
19.45 Sport.
20.00 Deutschlandsender.
22.30 München.

KÖNIGSBERG

18.00 Mozart: Zenés jelenet.
18.25 Házi zene.
19.10 Hangképek.
19.50 Jégvitórlás Európa-hajnokságok.
20.15 Rádiózenekar.
21.00 Vidám állattörténetek.
21.15 Rádiózenekar.
22.20 A jégvitórlásbajnokság.
22.35—24 München.

MILANO

20.00 Ki van a mikrofónnál?
20.05 Róma.
20.35 Bécs.
22.10 Dell'Agnoia zongoraművész. Utána
23.30-ig tánczene.

MOR. OSTRAVA

16.00 Kassa.
17.30 Brno.
18.50 Praha.
19.20 Brno.
20.00 Praha.

MÜNCHEN

18.00 Vonósnégyes.
19.10 Paraszthözhat.
21.00 Új szórakoztató zene.
22.30 Tánczene.

POSTE PARISIEN

- 19.00 Könnyű lemezek.
20.24 Dallemezek.
20.35 Lujza-áriák.
20.50 Verlaine-dalok.
23.30—1 Könnyű lemezek.

**POZSONY-
BRATISLAVA**

- 16.00 Kassa.
17.30 Szlovák egyházi dalok.
17.55 Magyar műsor.
18.50 Praha.
19.20 Brno.
20.00 Praha.
22.35 Praha.

PRAHA

- 16.00 Kassa.
17.30 Brno.
17.50 Hauptmann Gerhardt :
Színmű.
19.20 Brno.
20.00 A filharmónikusok.
22.20 Lemez.
22.30—23.30 Szalónzenekar,
dalokkal.

REGIONAL

- 17.30 Balalajka, dalokkal.
18.00 Szalónötös.
18.15 A walesi zárda zenekara
basszusdalokkal.
19.45 Szórakoztató zene.
22.20 Rádiózenekar.

ROMA

- 17.00 Szimfónikus hangvers.
20.05 Lemezek.
20.35 Az olasz énekesnők csoportjának hangversenye
21.15 Pénzügyőrzezenekar.
22.15 Moziszemle.
22.30—23.30 Táncczene.

STOCKHOLM

- 19.30 Zenekari hangverseny.
21.10 Gitárszóló.
22—23.00 Hangverseny szavalattal.

STRASBOURG

- 18.15 Egyházi zene.
19.30 Népjelenet.
20.05 Bécs.
22.15 Rádiózenekar.
22.45 Paris P. T. T.

STUTT GART

- 18.30 Tarka zenés est.
19.30 Motorkerékpárverseny.
20.00 Donizetti : Lammermoori Lucia, opera.
22.00 Hírek.
22.30 München.
24—2.00 Frankfurt.

WARSAWA

- 18.30 Tolsztoj-hangjáték.
20.00 Vidám est.
20.30 Wylezinska Zsófia énekel.
20.45 Pilsudski műveiből
21.05 Bécs
22.30 Könnyű zene.

WIEN

- 8.45 Könnyű lemezek.
9.45 Istentisztelet.
11.45 Szimfónikusok.
12.55 Szórakoztató zene.
14.20 Az osztrák sibajnokságok.
15.15 Könyvek.
15.40 Vonósnégyes.
16.30 Állattani csevegés.
17.00 Lemezek.
17.30 Felolvasás.
18.00 Dalos utazás Bécsbe.
19.10 Ziegler tenor ismeretlen mesterdalokat énekel.
19.50 Az osztrák sibajnokságok.
20.00 Rosegger : Ha aludni térek.
20.05 A megerősített rádiózenekar és a bécsi férfidalegylet Strauss-hangversenye, legifjabb Strauss János vezénylével.
21.45 Respighi-lemezek.
22.00 Hírek.
22.20 Táncczene.
Közben
23.00 Hírek.
24—1.00 Magyar Imre és cigányzenekara.

Március 2**Hétfő****BEOGRAD**

- 16.20 Rádiózenekar.
20.00 Opera a Nemzeti Színházból.

BERLIN

- 18.00 Stuttgart.
20.10 Boroszló.
22.20 Königsberg.
22.30 Boroszló.

BRESLAU

- 18.00 Stuttgart.
19.45 Berlin.
21.10 Vidám est.
22.00 Berlin.
22.30—24 Sziléziai zenekar.

BRNO

- 16.10 Pozsony.
17.00 Praha.
17.15 Lemez.
17.40 Német műsor.
18.30 Lemez.
18.45 Praha.
19.30 Jelenet.
20.00 Praha.
20.15 Mor. Ostrava.
21.00 Hangképek.
21.45 Haydn : Hegedű- és csellókettős.
22.00 Praha.

BUCURESTI

- 17.15 Rádiózenekar.
19.15 Szerelmi dalok lemezen.

- 19.10 Lemezek.
20.30 Morsky schrammelnigyes.
21.05 Sironescu Konstantin énekel.
21.30 Hírek.
21.45 A zenebarátok négyese.
22.20 Vendéglői zene.
22.45 Hírek külföldre.
22.55 Hírek.
23—23.30 Vendéglői zene.

DEUTSCHLANDSEND.

- 18.45 Sport.
19.00 Vidám hangszerek.
20.10 Ernst : Vidám jelenetek.
21.00 Rádiózenekar.
22.00 Hírek. Német visszhang.
22.30 Corelli: Concerto grosso.
23—24 Gaden-táncczenekar.

DROITWICH

- 17.30 Könnyű angol zene, tanordalokkal.
18.15 Mezzoszoprán-dalokkal, könnyűzene.
19.30 Mendelssohn-művek, orgonán.
20.10 Moziszemle.
20.30 Galsworthy : The Skin Game című színművéről.
21.00 Couperin-művek.
21.15 Tierney : Rio Rita, operett.
23.00 Szórakoztató zene, hegedűszólóval.
0.15—1 Táncczene.

FRANKFURT

- 18.00 Stuttgart.
20.10 Boroszló.
22.30 Boroszló.
24.00 Stuttgart.

KASSA-KOSICE

- 16.10 Pozsony.
17.15 Bundzik István cigányzenekara.
17.40 Magyar műsor.
18.00 Ruszin műsor.
18.25 Pozsony.
18.40 Lemez.
19.00 Praha.
19.10 Lemez.
19.30 Mor. Ostrava.
20.15 Mor. Ostrava.
21.00 Pozsony.
22.00 Praha.
22.15 Pozsony.

KÖLN

- 18.00 Stuttgart.
20.10 A kis zenekar tarka estje
22.30 Chopin-művek zongorán.
23.00 Schubert : VII. szimfónia.

KÖNIGSBERG

- 18.00 Stuttgart.
19.45 Berlin.
20.10 Boroszló.
22.00 Berlin.
22.20 A jegyvitorlás bajnokság.
22.30—24 Boroszló.

LEIPZIG

- 18.00 Stuttgart.
- 19.45 Az építő Németország.
- 20.10 Stuttgart.
- 22.00 Hírek.
- 22.45—24 Boroszló.

MILANO

- 17.15 Táncezene.
- 20.35 Szimfónikus hangverseny.
- 22.00 Tarka est.
- 22.45—23.30 Táncezene.

MOR. OSTRAVA

- 16.10 Pozsony.
- 17.00 Praha.
- 17.15 Lemezek.
- 17.45 Harmonikakettős.
- 18.10 Műdalok.
- 18.45 Praha.
- 19.10 Lemez.
- 19.30 Rádiózenekar.
- 20.00 Praha.
- 20.15 Rádiózenekar.
- 21.15 Lemez.
- 21.20 Praha.

MÜNCHEN

- 18.00 Zenekar.
- 20.10 Bemondás szerint.
- 22.20 Közzene.
- 23.00 Táncezene.

POSTE PARISIEN

- 20.35 Christiné-lemezek.
- 20.50 A házasságról szóló dalok.
- 22.05 Tubiana-műsor.
- 22.55 Vonósnégyes.
- 23.30 Könnyű lemezek.
- 24.00 Negyedóra alatt a világon at.

POZSONY-BRATISLAVA

- 16.10 Rádiózenekar.
- 17.40 Magyar műsor.
- 18.40 Lemez.
- 18.45 Praha.
- 19.30 Mor. Ostrava.
- 20.00 Kassa.
- 20.15 Mor. Ostrava.
- 21.00 Wollmann: Trilogia.
- 22.00 Praha.
- 22.45 Lemezek.

PRAHA

- 16.10 Pozsony.
- 17.25 Lemez.
- 17.40 Trocnai dalok.
- 18.10 Német műsor.
- 18.45 Német hírek. Lemez.
- 19.00 Hírek. Lemez.
- 19.30 Mor. Ostrava.
- 20.00 A színészbabonák. — Utána Mor. Ostrava.
- 21.20 Zongoranégyes.
- 22.00 Hírek. Lemez.
- 22.20 Orosz lecke, lemez.

REGIONAL

- 17.00 Hungária cigányzenekar.

- 17.45 Szoprán- és baritonballadák.
- 19.30 Könnyűzene.
- 20.15 Tánc.
- 21.00 Jazz-dalok és zongoraművek.
- 21.15 A Bach-kar, a londoni tiharmónikusok, Souez szoprán, Desmond alt, Wendon tenor és Schoefler basszus hangversenye.
- 22.15 Szalónötös.
- 23.10 Táncelemek.
- 23.30—1 Táncezene.

ROMA

- 17.15 Táncelemek.
- 18.25—19.45 Csak Bari.
- 19.49—20.34 Csak Bari, görög est.
- 22.15 Fantini esellő- és Arpandi zongoraművész játéka. Utána táncezene.

STOCKHOLM

- 18.30 Kabaré.
- 20.00 Rádiózenekar Frey zongoraművésszel.
- 21.15 Ríport.
- 22—23.00 Lemezek.

STRASBOURG

- 18.15 Francia lemezek.
- 19.00 Musset vallomásai.
- 19.15 Rádiózenekar.
- 20.15 Operett lemezek.
- 21.10 Bécsi zene.
- 21.30 Hangverseny.

STUTTGART

- 18.00 Tarka zenés, dalos délután.
- 20.10 Tarka zenés est.
- 22.00 Hírek.
- 22.30 Boroszló.
- 24—2.00 Hangverseny.

WARSAWA

- 18.30 Gyermekkar.
- 20.30 Boyer-lemezek.
- 21.00 Az 58. gyalogezred.
- 22.00 Szimfónikus hgvs.
- 23.05 Táncelemek.

WIEN

- 11.30 Népdallemezek.
- 12.00 Elbeszélés.
- 12.20 Boulanger hegedűművész lemezei.
- 13.10 Szórakoztató lemezek.
- 14.00 Mozart fűvősműveiből.
- 15.20 Hajósinasként Amerikában.
- 15.40 Nőknek.
- 16.05 Zsögön Lenke szoprán enekel.
- 16.55 Mezzoszoprándalok.
- 17.10 Filmlemezek.
- 18.00 A magyar kiállítás.
- 18.10 Szindarabok bírálata.
- 18.30 Előadás.
- 18.35 Angol lecke.
- 19.10 Korunk női munkájából.
- 21.00 Régi zene új köntösben.
- 22.00 Hírek.
- 22.10 Rádiózenekar.

- 22.45 Könyvek.
- 23.00 Hírek.
- 23.15 Könnyű zene.
- 23.45—1 Táncezene.

Március 3

Kedd

BEOGRAD

- 16.20 Rádiózenekar.
- 18.00 Táncezene.
- 19.50 Mokranjac János esellőzik.
- 20.40 Lemezek.
- 21.00 Praha.
- 22.00 Hírek.
- 22.30—23 Népdalok.

BERLIN

- 18.00 München.
- 20.10 Nagy rádiózenekar.
- 22.20 Königsberg.
- 22.35 Hamburg.

BRESLAU

- 18.00 München.
- 19.45 Berlin.
- 22.35 Hamburg.

BRNO

- 17.00 Praha.
- 17.10 Lemezek.
- 17.10 Német műsor.
- 18.30 Lemezek.
- 18.45 Praha.
- 20.55 Praha.

BUCURESTI

- 17.15 Lemezek.
- 18.15 Lemezek.
- 19.15 Dimitriu Nella énekel.
- 20.00 Rádiózenekar.
- 21.00 Praha.
- 22.00 Hírek.
- 22.15 Katonazene.
- 22.55 Hírek.
- 23—23.30 Katonazene.

DEUTSCHLANDSEND.

- 18.40 Bemondás szerint.
- 19.45 Német visszhang.
- 20.10 Vidám jelenetek.
- 22.30 Gitárnégyes.
- 23—24 Táncezene.

DROITWICH

- 17.20 Vonósnégyes. Utána szoprándalok.
- 18.15 Táncezene.
- 19.30 Mendelssohn orgonaszonátái.
- 19.55 Francia lecke.
- 20.30 Ki váltja meg a világot.
- 21.00 Tarka dalos zenésest.
- 22.00 Székely Zoltán hegedűl.
- 22.30 Hírek.
- 23.00 Tegyük biztonságossá a repülést.
- 23.20 Csajkovszkij—Grieg: Szív.
- 0.15—1 Táncezene.

FRANKFURT

- 18.00 München.
- 20.10 Hangjáték.
- 21.10 Kis mozaik.
- 22.30 Hamburg.
- 24—2.00 Hegedű- és zenekari verseny. Utána lemezek.

KASSA-KOSICE

- 16.10 Brno.
- 17.25 Lemezek.
- 17.35 Magyar műsor.
- 18.00 Lemezek.
- 18.45 Lemez.
- 19.00 Praha.
- 19.10 Pozsony.
- 20.55 Praha.
- 22.15 Pozsony.

KÖLN

- 18.00 Nagy rádiózenekar.
- 20.10 Kamaraötös.
- 21.00 Népjáték.

KÖNIGSBERG

- 17.35 Jelenetek.
- 18.00 München.
- 19.45 Berlin.
- 22.20 A jékvitorlás bajnokság.
- 22.35—24 Hamburg.

LEIPZIG

- 18.00 München.
- 19.45 Neukirchen : Ember és bábu.
- 20.15 Tarka est tréfákkal, dalokkal és zenével.
- 22.00 Hírek.
- 22.40—24 Hamburg.

MILANO

- 17.15 Táncczene. Lemezek.
- 20.35 Giordano : Andrea Chénier, opera.

MOR. OSTRAVA

- 16.10 Brno.
- 17.00 Praha.
- 17.30 Lemez.
- 17.35 Fischer hegedűművész.
- 19.10 Brno.
- 19.35 Pozsony.
- 20.55 Praha.

MÜNCHEN

- 18.00 Szórakoztató zene.
- 20.10 Hangképek zenével.
- 22.20 Bemondás szerint.
- 22.30 Hamburg.

POSTE PARISIEN

- 20.35 Filmlemez.
- 21.15 Reklámelőadás.
- 22.00 Hangverseny.
- 23.30—24 Könnyű lemezek.

POZSONY-BRATISLAVA

- 16.10 Brno.
- 17.00 Kassa.
- 17.25 Lemez.
- 17.40 Magyar műsor.
- 18.35 Lemezek.
- 18.45 Praha.

- 19.10 Népdalok.
- 19.30 Dalos-zenés est.
- 20.55 Praha.
- 22.30 Lemezek.

PRAHA

- 16.10 Brno.
- 17.00 Hangképek.
- 17.20 Szvit hegedűre és esellóra.
- 17.50 Lemezek. Tózsde.
- 18.10 Német műsor.
- 18.45 Német hírek. Lemez.
- 19.10 Gyermekek. Orosz dalok.
- 19.35 Pozsony.
- 20.55 A csehszlovák Európa-hangverseny. Rádiózenekar Styepánek hegedűművésszel.
- 22.15 Lemezek.
- 22.45—23 Hírek külföldre.

ROMA

- 18.25—19.48 Csak Bari : Hírek idegen nyelveken.
- 18.50 Dopolavoro.
- 19.00 Angol hírek.
- 19.45 Francia hírek.
- 19.49—20.34 Csak Bari : Görög est.
- 20.35 Lemezek.
- 21.00 Praha.
- 22.15 Rádiózenekar. Utána
- 23.30 Táncczene.

STOCKHOLM

- 18.20 Lemezek.
- 19.30 Kabaré.
- 20.00 Schiller : Dráma.
- 22.00 Bemondás szerint.

STRASBOURG

- 18.30 Zenekar.
- 19.30 Szonáta.
- 19.45 Alkalmi csevegés.
- 20.00 Kis zenekar.
- 21.00 Praha.
- 22.00 Német lapszemle.
- 22.10 Adam : Vigopera.

STUTTGART

- 18.00 München.
- 19.45 Ifjúsági zene.
- 20.00 Hírek.
- 20.10 Fiatal német zeneszerzők.
- 22.00 Hírek.
- 22.30 Hamburg.
- 24—2.00 Frankfurt.

WARSAWA

- 18.00 Strasberg Lola zongorázik.
- 20.10 Walden : Operett.
- 21.00 Praha.
- 22.00 Schumann Erzsébet- és Saljapin-lemezek.
- 23.05 Táncclemezek.

WIEN

- 15.20 Mandolinzenekar.
- 16.05 Kedvelt operák lemezei.
- 16.55 A 30. bécsi vásár.
- 17.05 Uj kézimunka.
- 17.30 Mozart : Porpora : Szonáta.

- 18.00 A transperzsiai vasút.
- 18.25 Francia lecke.
- 18.50 Uj dolgok az égen.
- 19.00 Szülőföldszolgálat.
- 19.20 Látogatás a népiskolán.
- 20.00 A bécsi német népdal-egyesület ének és zenekara, osztrák népdalok.
- 20.35 Tárca.
- 21.00 Praha.
- 22.00 Hírek.
- 22.10 Schrammelzene ének-kettőssel.
- 22.50 Üzenetek.
- 23.00 Hírek.
- 23.15—1 Állástalanok zenekara.

Március 4

Szerda

BEOGRAD

- 16.20 Rádiózenekar.
- 19.50 Népdalest.
- 21.05 Táncczene. 23-ig.

BERLIN

- 18.00 Frankfurt.
- 20.15 Deutschlandsender.
- 20.45 Boroszló.
- 22.20 Königsberg.
- 22.35 Köln.

BRESLAU

- 18.00 Frankfurt.
- 19.45 Berlin.
- 20.15 Deutschlandsender.
- 20.45 Hangjáték.
- 22.00 Berlin.
- 22.35—24 Köln.

BRNO

- 16.00 Praha.
- 16.10 Kassa.
- 16.55 Praha.
- 17.40 Német műsor.
- 18.45 Praha.
- 19.20 Mor. Ostrava.
- 19.40 Praha.

BUCURESTI

- 17.15 Operalemezek.
- 18.15 Tánctörténeti előadás.
- 20.30 Serbescu Sylvia zongorázik.
- 21.05 Schumann- és Brahms-dalok.
- 21.30 Hírek.
- 21.45 Kis rádiózenekar.
- 22.55 Hírek.
- 23.00 Zene a Boulevardből.

DEUTSCHLANDSEND.

- 18.00 Beethoven : Tavasz szonáta.
- 18.25 Művészet és természet.
- 19.00 Táncczene.
- 19.45 Német visszhang.
- 20.15 Dalok.
- 20.45 Köln.
- 22.30 Chopin : Zongoraábránd.
- 23—24 Vonósnyégysék.

FRANKFURT

- 18.00 Tarka zenésést.
20.15 Deutschlandsender.
20.45 Tarkaest.
22.30 Köln.
24.00 Stuttgart.

KASSA-KOSICE

- 16.10 Rádiózenekar.
16.55 Pozsony.
18.30 Brno.
18.45 Lemez.
19.00 Praha.
19.20 Mor. Ostrava.
19.40 A 14. gyalogezred zenekara.
20.10 Szakmáry Margit dal-estje.
20.25 Színmű.
21.10 Praha.
21.25 Pozsony.

KÖLN

- 6.30 Berlin.
16.30 Szórakoztató zene.
18.00 Frankfurt.
20.15 Deutschlandsender.
20.45 Ifjúsági hangjáték.
21.30 Régi és új szórakoztató zene.
22.30—24 Kis rádiózenekar.

KÖNIGSBERG

- 18.00 Frankfurt.
19.45 Berlin.
20.15 Deutschlandsender.
20.45 Boroszló.
22.00 Berlin.
22.20 A jégvitorlás bajnokság.
22.35—24 Köln.

LEIPZIG

- 18.00 Frankfurt.
20.15 Hitler-ifjak dalai.
20.45 Wagner: A Rajna kin-cse.
22.00 Hírek.
22.20—24 Köln.

MILANO

- 20.35 Pietri: Acqua cheta, opera. Opera után tánczene.

MÜNCHEN

- 18.00 Tarka dalos zenésést.
20.15 Dalok.
20.45 Tarkaóra.
22.20 Bemondás szerint.
23.00 Táncczene.

POSTE PARISIEN

- 19.49 Saint-Saens: Az I. szonátából.
20.35 Operettlemez.
20.50 Caruso-lemezek.
22.55 Adison-zenekar.

POZSONY-BRATISLAVA

- 16.00 Praha.
16.10 Kassa.
16.55 Hangjáték.
17.40 Magyar műsor.
18.45 Praha.

MOR. OSTRAVA.

- 19.40 Kassa.
21.10 Praha.
21.25 Schubert: Zongorahármas.
21.55 Rájek F. áriaestje.
22.30 Lemezek.

PRAHA

- 16.10 Kassa.
16.55 Hangjáték.
17.40 Lemez. Adóügycyk. Lemez.
18.00 Mintavásár.
18.10 Német műsor.
18.45 Német hírek. Lemez.
19.20 Mor. Ostrava.
19.40 Fischer: Dráma.
21.25 Strashbourg.
23.45—24 Hírek külföldre.

REGIONAL

- 17.30 Berenska zenekara.
19.30 Olof zenekara.
20.30 Rádiózenekar.
21.30 Stanelli tarka dalos-zenésést.
22.15 Szalónötös.
23.30—1 Táncczene.
23.30—1 Táncczene.

ROMA

- 17.15 Corelliről hangpéldák-
kal.
18.25—19.48 Csak Bari: Hírek idegen nyelveken.
18.50 Dopolavoro.
19.49 Csak Bari: Görög est.
20.35 Respighi: A láng, opera

STOCKHOLM

- 17.45 Lemezek.
20.00 Goethe: Faust.
21.30 Zongoralemezek.
22—24.00 Jó éjszakát, Stock-holm!

STRASBOURG

- 18.30 Rádiózenekar.
19.30 Hengel Márta szoprán-
ének.
20.00 Az elzászi kézműves-
ipar.
20.15 Táncclemezek.
21.10 Planel- és Vallin-leme-
zek.
21.30 Franck: Oratórium.

STUTT GART

- 18.00 Frankfurt.
19.45 A német nőről.
20.00 Hírek.
20.15 Deutschlandsender.
20.45 Szerelmi dalok.
22.00 Hírek.
22.30 Vonósnegyes.
23.00 Köln.
24—2.00 Verdi: Álarcosbál,
opera.

WARSAWA

- 18.00 Klarinétötös.
19.50 Szalónzenekar.
21.00 Chopin-művel.
21.40 Irodalmi vázlat.
22.05 Könnnyű zene.
23.05 Táncclemezek.

WIEN

- 12.00 Könnnyű lemezek.
13.10 Operalemezek.
14.00 Beethoven: Zongora-
verseny.
15.40 Nancy és Metz városok-
ról.
16.05 Dallemezek.
16.30 A Pan-Musica ünnepi
hangversenye.
17.10 Pach Walter orgonázik.
18.35 Eszperantó.
19.10 Milov István író.
19.30 Szimfónikusok Schütz
orgonaművésszel.
21.25 Tarka tízperc.
21.35 Az 5. gy. e. zenekara.
22.00 Hírek.
22.25 A katonazene folyta-
tása.
23.10 Hírek.
23.25—1 Fajtl-négyes.

Március 5**Csütörtök****BEOGRAD**

- 17.00 Dimitrova Júlia énekel.
19.50 Lemezek.
20.00 Rádiózenekar.
20.30 Népdalok.
21.00 Zimanyi filharmoniku-
sok.
22.00 Hírek.
22.20 Lemezek.
22.30—23 Makszimovics-né-
gyes.

BERLIN

- 18.00 Königsberg.
20.00 Königsberg.
22.30 Königsberg.
23.30 Táncczene.

BRESLAU

- 18.00 Königsberg.
19.45 Berlin.
20.10 Königsberg.
22—24 Berlin.

BRNO

- 16.10 Vizvári-jazz.
17.15 Lemezek.
17.40 Német műsor.
18.15 Hírek.
18.30 Bezzues és Dél-Morva-
ország.
18.45 Praha.
19.10 A brünni matica skolska
58. közgyűlése.
20.15 Mor. Ostrava.
21.00 Jelenet.
21.15—23 Praha.

BUCURESTI

- 17.00 Kis rádiózenekar.
18.15 A zene folytatása.
19.00 Hírek.
19.35 Új lemezek.
19.55 Hangversenyismertetés.
20.15 A filharmonikusok.
22.45 Hírek külföldre.

DEUTSCHLANDSEND.

- 18.00 Német népdalok.
19.00 Königsberg.
19.45 Német visszhang.
20.10 Bach és Mozart művek.
20.50 Hangjáték.
22.30 Langer Hermann hegedűl.
23—24 Táncezene.

DROITWICH

- 17.10 Könnyűzene, hegedűszóval.
18.15 Howell zenekara.
19.30 Mendelssohn-művek orgonán.
21.20 Amerikai hobo-dalok.
21.30 Newmann: The Fol-de Rols, operett.
23.20 Rádiózenekar és férfikar.
0.15—1 Táncezene.

FRANKFURT

- 18.00 Königsberg.
20.10 Mozart: Nagymise.
21.15 Könnyű zene.
24.00 Lemezek. Utána Szöketés a szerályból, viaszlemezek.

KASSA-KOSICE

- 16.10 Brno.
17.35 Lemez.
17.40 Magyar műsor.
18.55 Lemezek.
19.30 Praha.
21.15 Praha.
22.15 Pozsony.
22.30 Praha.

KÖLN

- 18.00 Nagy rádiózenekar.
20.10 Tarka dalos-zenés est.
22.30 Schumann György-művek.
23.10 Berlin.

KÖNIGSBERG

- 18.00 Szórakoztató zene.
19.45 Berlin.
20.10 Nagy rádiózenekar.
22.00 Hírek.
22.20 A jégvitorlás bajnokság.
22.30—24 Berlin.

LEIPZIG

- 18.00 Königsberg.
19.15 Romantikus dalok.
20.10 Katonadalok, katonazene.
22.00 Hírek.
22.30—24 Berlin.

MILANO

- 17.15 Táncezene.
19—20.04 Csevegés idegen nyelveken.
20.35 Giordano: Szibéria, opera.

MOR. OSTRAVA

- 16.10 Brno.
17.30 Bednarzs bariton Marx József dalait énekl.

- 18.45 Praha.
19.10 Lemez.
19.30 Praha.
20.15 Rádiózenekar.
21.00 Praha.

MÜNCHEN

- 18.00 Königsberg.
20.10 Schemm emlékünnepe.
21.10 Rádiózenekar.
22.20 Bemondás szerint.
23—24.00 Kamarazenekar.

POSTE PARISIEN

- 20.30 Dallemezek.
20.45 Zongorakettős.
21.15 Dalok.
21.30 Yvain: Operett.

POZSONY-BRATISLAVA

- 16.10 Brno.
17.05 Kassa.
17.40 Magyar műsor.
18.25 Lemezek.
18.45 Praha.
20.15 Mor. Ostrava.
21.15 Praha.

PRAHA

- 16.10 Brno.
17.05 Mor. Ostrava.
17.15 Felolvasás.
17.45 Német műsor.
18.45 Német hírek. Lemez.
19.00 Hírek. Lemez.
19.35 V. gyalogezred zenekara
20.05 Hilar emlékezete.
20.15 Mor. Ostrava.
21.00 Előadás.
21.15 Rádiózenekar, altének.
22.15 Lemezek.

REGIONAL

- 17.00 Hangképek.
17.45 Orgonaszó.
19.30 Szalónhármas.
20.15 Szórakoztató zene.
21.15 Crabtree: Hangjáték.
21.55 Franke Margit alt és Merlick zongoraművész.
23.10—1 Táncezene.

ROMA

- 17.15 Minelli Klára zongorázik.
18.25—19.48 Csak Bari: Hírek idegen nyelveken.
18.50 Dopolavoro.
19.44—20.04 Csak Bari: Görög est.
20.35 Pietri: Operett. Operett után táncezene.

STOCKHOLM

- 17.45 Lemezek.
20.00 Szimfonikus hangvers.
22—23.00 Enders-zenekar.

STRASBOURG

- 18.00 Paris P. T. T.
19.00 Kis rádiózenekar.
20.00 Lemezek.
21.11 Könnyű lemezek.
21.30 Szhnházi est.

STUTTGART

- 18.00 Königsberg.
21.00 Hangjáték.
22.00 Hírek.
22.30 Berlin.
23.00 Szórakoztató zene.
24—2.00 Frankfurt.

WARSZAWA

- 18.00 Svéd szimfonikus zene.
20.00 Könnyű zene.
21.00 Hangjáték.
21.35 Henner Hedvig Mark-dalokat énekel.
22.00 Hangverseny.
22.30 Könnyű zene.

WIEN

- 12.00 Könnyű lemezek.
13.10 Francia zene lemezek.
13.45 Schmedes Pál és Erik énekesek lemezei.
16.05 Wagner-lemezek.
17.05 A Duna télen.
17.20 Jog és vallás.
17.40 Mislap-Kapper szoprán dalestje.
18.10 Művészeti hírek.
18.25 Tudomány hírei.
18.35 A sequoia-fa.
19.00 Hírek.
19.30 Karballadák.
20.20 Tauber Richard Lehár-lemezei.
20.45 Vers.
21.00 Vidámóra.
22.00 Hírek.
22.10 Rádiózenekar.
23.30 Hírek.
23.45—1 Táncezene.

Március 6**Péntek****BEOGRAD**

- 16.00 Vladiv fuvolaművész.
16.30 Lemezek.
18.00 Táncezene.
19.50 Herzog hegedűművész.
20.30 Népdalok.
21.10 Zágráb.
22.00 Hírek.
22.20—23 Lemezek.

BERLIN

- 18.00 Lipcse.
20.10 A rádiózenekar tarka estje.
22.20 Königsberg.
22.35 Stuttgart.

BRESLAU

- 18.00 Lipcse.
19.45—22.20 Berlin.
22.30—24 Stuttgart.

BRNO

- 15.00 Kassa.
17.40 Német műsor.
18.45 Praha.

- 19.10 Mor. Ostrava.
19.35 Praha.
19.50 Lemezek.
20.00 Dalegylet ünnepi hangverseny.
21.40 Gsembalóverseny.
22.00 Praha.

BUCURESTI

- 17.00 Marcu-zenekar.
18.15 Marcu-zenekar.
19.35 Közvetítés az operából.
22.55 Hírek.
23.00 A rádiózenekar.
Utána 1-ig lemezek.

DEUTSCHLANDSEND.

- 18.00 Elbeszélés.
19.00 Lipcse.
19.45 Német visszhang.
20.10 Gaden-tánczenekar.
22.30 Leclair: Triószonáta.
23—24 Livsakov-tánczenekar.

DROITWICH

- 17.00 Szimfónikus hangvers.
18.15 Tánczene.
19.30 Mendelssohn orgonaművei.
20.10 Coates: Az angol dalról.
20.30 Az ifjúság gondolatai.
21.00 Mozizene.
21.30 Versek, dalok.
21.50 Arpée: Hangjáték.
23.00 Amerikából.
23.20 Könyvzene. bariton-dalokkal.
0.15—1 Tánczene.

FRANKFURT

- 18.00 Lipcse.
20.20 Tánczene.
22.45 Stuttgart.

KASSA-KOSICE

- 16.00 Praha.
17.15 Praha.
17.40 Magyar műsor.
18.00 Ruszin műsor.
19.00 Praha.
19.10 Pozsony.
19.20 Mor. Ostrava.
19.35 Praha.
20.35 Praha.
21.10 Pozsony.
22.00 Praha.
22.20 Pozsony.

KÖLN

- 18.00 Lipcse.
20.10 Stuttgart.
22.00 Hírek.
22.30—24 Stuttgart.

KÖNIGSBERG

- 18.00 Lipcse.
19.45—22.20 Berlin.
22.20 A jégvitórlás bajnokság.
22.35—24 Stuttgart.

LEIPZIG

- 18.00 Rádiózenekar.
20.10 Rádióballada.
20.50 Drezdai filharmonikusok.
22.10 Hírek.
22.30—24 Stuttgart.

MILANO

- 17.00 Róma.
19.00 Hírek idegen nyelveken.
20.35 Vegyes zene.
21.00 Szimfónikus hangverseny. Milhaud zongoraművésszel. Közben
23.30-ig tánczene.

MOR. OSTRAVA

- 16.00 Praha.
17.00 Mesék.
17.15 Praha.
18.10 Német műsor.
18.45 Praha.
19.20 Népdalok.
19.35 Praha.
21.10 Brno.
22.00 Praha.

MÜNCHEN

- 18.00 Szórakoztató zene.
19.45 Ifjúsági dalok.
20.10 Hangképek.
22.20 Bemondás szerint.
22.30 Világnézeti képek szóban és zenében.
23.30 Stuttgart.

POSTE PARISIEN

- 19.50 Beszélgetés Klein hegedűművésszel.
20.50 Dalok.
22.00 Broousson—Kaminker: Színmű.
23.30—24 Könyv lemezek.

POZSONY-BRATISLAVA

- 16.00 Praha.
17.00 Kassa.
17.15 Praha.
18.40 Lemez.
18.45 Praha.
19.20 Mor. Ostrava.
19.35 Praha.
20.15 Népdalok.
20.35 Praha.
21.10 Ledvína A. orgonázik.
21.30 Szalónzene.
22.00 Praha.
22.45 Lemezek.

PRAHA

- 16.10 Muzsik-szalónnégyes.
17.15 Vonósnegyes.
18.10 Német műsor.
18.45 Lemez.
19.20 Mor. Ostrava.
19.50 Rádiózenekar.
20.35 Drámai költemény.
21.10 Hangverseny.
22.20 Lemezek.

REGIONAL

- 17.15 Szállodai zene.
19.30 Mantovani-zenekar.
20.00 Rádiózenekar Englan zongoraművésszel.
21.00 Ember és táj.
21.50 Katonazene.
22.30 Cellini-trió.
23.10—1 Tánczene.

ROMA

- 17.00 Zene régi hangszereken.
19.49 Csak Bari, görög est.
21.15 Moschetti orgonaművész és Coralli szoprán.
22.15 Könyv- és tánczene
23.30-ig.

STOCKHOLM

- 18.30 Kabaré.
20.15 Lakatos—Fodor vígjáték.
22—23.00 Rádiózenekar.

STRASBOURG

- 18.30 Zenekar.
19.45 Klarinét- és fagótketős.
20.30 Hírek.
21.30 Leányliceum énekkara.
22.00 Rádiózenekar.
23.45 Radio-Paris.

STUTTGART

- 18.00 Lipcse.
19.30 Indulók és katonadalok.
20.00 Hírek.
20.10 Két vidám óra.
22.00 Hírek.
22.30 Szórakoztató zene.
24—2.00 Zongoranégyes.

WARSAWA

- 18.00 Szalónzene.
20.00 Szimfónikus hg. v.
22.45 Külföldi állomásokról.

WIEN

- 12.00 Könyv zene.
14.00 Debussy: A tenger.
15.20 Zenés egybeállítás.
17.40 Nőszorsók.
16.05 Szórakoztató lemezek.
16.55 A bécsi jubileumi vásár.
17.05 Gyermekkézimunka.
17.30 Königsbrun Hela hegedű.
18.35 Felolvasás lemezekkel.
19.10 Szülőföldszolgálat.
19.50 Ünnepi hangverseny a bécsi emlékmű javára.
21.00 Az opera fűvőskamaraegyüttese.
22.00 Hírek.
22.10 Rádiózenekar.
22.50 Üzenetek.
23.00 Hírek.
23.15 Szórakoztató zene.
23.45—1 Bärzene.

Március 7

Szombat

BEOGRAD

- 16.20 Mozart-négyes.
16.50 Korf énekesnő.
18.30 Népdalok.
19.50 Rádiózenekar.
20.30 Népdalok.
21.00 Közvetítés Zomborból.

BERLIN

- 18.30 Boroszló.
18.45 Vonóshármas.
20.10 A kis rádiózenekar.
22.30 Lipese.
24.00 Éjfélvi műsor.

BRESLAU

- 18.00 Berlin.
18.30 Hoffmann Vilmos zongorázik.
19.45 A nap hangjai.
20.00 Hírek.
20.10—24 Nagy kívánság-hangverseny.

BRNO

- 16.00 Praha.
16.30 Pozsony.
17.50 Bemondás szerint.
18.50 Praha.
22.30 Kassa.

BUCURESTI

- 17.00 Katonazene.
18.15 Rádiózenekar.
19.00 Hírek.
19.15 Nicolai: A windsori víg nők.
20.05 Jazz.
21.30 Hírek.
21.45 Vendéglői zene.
23—24.00 Motzoi-zenekar.

DEUTSCHLANDSEND.

- 18.00 Néptáncok és népdalok.
19.00 Könnyű fűvőzene.
20.10 Frankfurt.
22.00 Hírek.
22.30 Könnyűzene.
23—0.55 Gaden-tánczenekar.

DROITWICH

- 17.30 Skót rádiózenekar.
18.30 Amerikából.
19.45 Walesi szótár.
20.00 Szombati magazin.
20.45 Hat híres dallam. Rádiózenekar baseli szopránnal.
21.30 Box-zenekar.
23.00 Rádiózenekar.
24—1 Táncczene.

FRANKFURT

- 18.20 Időszerű anyag.
19.00 Indulók és katonadalok.
20.10 Millocker: A koldusdiák, operett.
22.30 Lipese.
24.00 Tarka dalos zenészt.

KASSA-KOSICE

- 16.00 Praha.
16.30 Pozsony.
18.40 Lemez.
19.00 Praha.
22.15 Pozsony.
22.30 —23 Rádiózenekar.

DÉCIBÁB**KÖLN**

- 18.00 Szórakoztató zene.
19.00 Régi és új zene.
20.10—24 Nagy kívánság-hgv.

KÖNIGSBERG

- 18.45 Szünet.
19.45 A jégvitorlás bajnokság.
20.10 Zenés tarka est.
22.00 Hírek.
22.20 A jégvitorlás bajnokság.
22.35—24 Zongoratrió.

LEIPZIG

- 18.50 Hamburg.
19.45 Esti szemle.
20.10 A koldusdiák.
22.00 Hírek.
22.30—24 Vidám hétvége.

MILANO

- 17.15 Táncczene.
18.50 Lemezek.
19.00 Hírek idegen nyelveken.
20.35 Kis egyházi énekar.
21.20 Lopez: Színmű.
22.00 Táncczene.

MOR. OSTRAVA

- 16.00 Praha.
16.30 Pozsony.
17.50 Bemondás szerint.
18.50 Praha.
22.30 Kassa.

MÜNCHEN

- 18.30 Reger-dalok.
19.00 Szonáták.
20.00 Hírek.
20.10 Zenésjáték.
22.35 Bemondás szerint.
23.00 Táncczene.

POSTE PARISIEN

- 20.02 Lemez.
20.35 Bölcsődalok lemezek.
20.50 Lemezek.
21.30 Filmlemezek.
22.00 Kubai tánczenekar.
23.30—0.30 Könnyű lemezek.

POZSONY-BRATISLAVA

- 16.00 Praha.
16.30 Rádiózenekar.
17.50 Lemez.
17.55 Magyar műsor. Hodzsa Milán miniszterelnök ünnepi nyilatkozata.
18.10 Lemezek.
18.50 Praha.
22.30 Kassa.

PRAHA

- 16.00 Drámai jelenetek.
16.30 Pozsony.
17.50 Német műsor.
18.50 Lemez.
19.40 Benes elnök előadása.

- 20.00 Tyl: Színmű.
22.15 Lemez.
22.25 Lemez.

REGIONAL

- 17.15 Newmann: Daljáték.
19.30 Könnyűzene. Angol művek.
20.30 Egyesített fűvőzenekarok.
21.15 A Bohémélet II. felvonása.
21.40 Mason zongoraművész.
22.30 Mandolin-zene, tenordalokkal.
23.10 Táncclemezek.
23.30 —1 Táncczene.

STOCKHOLM

- 17.20 Lemezek.
18.45 Régi táncczene.
22—23.00 Táncczene.

STRASBOURG

- 17.30 Hangverseny.
19.15 Kis rádiózenekar.
20.00 Vidám félóra.
21.15 A párizsi Vigoperából.

STUTTGART

- 18.50 Kis hangos filmalmanach.
20.00 Hírek.
20.10 Tarka operettet.
21.15 Táncczenekar dalokkal.
22.30 Lipese.
24—2 Frankfurt.

WARSAWA

- 18.15 Keringőátiratok.
20.00 Vidám zenés est.
21.30 A vidám szíre.
22.00 Rádiózenekar.
23.05 Szalózene.

WIEN

- 12.00 Könnyű lemezek.
13.15 Szimfónikus lemezek.
14.00 Kipnisch bariton lemezek.
15.40 Vasutasok énekkara.
16.20 Hírek.
16.25 Ernst író műveiből.
16.30 Népdalokat tanulunk.
17.20 Kívánság lemezek.
17.50 Egyiptomi és perzsa dalok lemezekkel.
18.35 Világszemle.
19.10 Svéd Sándor dal- és áriaestje.
19.50 Riedinger Lothar rádióegyvelege, közreműködik: Bever szoprán, Foroni szoprán, Bagnolini tenor, Arnold tenorbuffo, a Wichart-népzenei egyes, egy vegyeskar és a rádiózenekar.
21.40 Filmekről.
22.00 Hírek.
22.10 Opus-népzenei egyes.
22.45 Hírek.
23.00 Táncczene.
24—1.00 Osztrák zene lemezek.

20 KÖTET

elegáns kiállítású könyvet szállítunk kötetenként

BUDAPESTEN 48 fillér, VIDÉKEN 58 fillérért

ha megrendeli a **VILÁGKÖNYVTÁR SOROZATOT.**

A világirodalom legkitűnőbb regényei jelennek meg e sorozat keretében minden hó 25-én.

A sorozatban a következő művek szerepelnek:

Karin Michaelis: Az ügyvéd úr családja
Atherton: Mikor a köd eloszlik
Claude Farrère: A titkársasszony
Spencer Walls: Akit üldöznek a nők
R. Haggard: Cleopatra

Sheridan: Végrendelet
D. Collins: Istenítélet
O. Rust: Egy asszony elindul
Kegel: A búvár
Ratenais: Karrier

Mint rendkívüli kedvezményt, minden 10 kötet átvétele után 1 pompás regényt adunk díjtalanul.

Vágja ki az alanti megrendelőszelvényt és küldje be kitöltve, a Délibáb kiadóhivatalának, Budapest, VII, Dohány ucca 12. Helyben minden hó 26. körül kiviszi kézbesítőnk az újonnan megjelent regényt 48 fillérért, vidékre pedig, ahol kézbesítő szervünk nincs, 58 fillér előzetes beküldése ellenében szállítjuk bérmentve.

Aki nem rendel meg a sorozatot, kötetenként is megveheti a könyveket minden ujságárusnál, Budapesten 48, vidéken 58 fillérért, ha kivágja lapunk 96. oldalán lévő szelvényt.

KÜLFÖLDI OLVASÓINK FIGYELMÉBE! A „Világkönyvtár“ bármelyik kötetét portómentesen küldi meg, (ha az ujságárusnál nem volna kapható) Romániá-

ban: 20 lei-ért Slova
S. A. de Colp. Oradea
Bulv. Reg. Ferdinand
46. Csehszlovákiában:
5 Ke-ért „Lipa“ Uj-
ságiroda. Bratislava,
Ruzová ul. 8 szám.
Jugoszláviában:
8 dinárért Putnik
Hirlapiroda Novisad
Kralja Aleksandra 21

(Az összeg mind-
három helyre bélyeg-
ben is beküldhető)

Párizsban bármely
kötet ára Frs 3.-
Kapható: Messageries
Parisiennes. Paris 10e
28 Rue Quentin.

Vágja ki és küldje be kiadóhivatalunknak

Megrendelem a „Világkönyvtár“ husz kötetét
díszes kötésben Budapesten 9 pengő 60 fillérért,
vidéken 11 pengő 60 fillérért, tehát kötetenként Buda-
pesten 48, vidéken 58 fillérért. Minden mű kézbesítésénél
fizetek a könyvért 48 fillért, illetve vidéken 58 fillért.

A kézbesítést a következő címre kérem:

_____ név _____ foglalkozás
_____ ker., _____ ucca _____ szám _____ emelet _____ ajtó
Található vagyok _____ órákor. A megrendelő sajátkező, olvasható aláírása
Kelt 193 _____

ET

állítunk

rért

retében

ompás

Délibáb
hó 26.
vidékre
enében

yveket
lapunk

kötetét
ománlá-

kötetét
illérért,
Buda-
tésénél
fillért.

lkozás

ajtó

tó elírása

BÁB

P
E
R
E
G

A

F
I
L
M

Emil Jannings
ismét tanár
urat játszik
„Traumulus“
című legújabb
filmjében

Most készül a Hunniában
Vadnay László „Havi 200
fix“ című új filmjátéka.
Ebben a filmben mindenki
házasodik. Jávor Pál el-
veszi Bársony Erzsit, Páger
Antal pedig Fülöp Magdát.
De amíg a mese eljut idáig,
addig rengeteg fordulat és
humor tarkítja a filmet
(Fotó Faludi)

DÉLIBÁB

Pereg a film

ROVATVEZETŐ SZINETÁR GYÖRGY

A
HALÁLFEJES
LOBOGÓ

Errol Flynn játssza a hét legnagyobb sikerű filmjének, a „Halálfejes lobogó” című amerikai filmdrámának a főszerepét. A „Halálfejes lobogó” Kertész Mihály rendezte és a film minden jelenetén érezzük a mesterrendező erős kezét. Nagyszerű tömegjelenetek, izgalmas fordulatok, lendület, lüktető dráma sugárzik ebből a drámából, amelyben az angol történelem egyik szomorú korszaka elevenedik elénk. Errol Flynn olyan temperamentumos, mint valamikor Douglas Fairbanks volt. Férfias, szimpatikus és főleg nagyon tehetséges színész, aki még a néhol giccs felé süllyedő jeleneteket is meg tudta menteni finomvonalú játékával. Partnere Olivia de Havilland, főleg bájos szépségével aratott sikert. A „Halálfejes lobogó” a hét legértékesebb bemutatója volt.

20 évvel ezelőtt egy német kémnő titokzatos működése tartotta sokáig izgalomban a francia katonai köröket. A kémnő olyan értesülések birtokába jutott, amelyek döntően befolyásolhatták volna talán a háború kimenetelét is, ha Erna Tliedet idejében le nem leplezik. Egy francia filmgyár, Vera Korene és Jeanine Crispin fűszereplésével most filmre vitte ezt az izgalmas kém-történetet és a „A kettes számú kémiroda” címmel már be is mutatta Párisban.

A film nagy sikert aratott

(Foto Lux)

Jean Ha
hollywoo
látjuk be
vörösre f
a hajszin
arcának
sen

DÉ

Jean Harlow, a legszökebb
hollywoodi filmsztár, mint
látjuk beváltotta ígését és
vörösre festette haját. Ezzel
a hajszínváltozással Harlow
arcának karaktere is telje-
sen megváltozott
(Fotó Metro)

A 7 FŐBŰN

AVAGY

MIT KELL A NŐKNEK TUDNI?

ELMONDJA: MAE WEST

(Mae West, aki úgyszólván a teljes ismeretlenség homályából egyszerre a legelsőkhöz emelkedett, arról is híres, hogy talán senki sem gondolkodik olyan józanul a szerelemtől és a házasságról, mint. Kollegái és kolleganői bizony sokszor kikérik a tanácsát szívügyekben. Az alábbiakban hallgassuk meg, mit mond arról a minden nőt érdeklő problémáról: — hogy mi-kép tarthatják meg a férfi szerelemét).

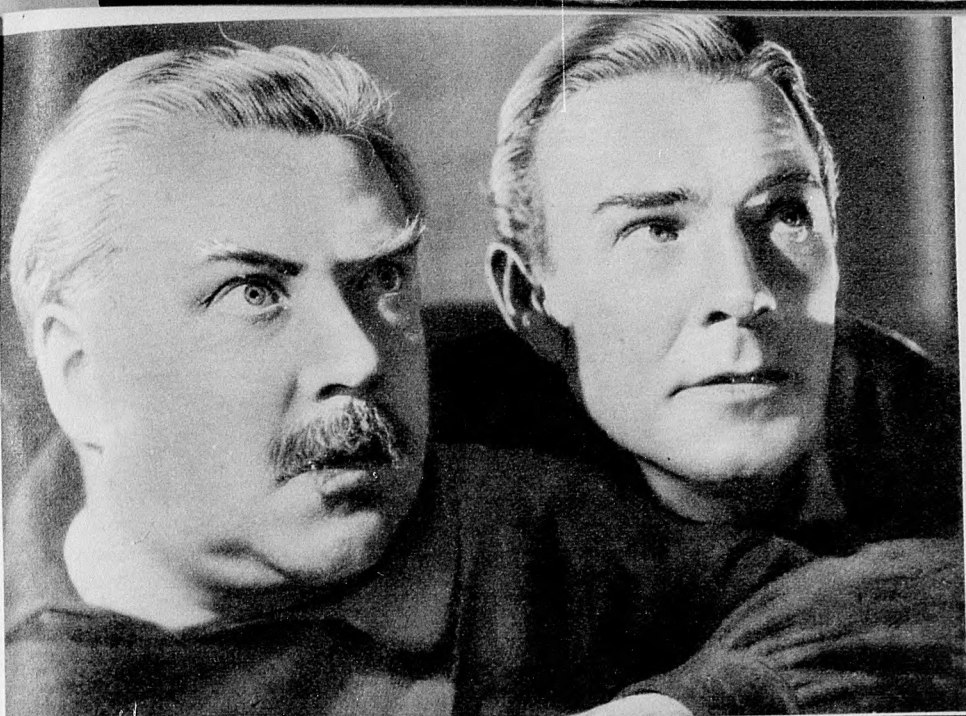
„Felbontott eljegyzések, zátonyra jutott házasságok oka a nők következő hét főbűne:

1. Nyilvános puderozás és ruzsozás.
2. Kérdezni a férfit hogy hol volt.
3. Sokáig várakoztatni egy rendez-vous-n.
4. Babusgatni a férfit, mikor kedvetlen.
5. Nem babusgatni őt, mikor beteg, vagy azt hiszi, hogy beteg.
6. Ha lomposan lát bennünket.
7. Ha egyéb rendez-vousokról beszélünk neki, vagy más férfiokról. Ez a hét főbűn, mert a férfi szereti, ha csodálják. Ez kell a hiúságának. Nem szabad őt ki-kérdezni. Ha tényleg fontos dolga volt, nem szükséges alibit bizonyítani. Ha pedig nem, az a nő hibája, mert nem tudja magánál tartani. Sokat tanulhatunk a válások alkalmával felhozott panaszokból. Eddigi tapasztalataim alapján nyugodtan kijelenthetem, hogy ha egy nő igazán meg akar tartani egy férfit, azt könnyen meg is tudja tenni. Csakhogy a legtöbb nő elővigyázatlanná válik. Egyik tévedést a másik után követik el. Későn veszik aztán észre, hogy itt a baj, elvesztették

az emberüket. A férfi nem szereti a nőies otthont. Végső fokon, ő fizet érte, hát ösztönszerűen a maga kényelmét keresi benne. A berendezés férfias legyen. A nőies apróságok a boudoirba valók. Minden férfinak lehetővé kell tenni, hogy olykor-olykor házon kívül töltsön egy estét a barátaival. Ha nem engedjük ezt meg neki nyíltan, majd talál alkalmat ökelme, hogy más nőkkel töltsse idejét házon kívül. Az asszonynak ki kell ismernie férje hangulatait és alkalmazkodnia kell hozzá. Ez természetesen nem azt jelenti, hogy nyügössé váljunk a számára örökös kedveskedéseinkkel, vagy kacérkodásunkkal. Egy igazán okos asszony nem csavarja férjét a kisújjja köré, hanem kisújját csavarja férje köré. Ennek megvan a módja. Vigyázni kell a vitatkozásoknál. Nem szabad neki úgy elmentmondani, hogy megdühösödjék. Ügyesen, okosan, vagy úgy tegyünk, hogy látszólag az ő akarata érvényesüljön, vagy pedig éreztessük vele, hogy gavallériából kell neki engedelmessé válnia a vitában. Rosszul alkalmazott kedveskedésekkel néha megöljük a szerelmet, szeretettel soha. Tudni kell, hogy a férfi szívéhez a legrövidebb út a gyomrán keresztül vezet, ha nem *rontjuk el* az arcőrünket a kályha fölé való hajlásunkkal. A férfi szereti mindig szépek látni a feleségét, de utálja azt a látványt, mikor az szépítő krémeket rak az arcára. Azt is szereti, ha a férfiak meghámulják az asszonyát, de azért haragra gyúl, ha az asszonya vizionozza ezeket a pillantásokat. Ha igazán meg akarod tartani a férfit, kedves nőtásam, az sokkal könnyebb, mint hiszed. A trükk benne mindössze az, hogy a férfi ne vegy észre, mennyire pórázon tartjuk“.

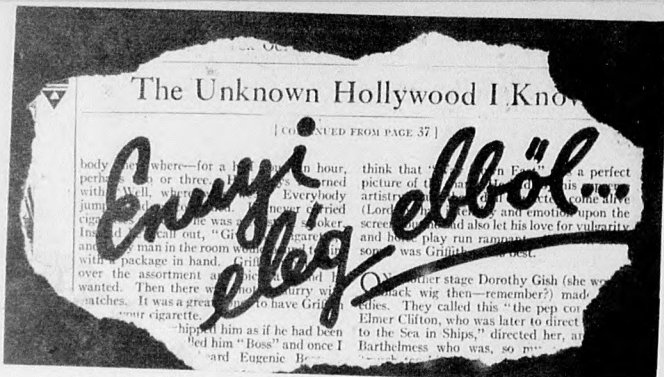
1?

őies
hát
resi
A
fin-
ogy
es-
ezt
nat
jét
is-
od-
azt
zá-
gy
sz-
é,
n-
i-
l-
e-
y
l

Rider Haggard nagyszerű kalandregénye, az „Ő” is filmre került. Az érdekes, misztikus hangulatu film főszerepelt Helene Gohagag, Randolf Scott és Helene Mack játsszák. Rider Haggard regénye a legkitűnőbb anyagot szolgáltatva a filmrendezőnek, aki kihasználva a regény lehetőségeit, az évad egyik legérdekesebb és legizgalmasabb filmjét alkotta meg. Rider Haggard „Ő” című regényének filmváltozata rövidesen Budapesten is bemutatásra kerül
(Folo Pátia film)

The Unknown Hollywood I Know

[CONTINUED FROM PAGE 37]

body where—for a... In hour, think that... a perfect picture of the... his... some alive (Lord... and another upon the screen... also let his love for vulnerability and how... play run rampant... son was Griffith... best.

On another stage Dorothy Gish (she was black wig then—remember?) made... Elmer Clifton, who was later to direct to the Sea in Ships," directed her, at Barthelmess who was, so...

sír megnyitásokor kel- nek életre.

„Savoy 217” a címe annak az érdekes új Ufa-filmnek, amelynek főszerepeit a legjobb német színészeknek osztották ki. Jelentős szerephez jutottak ebben az új produkcióban Brigitte Horney, Käthe Dorsch, Gusti Huber, Fritz Arno Wagner, René Deltgen és Alexander Engel.

E pillanathan a következő filmeket forgatják

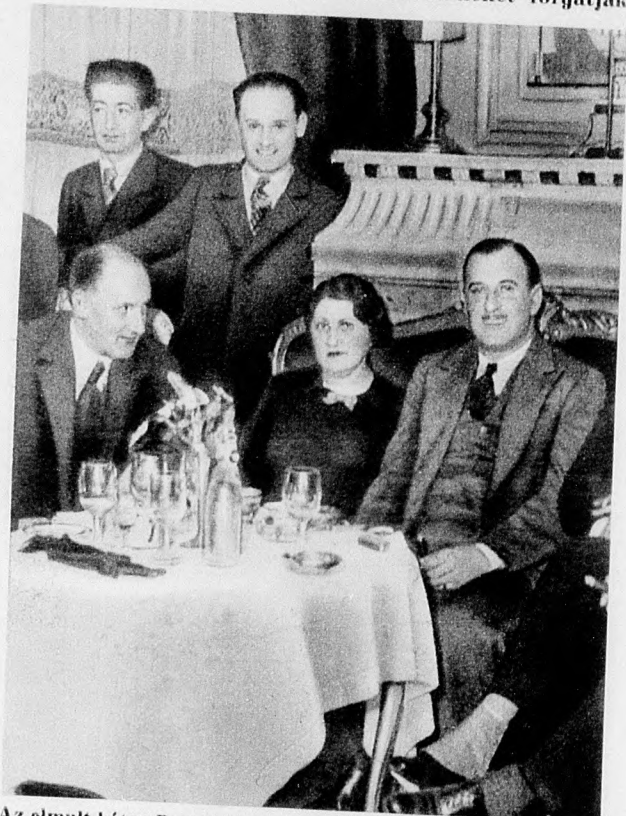
Elköltözik Budapest-ről Földes Lajos, a Paramount filmgyár budapesti képviselőjének eddigi ügyvezető igazgatója és a gyár távolkeleti érdekeltségének irányítását veszi át. Földes Lajos budapesti utóda dr Palugyay Miklós, aki nyolc évig vezette a Paramount romániai fiókját, de ezt megelőzően hosszú ideig dolgozott Budapesten is.

Jában. A film címe: A „Fárho bösszűja”. A film célja elfogadható és felvilágosult magyarázatot adni azoknak a különös legendáknak, amelyek egy-egy király-

Berlinben már bemutatták a Garmisch-Partenkirchenben készült olimpiai filmet. A film, amely Hans Weidemannak, a német filmkamara alelnökének irányítása mellett készült — Berlinben komoly sikert aratott.

Emil Jannings, akitnek Traumulus című filmje egész Európában óriási sikert aratott, további két filmre is a Tobis filmgyárhoz szerződött.

Misztikus hangulatu, izgalmas keleti filmet forgatnak most az Ufa neubabelsbergi stúdió-

Az elmúlt héten Pesten járt Mr. Lishman, az R. K. O. filmgyár európai elnöke. Jobbról balra: Mr. Lishman, Várdai Todorné, Havas I., az R. K. O. európai menedzser, Havas András Károly és Radó István

Rövid pih... Gál Ernő,

Neuba... „Schlo... „Wei b... „Schnee... „Waldw... „Blut”, „Savoy... raden”, „Bettels... Lillian... „Schlu... „Stand... Tizenké

Már... ják a F... ban Va... pengő f

Rövid pihenő az „Ember a híd alatt” film felvételei közben. Szakáts Zoltán, Keleti Márton, Gál Ernő, a producer, Indig Ottó, a film szerzője, az operatőr és Vajda László a rendező
(Foto Kolor film)

Neuhabelsbergben:
„Schloss Vogelöd”,
„Weiberregiment”,
„Schnee und Sonne”,
„Waldwinter” „Heisses
Blut”, „Stadt Anatol”,
„Savoy 217”, „Kame-
raden”, „Boccaccio”,
„Bettelstudent”, egy új
Lillian Harvey-film,
„Schlussakkord” és
„Standeschutz Brügler”
Tizenkét nagy film.

Már egy hete forgat-
ják a Hunnia filmgyár-
ban Vadnai László „210
pengő fix” című új film-

vígjátékát. Rendezi Ba-
logh Béla.

*Két új francia film is
készül e pillanatban. A
„Les pattes de Mouche”
és a „La souris bleue”.
A főszerepeket Henri
Garra, Helene Robert,
Mireille Percy, Ivonne
Helart és Robert Arnoux
játsszák.*

**Charlotte Susa, a régi
izgalmas kémfilmek
gyönyörű szőke hősnője,
hosszú hallgatás után
ismét felvevőgép elé ál-**

**lott. Legújabb filmjében
Hans Albersszel játszik
együtt.**

Az Ufa tizenkét film-
jével párhuzamosan
szorgalmasan dolgoznak
a Tobis műtermében is.
Ezekben a műtermek-
ben forgatják most a
következő filmeket:
„Revanche”. Rendezi
Willy Forst. A „Lehe-
tetlen asszony” Gustav
Fröhlichel és Dorothea
Wieckkel. Louis Tren-
ker új filmje: „Kali-
fornia császára”, „Az
utolsó rózsza”, „Hív a
dzsungel” és befejezés-
hez közeledik egy bor-
neói expedíciós film.

Warner Oland új Charlie Chan-filmje a „Szeánsz” lesz

A közönség már régen megszokta és megszerette a Fox filmgyár nagyszerű detektívfilmsorozatának hőjét, Charlie Chant, a nehéz mozgású, kicsit öreges, különösen mosolygó, halkszavú mesterdetektívet, aki egyet-

len pillantásával vési kitörölhetetlenül emlékezetébe a „büntett szinterét” és aki a vizsla mohó szimatjával és lendületével veti magát a tettesek után. Charlie Chan állandó alakítója Warner Oland, a nagyszerű ameri-

Warner Oland,
mint Charlie Chan
a „Szeánsz” című
filmben
(20 th. Century Fox
foto)

A „Szeánsz”

kai karak
gát új sze
tában mag
régii intrik
Chan min
hepiendet
figurájáva

Most

Oland

Címe: a

Chan egy

hipnotizőr

leplezésig

bűnököt

oldania.

tizőr vá

szeánszor

DÉCI

A „Szeansz“ főszereplői: Rosina Lawrence, Henrietta Grosman, Warner Oland, Astrid Alwin és Henriette Mundin (20 th. Century Fox foto)

kai karakterszínész teljesen specializálta magát új szerepkörére és mint egyik nyilatkozatában maga is kijelentette, szívesen cserélte fel régi intrikus, zsarnokoskodó szerepeit Charlie Chan mindig nyugodt, mindig mosolygó, örök lepiendet előkészítő, szeretetreméltó detektív-figurájával.

Most mutatták be Londonban Warner Oland huszonötödik Charlie Chan-filmjét. Címe: a „Szeansz“. Ebben a filmben Charlie Chan egy spiritiszta kérdésekkel foglalkozó hipnotizőr bűnös üzeneteket leplezi le. De a leplezésig természetesen sötét titkokat, véres bűnöket és izgalmas rejtélyeket kell megoldania. Egy fiatalember eltűnik és a hipnotizőr vállalkozik arra, hogy egy spiritiszta szeánszon megszólaltatja az elrabolt fiatal-

embert. Ezzel a trükkel zsarolja aztán a hipnotizőr az eltűnt fiatalember édesanyját mindaddig, míg Charlie Chan közbe nem lép és hatásos nyomozás után meg nem oldja a titkot.

Mint az eddigi detektívfilmek, így ez is izgalmas fordulatokon át jut el a kifejlésig és Warner Oland újra győzedelmeskedik.

Az eddig bemutatott Charlie Chan-sorozat hatalmas táborát hódította meg ennek az érdekes műfajnak, amelynek kétségtelen létjogosultságát a Charlie Chan-filmek állandó nagy sikere bizonyítja.

Aki szívesen olvassa Edgar Wallace és a többi detektívregényírók műveit, az a Charlie Chan-filmeket is szívesen nézi meg. Nagyon sokan vannak ilyenek.

Irene von Meyendorff a „Pénz rabjai“ (a Santa cruzi pokol) című új Ufa film főszereplője három évig mint filmvágó dolgozott az Ufa neubabelsbergi telepén. A vágóasztal mellől emelte ki Werner Klinger a film rendezője és rögtön főszerepet bízott rá. A kísérlet bevált, mert Irene von Meyendorff már első filmjével befutott (Fotó Ufa)

Ilene érd
sigmond
Umváltoza
ogy az új

Kiss F.: a

Tolnay Klá

Ráday I.:

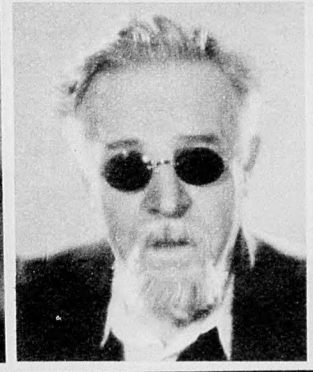
Kilenc érdekes fejet mutatunk itt be olvasóinknak, kilenc érdekes figurát Mórlecz Zsigmond második nagy magyar filmjének, a „Légy jó mindhalálig“ című dráma átváltozatának kilenc főszereplőjét. E képek ígérete szerint joggal hihetjük, hogy az új Mórlecz Zsigmond-film egyike lesz a magyar filmgyártás büszkeségeinek.

Kiss F. : az igazgató úr

Dévényi L. : Nyilas Misi

Csontos Gy. : Pósálaky

Tolnay Klári : Doroghy Bella

Gombaszögi E. : Doroghy Viola

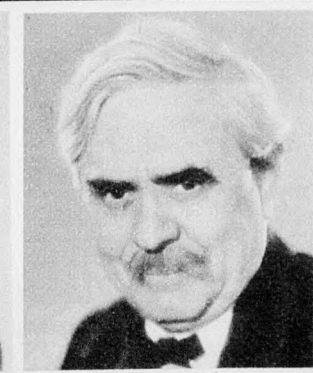
Réthy A. : Török Hona

Hádny I. : Török János

Mály G. : Pedellus

Rózsahegyí K. : Valkay tanár úr

FELTÁMADT A „FELTÁMADÁS”

Aki figyelemmel kíséri a külföldi lapok cikkeit, láthatja, hogy abban a nagy küzdelemben, melyet a nagy filmproducerek jó filmtémákért folytatnak, nem mindig az újdonságok, de még csak nem is a legújabb kor regényeinek és novelláinak megfilmesítése viszi el a siker pálmáját, hanem az emberiség örök irodalmi kincsei, szóval az irodalom olyan mestereinek művei, amelyek ismertek és amelyek mégis örökké újak hatnak. Ezek között is legérdekesebb Tolstoj Leó gróf halhatatlan művének, a „FELTÁMADÁS”-nak filmkarrierje, mert jobb szót nem is használhatunk, mikor a külföldi sajtóban meglepve olvassuk, hogy a saison egyik legnagyobb sikere mindenütt ismét a Feltámadás.

Mi a magyarázata ennek a sikernek, hiszen éppen elég ideig hallottuk, hogy a filmgyártás témái megválogatásánál csak az üzleti szempontot tartja szem előtt és a művészetről megfeledkezik. Ha az utolsó időben egyes, Európában készült filmek, különösen Korda Sándor művei alaposan megdöntötték is ezt a feltevést, valljuk be őszintén, Amerikával szemben még mindig elfogultak voltunk és azt hittük, hogy az amerikaiak csak azt a témát dolgozzák fel, melyről azt hitték, hogy a nagy tömegek előtt tetszetős lesz, függetlenül attól, van-e a képnek művészi értéke, vagy sem.

Be kell vallanunk, hogy ez a hiedelem már a múlté. Mert mivel magyarázható különben, hogy Tolstoj regényét, mely már régen néma verzióban is minden idők egyik legnagyobb sikere volt, most ismét feldolgozták és a film ismét elragadja a legkülönbözőbb társadalmi osztályokhoz tartozó mozilátogatók millióit. Katusa tragikus és mégis annyira emberi sorsa, Dimitrij, a bűn tudatában a lélek legmagasabb megtisztulásáig emelkedő orosz férfi mindenki előtt ismert és mégis mindig új, mindig újból megcsodált történet. De ez még talán nem lett volna elég ahhoz, hogy S. Goldwyn, a legnagyobb amerikai filmproducer elhatározza a Feltámadás új feldolgozását. A végleges elhatározást az adta meg, hogy az amerikai mozilátogatók széles rétegeihez körkérdezt intéztek, mondják meg egyszer ők, melyik az a regény, vagy

téma, melyet legszívesebben látnának filmen. A szavazók túlnyomó többsége a Feltámadást akarta látni. Goldwyn erre nem habozott, haladéktalanul, hozzáállott a regény feldolgozásához és a kritikák véleménye szerint a film szebb és nagyobb élmény mint valaha. Igaz, a film kiállításáról is a legnagyobb elismeréssel emlékeznek meg és a főszereplők külön hasábokon aratják művészetük megérdemelt sikereit.

Főszereplők: Anna Sten és Frederic Marsch. Anna Sten filmkarrierje Németországban kezdődött, ahol könnyű vígjátékokban tűnt fel, majd kiment Amerikába és most Katusát játssza olyan meggyőzően, ahogy Tolstoj elképzelhette. Ezzel a filmmel elért sikerét mi sem jellemzi jobban, minthogy King Vidor, ma a legismertebb amerikai rendezők egyike, rögtön újabb szerepre szerződtette: a „Nászéjszaka” c. filmen játssza a főszerepet Gary Cooperrel.

Frederic Marschot jól ismerjük; legutóbb a „Fekete angyal” főszerepe után nagy érdeklődéssel várjuk ebben a nehéz szerepben.

Anna Sten, a „Feltámadás” Katusája
(Fotó Tricolor film)

A csem
kiáltása e
len kaka
gatott, jó
óriási zás
cus”, val
szenczió
hatók. E
képe, kö
fántok g

a világ l

O'Sha
táiban
sátrában
fiát, Stu
— Up,
Az o
játékosa
nagy ke
„Leo ne
rosszul

Windy
— Nel
komolya
csinálod
Stubby

DÉC

S"

ának fil-
bsége a
wyn erre
hozzálá-
za kriti-
zebb és
z, a film
sméressel
külön
megérde-

Frederic
Német-
vígjáté-
merikába
meggyő-
Ezzel a
mzi job-
egismer-
rögtön
Nászéj-
et Gary

k; leg-
e után
nehéz

(Copyright Metro—Goldwyn—Mayer)

A csemegéjüket kínáló mogyoróárusok éles kiáltása és a kiáltók sürgető ordítása egyetlen kakaofóniába olvadt össze a sokaság izgatott, jókedvű rajongásával. A tolongás fölött óriási zászlón a név: „Hasting's Greater Circus”, valamint a plakátok jelezték azokat a szenzációkat, amelyek a nagy sátorban láthatók. Egyiken, díszes uniformisban egy férfi képe, körülötte oroszlánok, tigrisek és elefántok gyülekezete. Alatta a felírás:

MICHAEL O'SHAUGHNESSY

a világ legnagyobb állatidomítója és a dzsungelk bestái

O'Shaughnessy kapitány (vagy ahogy általában ismerték: Windy) az állatsereglet sátrában jókedvű mosollyal szemlélte kisfiát Stubbyt.

— Up, Leo, up.

Az oroszlánkölyök és négyéves trénera játékosan hancuroztak. A gyermekember nagy kék szeme kérdően mered apja felé: „Leo nem akar engedelmeskedni, apa. Talán rosszul idomítottam?”

Windy arcáról eltűnt a mosoly.

— Nem, fiaeskám — mondta biztatóan, komolyan. Egész jó tréner vagy. Helyesen csinálsz. Csak türelem.

Stubby elégedetlenül megrázta a fejét és

máris újra próbálkozott, hogy a kis oroszlán-pajtást ugrásra bírja.

— Up, Leo, up.

Leo azonban megvető szíorgással el akart ódalogni. Windy erre áthajolt a bekerített részbe és az oroszlánkölyköt felragadta a nyakánál fogva.

— Kényszerítsd rá, apa, hogy csinálja — mondta Stubby könnyelábadt szemmel.

Windy lekuporodott fia mellé, nagy, szegletes kezét gyengéden a legényke vállacska-jára tette és az oroszlánkölyköt eléje tartotta.

— A te dolgod, hogy idomítsd őt — mondta ünnepélyes komolysággal. — Hát nem akarsz egy nagy állatidomítóvá válni, ha felnősz?

— De igen. Amilyen te vagy.

— Well, hogy válhatsz olyanná, amilyen én vagyok, ha engem kérsz arra, hogy elvégezzem a dolgodat, ahelyett, hogy magad végeznéd.

Stubby sóhajtott, beleegyezően bólintott erre és vitézül odafordult a prűszkölő, mérges kis állat felé:

— Ugorj át a hurkon, Leo.

Dörgő tapsvihar zúgott fel a külső sátorból, a kisfiú fülelt.

— Ez anyának szól — mondta felragyogó arccal.

— Stubby! Stubby! — ez Cora hiszterikus hangja volt. Az asszony az ajtóban állt, jel-

mezében. — Mit csinálsz vele? — sikoltotta Windy felé.

— Ó, ő rendben van, aranyosom — mondta Windy a feleségének olyan hangon, amellyel csillapítani akarta. — Hiszen tudod, hogy azóta játszik ezzel a cicával, amióta megszületett.

Ekkor észrevette, hogy az asszony karcsú termete reszket.

— Úgy reszkepsz, mint a falevél. Cora. Mi a baj? — kérdezte tőle.

— Semmi... semmi. — Szava akadozott, könnyű záporozott a szeméből, a túlfeszített idegesség megmagyarázhatatlan könnyei.

Windy szelíden, nyugtatóan átölelte a karjával.

— Ejnye, ejnye, aranyom, mond el Windy-nek, mi történt.

Úgy hangzott ez, mintha Stubbyhoz beszélt volna.

Cora kiszakította magát a karjából.

— Az a népség, az ott odabenn — mondta keserűen összeszorított foga közül. — Csak ma este jöttem rá. Ezek nem törődnek az én jelenetemmel. Ezek a szoros trikóbaöltözött szép női alaknak tapsolnak.

Windy zavartan a fejét vakarta:

— Well, ezt igazán nem vehetjük rossznéven tőlük — mondta bökölő, szelíd vidámsággal.

— Én nem akarom, hogy így tessék nekik!

Feszült csönd támadt, ahogy vadul farkaszemet nézett férjével.

Senkinek sem akrok tetszeni, senkinek! Szavainak jelentősége félremagyarázhatatlanok voltak.

Windy elgondolkozva nézett rá:

— Meg mernék esküdni rá, hogy megint Mártával beszéltél...

— És ha igen? A nővérem az egyetlen, aki törődik azzal, ami velem történik.

Windy mélyen sóhajtott. Hangjában nem volt szemrehányás, inkább csalódást fejezett ki:

— Ó, akkor tehát ő megint itt van. Tudnom kellett volna, mi izgatott fel ennyire.

Cora megragadta Stubby kezét és a kislányt valóságos magával vonzolta az ajtón keresztül.

Windy még mindig merően a levegőbe nézett, mikor Hastings berontott:

— Windy, Cora már megint felhúzza az orrát. Meghajlás nélkül ment ki...

— Jól van, Don — magyarázta Windy, — nem hagyhatjuk ki Corát. Rövidesen majd rendbejön. — Aztán hirtelen haraggal folytatta. — Annyit mondok neked, hogy Cora rendes pajtás, csak a Márta nővére van itt és ő különböző ideákkal tömi tele a fejét. Cora aranyos teremtség, de a nővére... két lábon járó pestis.

Ezzel dühösen félrerúgta a székét:

— Odaadnám a jobbkaromat érte, ha nem kellene itt maradnom most, hogy hallgassam a kotkodácsozását.

Hastings sokat jelentően köszöriülte a tarkát:

— Ma estére segíthetek ezen. Hiszen fontos „ügyünk” van.

— Micsoda?

— Az új szerződésed. Holnap helyett ma este is elintézhettük.

Windy gondolkodóba esett és egy ideig nem felelt Hastings rábeszélésére. Aztán feltűnt előtte Márta képe, a hosszú este, amit vele kellene eltöltenie. Fülében érezte a nő kellemetlenül kerepelő hangját és némán beleegyezést intett.

Hastings elégedetten vigyorgott. Szivarra gyújtott.

2. fejezet

Hangok a sötétben

Windy Cora öltözőjébe lépett. Gondosan előkészített mosoly ragyogott az arcán, ahogy „Why hello Marthy” felkiáltással üdvözölte a sógornőjét. A szikkadt vénleány kurtán bólintott.

— Jó utad volt idáig? — kérdezte Windy udvariasan.

— Meglehetősen.

— Nagyszerű... — Hirtelen elakadt a szava és körülnézett a szobában. — Ejnye, Cora — folytatta csalódottan — Minek ez?

Ezzel odalépett a sarokba a kislány felé.

Cora vadul kente arcára a krémet:

— Hagyd békén. Alszik.

— Nem, nem alszom — jelentkezett gyorsan Stubby és felült.

Windy belebújtatta ujjait a gyerek hullámos hajába.

— Csak nem mégy aludni, Stubby, anélkül, hogy apád betakarjon, mi?

Stubby bólintott és odaágaskodott apja füléhez:

— És mese nélkül — suttozta.

— Bizony, altató mese nélkül az nem mehet!

Windy kitárta karját. Stubby feltápászkozott és apja széles mellére borult.

— Mit csinálsz? — kérdezte Cora élesen.

— Lefektetem őt, mint ahogy mindig szoktam — hangzott a magától értetődő felelet és közben már gyengéden visszahelyezte Stubbyt a fekhelyére. Gondosan begöngyölte a gyereket a takaróba.

Cora féltékeny szemmel figyelte a kis ceremóniát, hirtelen Mártára pillantott.

Windy leült fia mellett.

— Most pedig lássuk csak... — kezdte.

— Hol is hagytuk abba tegnap este? Meg van már. Visszahoztam mind az állatot, amelyet Afrikában összefogdostam. No igen...

— Ujjával a homlokához ért, mint aki össze akarja szedni gondolatait. — A hajó gyorsan süllyedt. A hullámok nagyobbak voltak, mint a hegyek. A rettentő szél meg úgy üvöltött... Na, hogy üvöltött? — ravasz módon mosolygott a fiúra.

Most Stubby volt a sor.

— Hú-ú-ú... — üvöltött a gyerek és boldogan együtt hahotázott az apjával.

Windy elismerően bólintott.

— Jól van, gyerek. Jobban üvöltsz, mint egy calliope. — Összeráncolta a homlokát és folytatta: — Nem emlékszem, vajon említtem-e neked, hogy az oroszlánokon, tigriseken és elefántokon kívül kókuszdiót is szállítottam...

— El hagyod menni arra a mulatságra? — vágott Márta Cora felé gúnyos kérdése apa és fia játékába.

Windy hirtelen odafordult.

— Eh, hisz éppen erről akartam beszélni most veletek. Hastings... hm... meg akarja ünnepelni ezt az új szerződést. Ezt mondja...

Márta Cora felé hajolt:

— Úgy emlékszem, azt mondtad, hogy nem szerződik.

Windy gyorsan lefékezte feltámadó dühét: — Kérlek, Márta, ne kezd ezt megint — szólt halálös türelemmel. — Mi bajod a cirkusszal? Jól keresek vele. A kilátások biztatóak. Aztán meg, mi mást kezdhettek?

Márta hideg pillantást vetett rá:

— Igazad van. Ez minden, amihez értesz. Michael O'Shaughnessy. Te és társaságod... Nem érdekel meg, hogy rendes emberek befogadjanak maguk közé.

Windy arca haragra gyúlt:

— Ide halgass, Marthy, nem tőröm, hogy ilyen hangon beszélj velem annak a jelenlétében, aki...

Márta azonban nem hederített reá:

— Nem látod, Cora, mi lesz belőled, ha még egy esztendővel vele töltesz?

— Hallgass! ordított Windy.

— Azt akarod, hogy a fiad is olyan legyen, mint ő, piszkos, iszákos...

Windy keze ökölbe szorult, szemében megcsillant az örület fénye:

— Hallgass, mondom!

— Windy! — sikoltott Cora rémületében.

A férfi keze lassan lehanyatlott. A hirtelen támadt csöndben csak a kis megfélemlített Stubby megtört zokogása hallatszott.

A cirkuszi call-boy arca jelent meg az ajtóban. Vidám mosolya groteszken hatott az izzó gyűlölettel fűtött szobában:

— Windy, te következel.

— Okay — válaszolt ez rekedten.

— Mi lesz a mesével, apa? — hangzott a kis Stubby síró kiáltása.

Windy sóhajtott:

— Ide figyelj, fiacskám. Most mennem kell. Ha azonban megigéred, hogy rögtön elalszol, holnap este elmesélem a rettenetes küzdelmet a hajón.

— Most, apám.

Windy megsímogatta a gyereket:

— Nem olyan sok az holnapig várni. Hiszen, ha most elalszol holnap lesz, mire felébredsz és este nemsokára azután következik.

Stubby belnyugodva a kéréssel telten szűkszerűségbe máris álmosan mosolygott, ási-
tott és a takaró alá bújt.

— Good night, apa.

— Jó éjszakát, Stubby.

Windy föléjhajolt és megcsókolta. A két nő hidegen hátat fordított ennek a jelenetnek. A férfi feléjük nézett, aztán szomorúan, földresütött szemmel, leszegett fejjel kilépett a sátorból.

Néhány órával később a Happy Hour Tavernben az ünneplő és bizony pityókás tár-

saság közepete magyarázta már az új ügynevezett „lehetetlen” mutatványát, amit meg akar oldani.

— Igenis, meg akarom oldani — jelentette ki ünnepélyesen. Aztán előadta a részleteket: elefánton lovagló tigris, amely egy égő nagy karikán megy át.

Mialatt ez a multság folyt, a kis Stubby ébren feküdt. Szíve dobogott, Alig mert lélegzetet venni, ahogy hallgatta a két nő beszédét.

— Nézz magadra — suttogta Márta. — Úgy bánik veled, mintha valamelyik állatja lennél. Ezt teszi a fiaddal is.

— Hallgass, Márta — kiáltott fojtottan Cora. — Megőrjítesz.

Márta szótlánul végigment a szobán, felkapta kabátját, kalapját.

— Ne hagyj el, Márta — Cora szeme rémületet tükrözött. — Mindent megteszek, amit akarsz, csak ne hagyj itt most egyedül.

3. fejezet

Windy nagy prüszköléssel ébredt, amit az arcába öntött víz okozott. Hunyorgott a reggeli fényben.

— Micsoda ötlet ez? — kiáltott a néger Jeff-re, ahogy észrevette, hogy egy elefánt ormányát szegezték feléje.

— Gondolom, ez megtett Rajah — monda Jeff az elefántnak. — Én megpróbáltam minden másképp ébreszteni magát, miszter O'Shaughnessy.

— Ébreszteni! — mormogott Windy és máris visszaemlékezett az elmúlt éjszakára, a duhajkodásra. Megvetéssel dobta el nyakából az összegyűrött gardéniakoszorút és úgy kérdezte: — Tudja-t... Mrs Shaughnessy, hogy én... nem járt ő erre?

— Senki sem volt itt.

Windy megkönnyebbülten sóhajtott.

— Mit gondolsz, mi volna a legjobb, mit mondjunk a feleségemnek, Jeff?

Jeff tünődött, közben húsos ajkába harapott.

— Well, lássuk csak. Mi volna, ha mondanánk, hogy a nagynénikéje hirtelen eltörte a lábát?

— Hülyeség — mondta Windy és összevonta szemöldökét. Hirtelen pattintott az ujjával. — Megvan!

— Micsoda? Jobb hazugság?

— Nem hazugság. Eddig mindig alibit tudtam felmutatni. Megmondom, hogy el voltam, berúgtam és sajnálom, hogy így történt.

Ezzel máris az öltözőnek tartott.

— Jó reggelt — kiáltotta, de visszahőkölt.

A szoba üres volt. Furcsa, gondolta Windy, hogy mindenki ilyen korán már reggelizni ment. Szórakozottan felemelte a tükör mellől az összetépett fényképét, amelyet egyszer Corának adott. Hirtelen vizsgálódni kezdett, a ruhaszekrényhez lépett.

Minden eltűnt onnan, csak az ő holmija maradt vissza.

Aztán fojtott kiáltással ragadta fel Cora

jegygyűrűjét, amelyet a vánkoston hagyott. Ez most már mindent elmondott neki. Kavargó agya előtt mindez hihetetlennek tűnt. Hastings Windyre meredt, ahogy az rátört az irodájában.

— Hol van Cora?

Hastings szeme összeszűkülött:

— Mi történt?

— Ezt kérdezem ép tőled! — fuldoklott Windy. — Nincs a sátrában, a gyerek se. A ruháik eltűntek.

— Ez mindent magyaráz.

— Mit magyaráz?

— Amiről beszélni akartam veled. — Hastings egy értesítést nyújtott feléje. — A pénztáros éppen most küldte ezt hozzám. Márta felvette az egész pénzedet. Micsoda boldogság volt mindent Cora nevében hagyni? — hirtelen elakadt, ahogy Windy arcán meglátta a kétségbeesést.

— Akkor... ő megszökött — hörögte Windy, majd felnyögött: — Márta vitte rá erre a lépésre! — Hangosabbá vált a hangja: — Elvitték a gyereket! Magukkal vitték Stubbyt! — Rohant az ajtó felé: — Meg kell találnom őket.

— Windy, várj egy percig. Figyelj — Hastings utána sietett. — Hova mész, Windy? Merre akarod keresni őket?

Windy szeme a fájdalomtól félőrülten a távolba meredt:

— Meg kell találnom őket. Meg kell találnom a gyerekeimet!

— Ide hallgass, öreg fiú — mondta Hastings. — nem hagyhatsz itt engem a szerződéssel. Nem lehet csak úgy vaktában utánuk nézni. Majd detektíveket fogadok fel, hogy megtalálják őket. Ez az egyetlen értelmes cselekedet ebben az esetben, Windy. Közben pedig, hogy elfelejtsd a csapást, ami ért, dolgoznod kell. Bizony kell.

Hetek multak el Hastings íróasztalánál ül egyik nap, gondterhesen. Előtte Callahan, a magándetektív, aki beszámolt a nyomozás eddigi eredményéről:

— Sorba vettük az ország minden cirkszát, az összes iskolákat átvizsgáltuk... Azt hiszem a helyzet... Kérem, ha felteszem, ami valószínű... Ha az asszony nővére tartotta magánál a gyereket és Mrs O'Shaughnessy befestette a haját, megváltoztatta a külsejét, well, nehéz úgy...

Hastings sötét arckifejezéssel bólintott:

— Nem tudom, mit mondjak O'Shaughnessynek. Már az örület határán jár — Felemelkedett a székéről. — Hát csak folytassák a kutatást. Alkalmazzanak több embert. Valamit tenni kell, még pedig sürgősen.

— Megbízhatsz bennünk — szólta Callahan, ahogy távozott.

Franz, Windy segédje lépett be:

— Rendben állunk, főnök úr, Windy látványos mutatványának próbájára.

— O'Shaughnessy készül?

— Nem.

(Folytatása következik)

DÉCIBÁB

Az új „Királyi család”

Charles
Lucien
Raymonde
Georgette } **Boyer**

játssza az új francia film főszerepét

Budapesten a Vigszínházban játszották a „Királyi család” című színdarabot, amelyet a világhírű Barrymore-testvérekről írtak Joe Kaufmann és Edna Ferber. Eddig a Barrymore-család volt az egyetlen olyan színész-család, amelynek életét egy színpadi műben megörökítették. Most versenytársa akadt a Barrymore-nemzetségnek a francia Boyer-kben. Charles Boyer-t, a Liliom világhírű alakítóját Budapesten is jól ismerik, mint ahogy eljutott ide Charles Boyer híres unokahugának, Lucien Boyer énekesnőnek a híre is. A francia művészcsalád most két új tag-

gal bővült. Színpadra lépett Charles Boyer két huga, Raymonde és Georgette Boyer, két bájos, elragadóan temperamentumos énekes, táncos lány. A két Boyer-testvér nagy párizsi sikerén felbuzdulva, a Pathé filmgyár elhatározta, hogy filmet csinál a négy Boyer főszereplésével. Raymonde, Georgette és Lucien Boyer-t már le is szerződötték és most folynak a tárgyalások Charles Boyer-rel, aki csak abban az esetben hajlandó elvállalni a szerepet, ha a film témája a Boyer-k pályafutásának egyik epizódját dolgozza fel.

Raymonde és Georgette Boyer.
Charles Boyer huga, Páris két
új énekes, táncos sztárja
(Foto Studiő Lorette)

A Metro, a „Lázadók“ című új hatalmas filmjének négy főszereplője, Charles Laughton, a Bounty hajó kapitánya, Clark Gable, a lázadók vezére, Franehot Tone a fiatal hajósiszt és a legszebb hawaii lány

A kanda körül előkelgett a sőt jó delkez tolgat tak és üvege csak. tekint föl bekezés

Eze fotelek pirkaé Hispa maguk koosik Éve ülte szót idézge

Ma legérd az éle se tud a kes

Ma A z ban. A sarokl des f bútor

A k

— E elmon csalód hölgye szerep zük é nem v deness ben h réz,

ban elindu vadás vetten városi hossza napok nyelve lrtózt asszor veszte lakást ten é

DÉ

HA ELJÖN A SZERELEM...

Írta: SÁSDI SÁNDOR

A livrés klubszolga álmosan bóbiskolt a kandalló mellett. A hatalmas óvelencei asztal körül már csak négyen ültek. Mind a négy előkelő, gazdag úr. Mind a négy meghentergett a jólét aranypocsolyájában, megkóstolta, sőt jóllakott mindazzal, amit a bőséggel rendelkezők számára kitalált az élet. A sok kóstogatásban elfáradtak, egy kissé megrokkantak és a szájuk örök kesernyőjét a csillámló üvegekben vastagodó likőrök csillapították csak. A fáradt szemek lusták voltak előre tekinteni, már csak a multbanézés gyújtott föl bennünk valamelyes ragyogást. Az emlékezés megpezdítette a szívüket...

Ezek négyen évek óta a kényelmes klubfotelekban elterpeszkedve lesték a hajnalt. A pirkadás első sugara kergette szét őket és Hispano, meg Mercedes kocsijaikon vitették magukat haza amikor a tej, meg zöldséges kocsik már ott dőcögtek a Nagyköruton.

Éveken keresztül ugyanabban a pózban ültek a faragott asztal körül, mintha szeánszot tartának, amelyen bágyadt szóval idézgetik a multat.

Ma Hegedüs András bárón volt a sor. A legérdekesebb a négy közül. Pénze tengernyi, az élete viharos, nagyszerű, de a viharosság se tudta megtörni délcég alakját. A fáradtak, a keserű szájúak közt a legfrissebb ő.

Ma a báró vezette a szeánszot.

A zöldernyős lámpa égett csak a sarokban. A klubszolga félrebillent fejfelé aludt a sarokban, a kandalló mellett. A tompa, zöldes fényben lustán terpeszkedtek a széles bútorok. Az álom enyhességét szította a csönd.

A báró beszélni kezdett:

— Életem legszebb emléke az, amit most elmondok... Tulajdonképpen egy szerelmi csalódással kezdődött. Nevezük az illető hölgyet — azóta már nagymama és fia fontos szerepet játszik a külpolitikában, — nevezük őt, mondjuk, Teréznek. Szerettem őt, nem viharosan, nem vad lobogással, de mindenestre eléggé ahhoz, hogy először életemben házasságra gondoljak. A szép, szőke Teréz, azonban kikosarazott. Nekibúsulásomban felpakkoltam vadászfelszerelésemet és elindultam Abesszíniába. Oroszlánra akartam vadászni Afrikában, de — megvallom — alig vettem kezembe remek, új puskámat. A fővárosban, Addisz-Abbeban laktam és nap-hosszat csavarogtam az uccákon. Hosszú hónapokig éltem ott, megtanultam az amhara nyelvet, megismerkedtem a benszülottekkel. Irtóztam Pesttől, ahol Teréz élt, mint fiatalasszony. Elhatároztam, hogy szakállat növeszték és sohasem megyek haza. Kényelmes lakást rendeztem be magamnak és elégedetten éltem a barbár környezetben. Feledni

akartam Terézt és sűrűn kinyújtottam kezeimet az exotikus szépségek felé.

Könyvet, újságot nem vettem a kezembe, csak növesztettem gesztenyebarna szakállamat és szinte már sajnáltam magamat, hogy véglegesen elszakadtam a civilizációtól. Ennyit már igazán nem érdemelt meg Teréz. Egy brutális véletlen aztán sürgősen leborotváltatta velem mellig erő szakállamat és kiűzött a barbárok közül. Szemtanúja lettem egy tizenhét éves fiú kivégzésének. A fiú gyilkolt. Szerelemből gyilkolt és most összekötözve, fehér burnuszban vitték a főtérre. Megkezdődött a kivégzés. Az ítéletet maga a tömeg hajtotta végre. Láttam, hogy hogyan lesz egyre véresebb a fehér burnusz. A tömeg hajigálta egyre a köveket és ahogy az arcon megláttam az elterebélyesedő, fertelmes állatiasságot, hirtelen megérlelődött elhatározásom: El innen! Haza... haza...

Egy órát se maradtam Addisz-Abbeban. Otthagytam a kényelmesen berendezett lakásomat és meg se álltam... Párizsig.

Első este céltalanul bolyongtam a Rue de Sèvresen, befordultam a Faubourg St. Germain felé és ekkor megláttam az egyik hirdetőoszlopon az Opera nagy plakátját: „Ma este „Faust”. Taxiba ültem és jegyet váltottam az Operába. A második felvonáshoz érkeztem. Abban a pillanatban lépett Margit a színpadra és Faust üdvözlésére énekelte válszul olyan hangon, amit elfelejteni sohasem tudok.

„Sem nem szép, sem nem kisasszony
Hódolatát így el nem fogadhatom.”

Hallottam már azt a teóriát, hogy szerelmesnek lenni valakibe, egyetlen pillanat műve. Sohasem hittem el és most saját magamon bizonyosodott be. Csak később, napok múltán jöttem rá, hogy az első pillanatban szerelmes lettem ebbe a nőbe. Hiába mosolyogtak, „Meglátni és megszeretni!” ez a irázis valósággá teljesedett bennem. Reszkető kézzel emeltem szememhez a gukkert és hangosan kimondtam: „Gyönyörű!...”

Valóban szebb nőt még életemben nem láttam. Hamisítatlan Gretchen. Félig még gyermek, hamvas, ártatlanul szőke, nemcsak a haja, de az egész lénye. Már nem gondoltam Terézre, akinek az emléke elől menekültem, egy kicsit talán a megbántott hiúság miatt is, senkire, semmire sem gondoltam, a világhírű olasz tenorista énekelte Faustot, de hangját se hallottam, mert senkit se láttam, nem hallottam; csak őt, az egyetlen, a gyönyörűt, az elbűvölőt, akinek még a nevét se tudtam ebben a percben.

— A nevét... a nevét... — suttogtam és szemem möhön, mintha testi közelségébe jutottam volna, olvasta a színlapon: „Marguerite... Annette Alison”.

Hallottam már róla. Talán dicsőítő cikket olvastam róla valamelyik lapban, lehet, hogy a fotográfiáját is láttam, hiszen híres operanékesnő volt már akkor, fiatal korában kariert csinált, de lehet, hogy összetéveszttem valakivel, hiszen évek óta elzárkózva éltem a kultúrától.

Ahogy vége volt a jelenésének, én is kiesttem a páholyomból. Nyugtalanul futkostam a folyosón le és föl. Aztán meghallottam újra a hangját és már bent ültem megint a páholyomban, előremeredve, tágrányilt szemmel. Felvonás végén viharos taps zúgott fel. Annette Alison megjelent az olasz tenorral a függöny előtt. Aztán egyedül jött ki, talán tízedszer jött ki már egyedül, amikor villanásnyira feltekintett az én páholyomba. A szívem, szégyelem, hiszen negyvenéves voltam akkor, úgy megdöbbent ettől a tekintettől, mintha életem első kalandja előtt álltam volna.

Újra a folyosón száguldottam le-föl, aztán rohantam a büfébe, mert inni akartam.

— Pezsgőt — mondtam a kisasszonynak, olyan möhön, mint amikor a szomjúságban gyöttrődő egy pohár vízért kiált a pusztában.

— Voila, monsieur — nyújtotta a kisasszony a habos italt, amelyből öt-hat pohárral felhajtottam egymásután.

— Mulatsz, Bandi? — mondta valaki a hátam mögött és a vállamra tette kezét.

Ez a valaki gróf Mikécsy Iván volt, akkori párizsi követünk. Úgyes diplomata, rafinált politikus, amellet fess, jóvágású fiú, akéhez, még Pesten, sok nagyarányú lumpolás emléke fűzött.

— Szervusz, Ivánkám, szívbőlben mulattam, de hát ökör iszik magában...

Kezeltünk, megöleltük egymást és már tele is öntöttem számára egy poharat.

— Egészségedre, Ivánkám...

— Isten hozott, Bandi...

— Koccintottunk, ittunk.

— Mi újság a külpolitikában? — kérdeztem.

— Ejha, csak nem ütöd bele te is az orrod a komoly dolgokba? Inkább mesélj valami jó pesti pletykát...

— Két éve nem voltam Pesten. Afrikában jártam...

Iván, aki jól ismert engem, tréfásan megfenyegetett...

— Szerelem?!

— Az... volt... Elmult...

Újra töltöttem, ittunk és most már nem tudtam tovább visszafojtani magamba, ami miatt legjobban örültem ennek a találkozásnak.

— Te, Iván... ismered te ezt az Annette Alison?

— Ismerem. Néha résztveszek a csütörtöki teáin...

— Te, Iván, be kell, hogy mutass neki sürgösen, megakarom ismerni...

— Rendben van, azért ne törd össze a frakkíngem plasztroónját. Megismertetek vele azonnal.

— Drága Iván, te vagy a világ legkülönb embere. Köszönöm neked ezt a szívességet, nagyon köszönöm előre is...

Belekaroltam, húztam magammal, de ő — látva a nagy lelkesedésemet — hirtelen megállt.

— Halt! Mérsékeld a tempót!

— Ne törődj a tempóval. Vigyéi hozzá.

— Viszlek, Bandi, de valamire figyelmeztetek előbb. Annette Alison féléreismered. Ez egy finom dáma, kedves, okos...

— Szép!...

— Igen, szép, de főleg megközeíthetetlen. A tolakodó tekintet is visszautasítja. Úgy gyere elébe, mintha a legjobb társaságban asszony hódolására sietnél...

Keskeny folyosókon mentünk végig és megálltunk egy ajtó előtt, amelyen zománc-tábla volt: „Annette Alison”.

Mikécsy kopogott, az én szívem pedig úgy vert mintha menten ki akarna ugrani helyéből.

Beleptünk a budoárnak beillő öltözőbe.

— Engedje meg, művésznő, hogy bemutatam barátomat, aki egyenesen Afrikából jött, hogy az ön hangjában gyönyörködjék...

Kezét nyújtotta és mosolygott, úgy mosolygott, mint a háziasszony, akinek a saját sütetű tortáját megdicsérik. Ráhajoltam fehér kis kezére és a szám olyan tüzesen érintette, hogy hirtelen mozdulattal elrántotta. Leültem, néztem őt, Gretchen két hosszú, szőke fonatát néztem és arra gondoltam, vajjon csakugyan szőke-e az igazi haja is?

— Mindig ilyen hallgatag a barátja? — kérdezte.

— Afrikában elfelejtette a beszédet — mondta Mikécsy.

Felugrottam a fotójból és vörösbe gyúlt arccal dadogtam.

— Én nem is tudom, hogy mit mondjak... én csak csöndesen nézni, bámulni szeretném asszonyomat, akinél szebbet elképzelni se tudtam volna...

Kigyűlt tekintetem rátapadt, talán egy ragadozó gesztusomat is meglátta, mert rideg hangon felelt:

— Megbocsátanak uraim, de készülöm kell a harmadik felvonáshoz...

Újra ott álltunk az ajtaja előtt és én lopva, hogy a gróf észre ne vegye, megérintettem az ujjammal a kis zománc-táblát.

— Úgy-e, bejósoltam? — mondta Mikécsy és valamelyes kárörvendézzel nevetett. — Ez a nő megközeíthetetlen. Ezt nem hatja meg a rajongás, a hódolat.

— Talán szíve nincs — sóhajtottam olyan bárgyún, hogy Mikécsy nevetni kezdett.

— Bandi, te fülig belehabarodtál. Jobb lett volna, ha továbbra is ottmaradsz Afrikában, a fenevadak társaságában...

— Ne neves ki, Iván!...

Megdöbbsent a hangom komorságától.

— Fel a fejjel, pajtás! Van Párizsban külföldi nő is, mint Annette Alison. Mert ennek

valóban
len...
Másh
elbűsű
— G
telme
csukód
folyosó
Csüg
redéss
ugyan
bebát.
Vigaz
mert a
somfor
— M
Felij
— M
— M
nek, m
Moho
ban. E
segíthe
— T
A pá
gignéze
— M
jön...
— C
— A
bocsán
fancsal
már il
től egy
angol h
közeli
semmi
nála fe
— E
végül,
Hogy
felszab
a kezél
— G
— M
— A
széljen
— H
ajánlok
sonho
Kiroh
— H
meg n
Vissz
Szegén
valami
— B
még m
gát is

valóban nincs szíve. Gyönyörű és elérhetetlen...

Másnapra találkoztunk beszélünk meg, aztán elbúcsúztunk.

— Gyönyörű és elérhetetlen... — ismételttem magamban barátom szavait, amint becsukódott mögöttem a nézőteret a színpadi folyosótól elválasztó vasajtó.

Csüggedtem, szomorúan, halálos nekikereséssel sétáltam a folyosón és már csakugyan bántam, hogy otthagytam Addisz-Ababát.

Végzetlenül szomorú lehetett a képem, mert a páholynyitogató alázatosan mellém somfordált:

— Monsieur...

Feljeddtem sötét merengésemből.

— Mi az, mit akar?

— Monsieur, ha nem veszi tiszteltetésnek, megpróbálom segíteni a baján...

Mohón kapaszkodtam meg az öreg szavaihoz. Ezek a vén színházi rókák néha többet segíthetnek, mint a legügyesebb diplomata.

— Tudja maga egyáltalán mi az én bajom?

A páholynyitogató feltette ökláréját, végignézett tetőtől talpig és azt mondta:

— Monsieur, Annette Alison öltözőjéből jön...

— Csakugyan onnan...

— A többit már tudom. Az ő öltözőjéből, becsánatot a tiszteltetésért, mindig ilyen fanciesalú képpel jönnek ki az urak. Láttam én már ilyen nekibúszult kijönni a művésznőtől egy valóságos keleti fejedelmet és egy angol herceget is. Hiába, Annette Alison megközelíthetetlen. Vagyon, előkelőség, semmi, semmi sem hat rá. A legtöbb amit elérhet nála földi halandó: egy kézcsók.

— Ennyit én is elértem. Hallani szeretném végül, hogy miben segíthet?...

Hogy megoldjam nyelvét, hogy halljam, a felszabadulást adó szót, bankót csúsztattam a kezébe.

— Gyorsan mondja, mi a teendőm?

— Monsieur, ha megfogadja a tanácsomat...

— Azt akarom, csak mondja meg, csak beszéljen gyorsan...

— Ha megfogadja a tanácsomat, egyet ajánlok: ne akarjon közeledni Annette Alisonhoz...

Kirobbant belőlem a düh:

— Hülye! Ilyen tanácsokat nem fizetek meg nagybankóval.

Vissza akarta adni a pénzt, de én rohantam. Szegény, alázatos, öreg, hogy megszolgáljon valamit a borralalóért, újra elém állt.

— Becsánatot, monsieur, csak azt akarom még mondani, hogy Annette Alison a kollégái is a Jégkirálynőnek nevezik. Hagyja őt,

ne törődjön vele, ellenben, most jön a tulajdonképpeni szolgálatom: megadok egy címet.

— Mit csináljak a címével?

— Menjen el éjjel után a Casino Varietébe. Ott van egy kis nő. A neve: Mimi Rivieret. A megtévesztésig hasonlít Annette Alisonhoz. Az alakja, a járása, a szeme, minden, minden. A kis Mimit, aki egyébként egy plasztáni béres lánya, ez a hasonlóság tette híressé. A keleti fejedelem nekiadta vagyontéremő ékszerét, az angol herceg a rengeteg pénzét, amivel felséges atyja útnak bocsátotta. Monsieur, menjen el a Casino Varietébe. Nem fogja megbánni...

Becsaptam magam után a páholym ajtaját és szidtam a locsogószájú, hülyét, aki a megközelíthetetlen, a gyönyörű, az imádott „Jégkirálynő” helyett, valami kis lokáldémont ajánl nekem. Káromkodtam magamban, de hirtelen megfeledkeztem mindenről, mert Annette Alison lépett a színpadra. Szinte tébolyult voltam. Ültem a bársonyszéken, előremeredve és minden idegimmel belekapcsolódva e csodálatos nőbe.

Azután összezsugorodott a függöny. Tapsvihar... Annette Alison hajlongott az őt ünneplő közönség előtt, de én már oda se mertem nézni, hanem, mint égő házból, futottam kifelé. El akartam surranni a páholynyitogató mellett, de a ravasz francia utánam sompolygott.

— A Quartier l'Europe-ig tessék menni. A Rue de Turon van a Casino Varieté...

— Ugyan hagyjon...

— És ne tessék a nevet elfelejteni: Mimi Rivieret... Ő már bizonyosabban tudta, mint én, hogy elmegyek a Casino Varietébe. Nekem csak akkor rögződött a tudatomba, amikor a sofőrnök bementem a címet.

A legdívatosabb lokál volt akkor Párizsban a Varieté. Először itt állítottak néger portást a bejáróhoz és a tánchoz itt alkalmaztak először különleges világítást, hogy bizzar hangulatot keltsen...

A műsor már lepergett. A zsufolt terem egyik félreeső asztalához ültem. Vacsorát rendeltem és e tipikusan mondain hangulatban kezdett felolvasni a nekikeresedésem. Pezsgőt hoztattam és ahogy a Mumm dugója nagyot pukkant, már le is telepedett mellém egy nőcske. Kedves volt, össze-vissza csacsogott, én azonban nem feleltem. Megsímította az arcomat, én ellöktem a kezét. Erre sértődötten felugrott.

— Bizonyosan ön is Mimi miatt jön...

— Tévedés!

— Most hazudik. Igenis miatta jött... Rémes, milyen hülyék a férfiak! Azért, mert ez a plassoni béres lánya egy híres énekesnő-

ÉRZÉKENY FÁJÓS LÁBAKRA

Legújabb szabadalmazott hajlékony aszbesztes gyógycipőket készítek 30 pengőtől, amelyekben azonnal jól tud járni, garancia mellett elegáns, tartós. NYÁRY JÁNOS gyógycipész és betétkészítő BUDAPEST, VI, SZONDY UCCÁ 25 SZÁM

Tel.: A. 29-7-90

höz hasonlít, hát valamennyien tülekednek feléje. Hát csak lakjanak jól velem!

Egy divatos és főként nagyon pikáns kuplét dudolt és aztán továbbment. A szomszéd asztalig, ahol egy nagybajuszú úrnál több szerencsével próbálkozott.

Sokáig ültem magamban. A pezsgő a fejembe szállt. Annette Alisonra gondoltam és sírni tudtam volna boldogtalanságomban. Tovább ittam. Hirtelen elhatározással odaintettem egy pincért és hanyagul kérdeztem:

— Mimi Rivieret nincs itt?

— Ó, a Mimi, a szép Mimi — hajlongott a pincér, — de hogy nincs itt, de hogy is engedjük el őt... Ó a mi attrakción, kérem.

— Kéretem...

— Sajnálom, jelenleg nem szolgálhatok vele. Foglalt s'il vous plaît. A hetes számú szeparéban van. Nagyon előkelő társaságban. Tessék elhinni, hogy a mi üzletünkbe csupa finom úr jár... Azonban, ha szabadna ajánlanom Vjerát, a kaukázusi táncosnőt...

— Köszönöm, egyelőre csak még egy üveg pezsgőt kérek.

Meddig ültem és ittam magamban, nem tudom. Lehet, hogy már hajnal felé járt, amikor valaki megállt az asztalomnál.

— Ön vár reám?

Ó volt! Annette Alison... ez a frivol arcú, szemérmetlen tekintetű leány, éppen az ellenkezője volt, de mégis hasonló hozzá.

— Mimi Rivieret! — mondtam ki hangosan.

Bőlintott, hogy ő az.

Gyönyörű lány! Az alakja plasztikus, karcos. A szeme égett, a szája érzékeny kirajzolt piros vonal, a haja vörhenyesen barna. Nézttem őt, csodálkozva, fellobbant vággyal néztem, és a pezsgő mámorán keresztül most már igazán elhittem, hogy — Gretchen szőke parókája nélkül — Annette Alison áll előttem.

Megfogtam az ernyedten lecsüngő fehér kezét és a szám olyan tüzesen érintette, mint az öltözében azt a másikat.

— Phü, de előkelő vagy! — rikoltotta a leány és a lusta, otromba mozdulat, amellyel leroskadt a székre, egyszerűen szétfoszlatta a varázst. A csacsogó nőcske szavai jutottak eszembe. Neki volt igaza. Mimi Rivieret, minden szépsége ellenére, közönységes, tunya, plassansai cseléd, akinek egyetlen szerencséje, hogy hasonlít a híres énekesnőhöz. Valóban, a férfiak hülyék.

— Nem, mégsem hülyék — állapítottam meg, ahogy elkaptam Mimi egy önfeledt pillantását. Közönységesek voltak a mozdulatai, ocsmány, szennyes szavakkal dobálózott, látszónt rajta, hogy lusta és nagyon romlott, de mégsem tudtam levenni róla a tekintetemet. Volt egy pillanat, amikor úgy láttam, semmilyen vonatkozásban nem említhető Annette Alisonnal, viszont néha megdöbbenett a frivol ellentét mögül felvillanó nagy hasonlatosság. És minél többet ittam, annál inkább ezt a hasonlatosságot láttam.

Részeg voltam, talán nem is annyira a

pezsgőtől, mint Mimi gyújtogató közelségétől. Felugrottam az asztal mellől és pénzt dobtam a pincének.

— Gyere, Mimi!

— Ne siess, apuskám! Még egy abszontot hozass nekem.

Részeg voltam, de láttam, hogy konzumálási kötelezettségének akar eleget tenni, mert azt abszontot a parketre öntötte. Átöleltem és a fulébe sügtem:

— Megbolondítasz, Mimi!... Vágyódom utánad...

— Mondd már...

— Gyere, mert én felkaplak és rohanok veled...

— Lassabban a testtel, mon petit Coco... Az én éjszakáimnak ára van...

— Mit törődöm velem!...

Ó azonban egy számot mondott. Tagadhatatlanul csinos összeg volt frankban. Odahaza Plassansban házat vehetett volna érte az egykori béreslány.

Én azonban csak ismételttem:

— Mit törődöm velem!...

Az autó száguldt velünk a hajnali uccákon. Mintha fátyolon keresztül láttam volna a Saine Genevieve-domb lejtőit, a Sorbonne épületét és a kollégiumok hegyes tetőit. Hirtelen behínytam a szemem. Mimihez simultam, szorongattam a kezét, de a másakra, az imádott Annette Alisonra gondoltam.

A nagyvárosi éjszaka romlott kis virága brutálisan zavarta meg hangulatom finomságát. Mimi gyantásnak, bosszantónak találta hallgatásomat. Sőt kerekén ki is jelentette:

— Ha sajnálod a pénzt, még van idő. Le szállhatsz és kotródhatsz a fenébe...

Kiejtettem szorításomból a kezét. Már nem tudtam a másakra gondolni. Legszívesebben kiugrottam volna a robogó kocsiból, de arra se volt erőm, hogy a sofőrt megállásra intsem. Nem tudtam szabadulni a plassansai cseléd lány testének forró közelségétől, szinte megperzselve buktam rá a szájára.

Szűk kis uccában állt meg az autó. Felmentünk az első emeletre, Mimi kulcsot vett elő és szörnyűt káromkodott, mert nehezen találta a zárba.

A szobája izléstelen, de tisztaságszagú volt. A falon moziszinészek képei rossz keretben. Hatalmas, csúnya dívánpárnák színesedtek minden sarokban és a bútorozott szobák sablonos puha bútor siváran ásitott bele a cifra garnirozásba.

Mimi ledobta a kalapját, a kabátját és elem állt.

— Mit szólsz a szobámhoz? Csinos, mi? Nézd csak a képeimet... Te, ezeket a *Caffé Miroire*-ban vagdostam ki a *Sourir*-ből...

— Csinos — mondtam és magamhoz öleltem karcusú testét.

Ó azonban kibontakozott az ölelésből.

— Megállj! Engem mindennél jobban a pénz érdekel.

Ránéztem és úgy láttam, hogy egy kissé elszégyelte magát. Érezte, hogy több az iz-

léstelenségnél, amit mondott és sietett megmagyarázni.

— Igazad van, Mimi... — vágtam azonban elébe.

Az izléstelenségekkel zsúfolt lakásban hidegdedő érzéssel álltam szemben ezzel a romlott asszonnyal, aki mohón zárta fiókjába az aranyakat, mert — mint elárulta, — a papírpénzt nem szerette és már-már a kabátomért nyúltam.

Mimi észrevette szándékomat és a nyakamba ugrott.

— Akarom, hogy maradj... —

Dél felé, amikor lefelé mentem a kopár lépcsőkön, kesernyés ízek olvadoztak a számban. Ebben a percben utáltam Mimi Rivieret, aki közönséges volt, mintha tegnap még cselédszobában élt volna, romlott, szívtelen, mint aki minden fertőben meghentergett. De a teste szebb, mint a karrarai márványból faragott Vénusz-szobrok.

Azonban Annette Alison-t nem tudta feledtetni velem. Ha énekelt, ott ültem a páholyomban, hallgattam, néztem és boldogtalan voltam. Boldogtalan, mert egy ízben az öltözőjébe se nyertem beocsátást, amikor pedig kegyeskedett előttem kinyitni az ajtaját; lesújtott a ridegségével.

— Megőrülök érte — sírtam Mikécsy gróf követéségi tanácsos szobájában és az inas, aki váratlanul benyitott, bizonyára azt hitte, hogy egy szegény honfitárs könyörög a hazafelé szóló jegy áráért.

Holott én sokkal messzebb, a mennyország elérhetetlen magasságáig akartam utazni. Annette Alisonig, ameddig földi jármű nem közlekedik, ameddig halandó ember még el nem jutott...

Mindenesetre Ivánnak köszönhettem azt, hogy legalább az énekesnő szalónjág eljuttottam. Ezt is csak egy ilyen ügyes diplomata tudta keresztül vinni. Annette Alison szenvedélyes műgyűjtő volt, a Rue de St. Petersburgon levő palotája zsúfolva volt ritkaságokkal és Mikécsy azt mesélte rólam, hogy csodálatos porcelán- és éremgyűjteményem van. Ennek a révén kerültem el a legközelebbi csütörtöki teára.

Szobalányok, komornyikok fogadtak a hallban, amelynek sötét tölgyfaburkolata régi kastélyokra emlékeztetett. A díszingváltságnak, a különleges előkelőségnek levegője csapott meg. A szalónban feketeruhás, hamvasszőkehajú hölgy fogadott. Az igazi Annette Alison, aki egy árnyalattal kedvesebb, de sokkal előkelőbb és talán még szebb volt annál, akit az opera öltözőjében láttam eddig.

Bemutatott a vendégeinek, akik között egy iparmágnás felesége és egy aktív miniszter is helyet foglalt.

Az énekesnő minden mozdulata előkelőséget, grációzitást sugárzott, de ahogy betöltötte a teámat és ránéztem, megdöbbant a szívem, az egykori plassansi cselédre való emlékeztéstől. Attól, hogy a félig lehányt

szempillák mögött villanásnyira ugyanazt a tekintetet láttam, mint amilyen Mimié.

Kézemet odaérintettem az övéhez és összecukott szám mögül előparáználkodtak az elragadtatás szavai.

— Gyönyörű... gyönyörű...

— Parancsol Monsieur Hegedüs?

Ezt kérdezte fölényesen, megsértett önérzettel.

— A tea színét dicsértem — dadogtam én.

— Cejlonból hozatom, zárt üvegtégelyekben szállítják.

Később, ahogyan szállingóztak a vendégek, mellém ült.

— Mikécsy gróf mesélte, hogy szereti a régi porcelánokat.

— Igen, nagyon szép gyűjteményem van.

— Persze, odahaza Magyarországon...

— Boldogan megmutatnám — ha eljönne velem...

— Ó, én nem mozdulhatok Párizsból, legalább egyelőre nem...

A hangjában volt valami messzevagyódó melankólia és én öntudatlanul megéreztem, hogy valami titokzatos szomorúság fátyolozza be életét.

— Ha egy jóbarátra volna szüksége, egy olyan barátira, akinek mindenkor kiöntheti bánatát, a szomorúságát...

Kinyújtotta a kezét, talán azért, hogy megfogja az enyémet, de hirtelen visszarántotta és már a hangja is ridegre változott.

**Bátor, igaz,
gerinces
ember Ön?**

Vegye meg a

ÓRAIÚJSÁG -ot!

Ára 6 fillér

**Megtalálja benne
saját gondolatait,
érzéseit, nézeteit!**

— Köszönöm, de nekem semmi különösebb közölnivalóm nincs.

— Én boldog lennék...

Idegesen vágott közbe:

— Ohajtja megnézni a vitrinjeimet?

Bámultam, dicsértem mindent, holott sohasem volt érzékem az antik holmik iránt. De hogy egy újabb látogatásomat előkészítsem, azt mondtam:

— Két csodálatos kis szobrot hoztam Afrikából. Ha elfogadná, örömet elküldeném, azaz inkább hoznám, mert senkire sem bízom...

— Lekötelez a kedvessége...

Napokon át hajszoltam az ószereseknél két valamire való régiséget és Iván segítségével ki is választottam egy onix Buddha szobrot és egy tizenkétkarú istennő fából faragott képmását.

Az előkelő protektorok hajszányaival több kedvességet hoztak számomra a legközelebbi csütörtöki teán, de eszékelt tekintetemet most se vette észre Annette Alison.

Ugyanaznap este, önmagam előtt is szégyenkezve, besomfordáltam a Rue de Turin-ba és benyitottam a Casino Variété ajtáját. Mimi Rivieret nem láttam sehol. A pincér, mint a jó kereskedő, aki az árúja megbecsültetését akarja fokozni, érdekes mesét tált fel.

Ó, Mimi a mi attrakciónk, titokzatos lény. Éjjelkor jelenik meg nálunk, egyetlen táncszámot hajlandó leadni, mert ő azt teheti, amit akar. Egy óra mulva jelenik meg. Addig talán szabadna ajánlanom Vjerát, a kaukázusi táncosnőt...

Felugrottam, elrohantam, de éjjel után ismét visszamentem. Éppen Mimi produkálta magát a parketten. Minden idomát rezgettető keleti hastáncot járt, kissé groteszkül, de annál több szemérmertelenséggel. A férfiak kigyult szemmel meredtek rá, tapsolták és ő még szemérmertelenebbül táncolt, de ismétlése már nem volt hajlandó.

Észrevett és kéréstelenül az asztalomhoz jött.

— Akarod, hogy leüljek?

— Parancsoljál...

— Hozass vacsorát. És pezsgőt is rendelj... és sósmandulát és vegyél nekem virágot ettől az öreg nénitől. Az összes virágot vedd meg nekem...

Ezúttal kissé többet ivott, mint az első alkalommal. Láttam, hogy mámorosra gyullad a szeme, de csodálatos, az ocsmány szavak elfogytak a szájáról.

Amikor az autó vitt bennünket a Sainte Genevieve domb felé, egy kissé hozzám simult és a kezemet kereste.

— Úgy érzem, te más vagy, mint a többi férfi...

E néhány szóból tisztán kicsendült Annette Alison búsongó hangja és én odaborultam a leány kezére.

— Egyetlen... te egyetlen...

Mimi azonban már érdesen, teleszájjal nevetett...

— Fenéket vagy más! Szentimentális ál-

lat vagy te is... de azért tetszel nekem, mon petit Coco...

A lakásban persze megint a pénzt kérte előbb, még hozzá aranyakban, mert a papírpénzben nem bízott. Egyszer régen, egy szemtelen spanyol becsapta papírpénzzel. Peseta helyett közönséges számolóécudulákat adott. Azóta csak tisztacsengésű aranyakat fogad el.

— Nem hamis? — nevetett és sorra a fogához kocogtatta a pénzt.

Undorodtam tőle, de a következő percben, ahogy feje tartásán Annette Alison mozdulátát fedeztem fel, odatérdeltem eléje a szőnyegre.

— Szeretlek... a világon mindenkinél jobban szeretlek...

— Akkor adj még pénzt... sok pénzt adj nekem és én is szeretni foglak...

Kinlódtam, szenvedtem. Felülkerekedett bennem ismét az undor és már rohantam az ajtó felé. De ahogy visszafordultam, a vörös haj frou-frounak árnyékában Annette Alison szemét láttam, igen, tisztára az ő simogató, csillogó szemét és ráfordítottam a kulcsot a zárba.

Igy éltem, kínlódom, gyönyörökbe zuhanva, utálkozásra ébredve, reménytelen vágyakozásban a két nő között.

— Utazz haza — intett Mikécsey.

— Igen, hazamegyek. Holnap örökre elmegyek...

De másnap csütörtök volt és én délután a Rue de St. Petersburg-i palota szalonjában ültem az iparmágnás felesége, az aktív miniszter és egy csomó unalmas ember társaságában. Lestem az énekesnő minden mozdulatát, tekintetét, szavát és amikor búcsúzásnál ránéztem, már tudtam, hogy nem utazom haza.

Minden héten ott ültem Annette Alison szalonjában és talán csak ezekért a csütörtöki napokért éltem meg.

Pedig az énekesnő egyedül sohasem fogadott, egy bizalmas szava, melegebb tekintete alig volt a számomra... Valóban Jégkirálynő, gondoltam és megesküdtem Mikécseynek, hogy nincs szíve. Láta, hogy szeretem, hogy szenvedek miatta és nem könyörült. Vigyázott, hogy búcsúzásnál egy pillanattal tovább ne érinthessem a kezéhez az ajkamat, vigyázott, hogy a szememből sugározó vágyakozást ne önthessem szavakba, hogy a ridegen kimért távolságból egy moccanásnyit ne juthassak közelebb hozzá. Magam sem tudtam már, mit remélek, csak élttem bűvös közelében a csütörtöki teákon.

És mind gyakrabban, már majdnem mindennap felkerestem a Casino Variétében Mimi Rivieret. Ha véletlenül nem találtam ott, üvöltöni tudtam volna a kintől, a bosszúságtól, amikor pedig felém közeledett buja, kokottos járásával, vagy amikor a parketten a hastáncot lejtette drasztikus kihangsúlyozásával pompás idomainak, az arcába tudtam volna csapni, két kezemmel megfojtani, hogy miért mocskolja be hasonlatosságával azt az elérhetetlen, tiszta má-

sikat. Ezt egyszer meg is mondtam neki. Csodálatos módon nem sértődött meg. Csön-des sóhajással mondta:

— Talán te mégis más vagy, mint a többi...

— Meghalok Annette Alisonért — sírtam bele a Varieté füstös, áporodott levegőjébe és akkor simogatásnyira fejemen éreztem Mimi kezét. De, amikor ránéztem, már vihogott szokásos hangosságával és már volt egy brutális szava is, amely feled-tette kezének előbbi, lágy mozdulatát.

Ezen az éjszakán cifra párnákkal, a Sou-rir-ből kivágott képekkel ékesített lakásban megint elsírtam Annette Alison nevét és amikor Mimi közbe akart szólni, durván rá-szóltam:

— Hallgass! Utállak, mert élsz, mert kell, hogy lássalak, hogy a karomba öleljelek... kell, mert azt a másikat hajszolom... a má-sík után érzett szomjúságomat akarom veled csillapítani. Pedig undorodom téled és az a másik...

— Az a másik talán jobban tud színész-kedni, de talán nálamnál is utolsóbb rongy... — Ezt mered... Ezt mered... — kiál-toztam eszelősen és életemben akkor ütöttem meg először és utoljára nőt.

Fölugrottam, magamra dobtam a kabáto-mat, de a lány elkapta a kezemet.

— Üss, verj, rúgj, de tudd meg, hogy én...

— Mit tudják meg?

— Menj... menj... jobb, ha sohasem lát-lak...

Két nap múlva a Rue de St. Petersburg-i palota szalonjában Annette így búcsúzott tő-lem:

— Új nagy szerepre kell készülnöm. Visz-sza kell vonulnom a társaságtól hosszabb időre...

— Mit jelent ez, művésznő?

— Kizárólag annyit, hogy minden időmet a tanulásra szentelem.

— És a csütörtöki teák?

— Egyelőre elmaradnak.

— Mikor láthatom?

— A prömiéremben. Az Operában.

Szólni akartam még, vagy leborulni elébe és könyörögni, hogy engedje meg, láthassam néha, csak pillanatokra láthassam, de ő már becsukta maga mögött az ajtót.

— Erre, Monsieur, erre parancsoljon — mondta a komornyik és én úgy lépdeltem utána, mint akit kiűztek a paradicsomból.

Este Mikécsy gróf felkeresett a szállodám-ban és közölte velem, hogy másnap autó-túrára megy, tartsak vele. Elfogadtam a meghívást, hiszen Annette Alison ügye lát-hatom, Mimitől pedig menekülni akarok. Egy hetet töltöttünk a Rivierán, aztán bejártuk a környék legszebb részeit. Beköszöntött a tavasz, amikor visszaérkeztünk Párizsba. Persze, már első este ott ültem a Casino Varietében. Amikor Mimi meglátott, a nya-kamba ugrott, aztán hirtelen megcsöndese-déssel leült mellém.

— Azt hittem, sohasem jössz többé...

— Azt akartam, de nincs erőm hozzá...

— Az arcod beesett, sápadt. Beteg voltál? Aggódón nézett rám, de én már tudtam, hogy ezek az emberi megnyilatkozások pillanatnyi szeszélynek számítanak csak nála. Éppen ezért mérgesen vágtam vissza:

— Mit törődsz velem. Rendeltesse velem pezsgőt, pocsekold a pénzemet és egyébbel ne törődj...

— Azért is egy pohár citromfröccsöt fo-gok inni...

— Ígyál és menj a meztelen bájaidat mu-togatni a remek táncod ürügye alatt...

Feje lehorgadt és én már arra a csodára számítottam, hogy sírni fog, amikor vadul felugrott és húzott magával.

— Nem iszom... nem táncolok... gyere, gyere innen...

Az autóban szótlanul ült mellettem és oda-fent a szobájában, amikor eléje dobtam az aranyakat, szinte könyörögve mondta:

— Nem, ma nem akarok pénzt...

— Akkor itthagylak. Ne mondd, hogy be-csaptalak, mint a spanyolod.

— Hallgass hallgass — esdekelte és kezét a számra tapasztotta.

— Vedd el a pénzedet, vagy itthagylak!

Goromba voltam hozzá, hiszen gyűlöltem, mert nem tudok szabadulni tőle. Mindig durvább lettem hozzá, egyre jobban éreztem, hogy a hatalmában tart. A hatalmában, mert Annette Alison ellen ő az orvosság. Orvos-ság? Méreg! Méreg, amely beleeszi magát a

Miért van bélyeg

a biztosított előfizetők lappeldányának utolsó oldalán? Azok az olvasóink, akik heti 26 fillérrel fizetnek elő lapunkra, hetenként kézbesítő útján olyan lappeldányt kapnak, amelynek hátsó borítékoldalán ragasztott, vagy nyomtatott bélyeg van. Ezek az előfizetők biztosított előfizetők, ami azt jelenti, hogy haláluk után hozzátartozóik 200 pengőtől 400 pengőig terjedő temetkezési segílyt kapnak. Ebben az összegben már az életjáradék is benne van. Ha a halál baleset következtében áll be, a biztosított előfizető hozzátartozói 500 pengőt kapnak. A havi és negyedévi biztosított előfizetők nem kapnak bélyeges lapot, mert igazolásul a birtokukban levő előfizetési nyugta szolgál. *Mikor kezdődik a biztosítás?* A biztosítás a kötvény kiállításának napján veszi kezdetét, de temetkezési segílyre és életjáradékra a hozzátartozónak csak akkor van joga, ha az elhunyt a halál- esetet megelőzőleg megszalkítás nélkül legalább három hónapon át volt la-punk előfizetője.

szervezetembe és ha belehalok, akkor se tudok leszokni róla.

Csodálatos, ahogy az én viselkedésem egyre nyersebb lett, úgy lágyult, szelídült kedveskedővé a romlott Mimi. És mégis mindennap úgy mentem el tőle, hogy soha többé vissza nem térek. De ahogy jött az éjszaka, rohantam a démonná vedlett plaszsanszi cselédányhoz, hogy legalább egyetlen pillanatra hihessem: Annette Alison van mellettem.

Démon? Már talán nem is volt démon a Casino Varieté hirhedt csillaga. A durvaságairól ugyan nem tudott leszokni, de a pénzemet reggelenként visszaesúsztatta a zse-

bembe és egyszer, amikor fejförcsöt kaptam nála, hajnalig rakosgatta a homlokomra a vizesborogatást.

Közben megvolt az operában Annette premiérje.

Hatalmas vörösrózsá-arranzsmant küldtem neki, de az öltözőjében nem fogadott.

Othagytam az előadást — és rohantam Mimihez. Nem volt a Casinóban. A lakásán se találtam. Kisértáltam a Szajnapartra és talán most gondolkodtam először életemben őszinte kívánczossággal a halálra. Hazaérve, a portásnál levél volt:

„A holnapi teámon szívesen látom.
Annette Alison.”

Városban és falun

gyönyörűség lesz a
PESTI NAPLÓ DISZALBUMA
MAGYAR MESTERMŰVEK
Ingyen kapják a
PESTI NAPLÓ ELŐFIZETŐI

Egyszeriben megfeledkeztem a rossz gondolatokról, de izgalomban egész éjszaka le sem hűnytam a szememet. Mit vártam, mit reméltem, milyen elképzelésekkel mentem másnap a Rue de St. Petersburg-ra, magamnak se mertem bevallani. Annál keserűbb volt a csalódás. Az énekesnőnél a szokott társaságot találtam, pillantással sem jutottatott számomra többet, mint ezideig és — mint később kitudt — a meghívást annak köszönhettem, mert egy vételre ajánlott porfirváza valódiságáról szeretett volna bizonyosságot szeretni tőlem.

Mérgesen, csalódottan léptem ki a kapun. És folyt minden a régi mederben. Azaz, nem minden, mert Mimi folyton újabb meglepetéseket tartogatott számomra. Csöndes, hallgatag lett, kedveskedésre vágyott, hálás volt egy csokor ibolyáért, amit pár souéért vásároltam neki. Ekkoriban voltam hozzá a leggonoszabb. A szentimentalizmusa, a könnyektől megfényesedő szeme idegesített. Egyik éjszaka elfojtott zokogásra ébredtem. Mimi a hajamat simogatta és zöpgöve sírt.

— Megbolondultál?

— Én... én...

— Hagyj békén és aludj..

Abbahagyta a sírást, ijedten elrántotta a kezét és ebben a pillanatban szívből sajnáltam őt, mert ráébredtem a titkára: Mimi szeret engem. Igen, szeret, életében talán most szerelmes először ez a romlott leány és ez okozta átme-

netnélkül megváltozását. Ezért lett hallgató, gyengéd, ezért nem táncolt esténként a parketten, citromfröccsöt iszik és lepréseli az ibolyáimat.

Ez a ragaszkodó, emberiebbre formálódott Mimi még inkább sejtette velem, mit jelentene számomra Annette Alison szerelme és még jobban gyűlölni kezdtem a kis lokáldémont.

Minden este ott ültem az Operában, hallgattam, néztem az énekesnőt és kezdtem megszokni a Casino Varietéről. Nagy része volt ebben Mikécynnek, aki — a legrosszabbtól félve — el nem maradt mellőlem és társaságba, szórakozóhelyekre cipelt.

A csütörtöki teákról azonban nem tudott lebeszélni. Rendületlenül ott ültem az iparmágnás felsége, az aktív miniszter és a kopasz urak társaságában. Az énekesnő néha megmutatott a vitrinjében egy-egy új szerzeményű ritkaságot és ilyenkor boldogan dicsértem hozzáértését. De erre a kitüntetésre is ritkán érdemesített. Alig szólt hozzám, mintha csak meg akarná magát bosszulni Mimmivel szemben tanusított bánásmódomért: ridegebb, kegyetlenebb volt, mint valaha.

Egyik este — amint rendes szokásom szerint — beültem az operai páholyomba, az előadás megkezdése előtt bejelentették, hogy Annette Alison hirtelen megbetegedése miatt nem énekelhet. Felugrottam és rohantam a Rue de St. Petersburgra. A komornyik feleszen állt elém:

— Sajnálom, Monsieur, a művésznő beteg és senkit sem fogad...

Névjegyemre pár szót írtam: „Bocsásson meg e kései látogatásért. Betegsége nyugtalanít, látnom kell, ha csak pillanatra is!”

Néhány szál fehér szegfűt vittem magammal, a kedvenc virágját és a névjeggyel együtt beküldtem.

A válasz ez volt:

„Köszönöm a virágot, az orvosom nem engedélyez látogatásokat.”

Meddig kószáltam lehorgadt fejjel ezen a szomorú párizsi éjszakán, magam sem tudom. Arra eszméltem csak, hogy ott állok a Rue de Turin-on, a Casino Varietét előtt. El akartam futni onnan, de a néger portás már feltárta előttem az ajtót.

Mimi ezen az estén ismét a régi hastáncot járta, szertelen, szilaj volt, közönséges is és megint elszedte a pénzemem. „Palira fogott”, ahogy az ő szótárában állt és az öreg virágárus asszony teljes vörösrózsakészletét megvételtem velem.

A vörös rózsákat elrendezte otthon az izléstelen vázákban, aztán minden átmenet nélkül a nyakamba ugrott.

— Légy jó hozzám...

— Mi történt, Mimi?

Elkapta a kezemet és odaszorította a forró arcához.

— Istenem, ha mindig mellettem maradhatnál...

Engem idegesített a szentimentalizmusa.

— Ugyan, ne komédiázz...

Leroskadt elém és átölelte a térdemet.

— Könyörgöm hozzád, ne hagyj el engem. Tégy velem, amit akarsz, üss, rúgi, én hű, engedelmes cseléded leszek...

Ahogy fetrengett előttem nagy alázatosságában, hirtelen fölremlt képzetemben Annette Alison konok ridegsége, csodálatos és elérhetetlen szépsége. Ránéztem Mimirre és mintha ő lenne az oka annak, hogy az énekesnő beteg, hogy egy pillanatra sem engedett be magához, brutálisan odébb löktem őt. Hanyatt esett a spárgaszőnyegen és én hisztérikus idegrohamban kiáltottam:

— Nem kellesz nekem! Utoljára hallgattam siránkozásodat. Amíg pocskókoltad a pénzemem, amíg komisz és rossz voltál, kellettél. Most utállak. Cselédnek sem kellesz, bár ilyen minőségben meglehetősen praxist szerezte magadnak Plassansban.

Láttam, hogy elsápad az arca, a szája megrándul és olyan szomorú tekintettel mered rám, hogy le kellett sütnöm a szememet.

Melléje térdeltem és simogattam az arcát.

— Ne haragudj, Mimi, belátom, hogy elragadtattam magamat.

Nem felelt, hullottak a könnyei a nagymintájú spárgaszőnyegre, zöpögött, mint egy megvert gyerek és ez újra felingerelt engem a végsőkig. Búcsú nélkül elrohantam.

Az uccán ödögtem tovább az előbbi céltalansággal. A Champs-Elysées kopasz fái fölött vékony, bágyadt csikban derengett már a hajnal, amikor autóbá ültem és elvittem magam a szállómba.

Dél felé a szobalány keltett fel. Levelet hozott be. Mimi írta. Ezt:

„Utoljára beszélni szeretnék veled. Délután négykor felkereslek, a küldönccel megüzenheted, otthon találak-e? Mimi.”

Csütörtök volt és én tudtam, ha megköztönek is, ötkor Annette Alison szalójában kell lennem. Ha beteg is, ha senkit se fogad, de nekem be kell jutnom hozzá, különben megőrülök. Kezemben volt már a ceruza, hogy valami ügyes kifogást vessek papírra, de aztán eszembe jutott, ha négykor jön Mimi, ötig kényelmesen lerázhatom. Egy kis lelkiismeretfurdalást is éreztem tegnapi viselkedésemért, gondoltam, illő lesz megvizsgálni szegény kislányt. Likört bontatok majd és valami csinos kis ajándékkal lepem meg. Hiszen azt írja, utoljára akar velem beszélni. Remek, hiszen nekem is végleges elhatározásom, hogy feléje sem nézek többet.

— Örömmel várlak — írtam neki, — ha egy órányi időt is tudok csak szakítani a számodra.

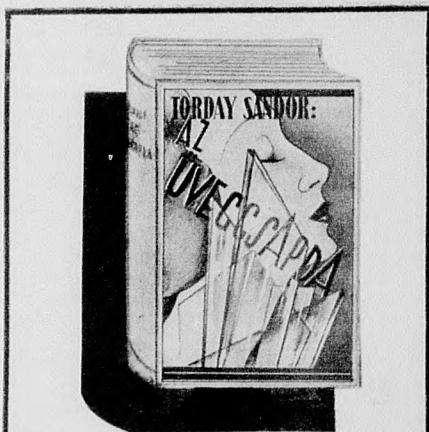
Jó étvágygal ebédeltem Mikécyvel és utána együtt mentük be egy ékszerészhez, ahol hatalmas briliánsköves gyűrűt vásároltam Mimi számára.

— Végkielégítés — mondtam mosolyogva és Mikécy elégedetten bólogatott.

— Ideje, hogy észretérij.

— Vége barátom, ma látom utoljára őt.

— Adja Isten...

A könyvpiac legnagyobb sikere
TORDAY SÁNDOR:
AZ ÜVEGCSAPDA
 című regénye
A mai generáció könyve.
 Ára egészvászonkötésben:
2 pengő 80 fillér
 Kapható minden könyvkereskedésben!

A szálloda előtt elbúcsúztunk, elmentem a szobámba, de alig bújtam bele a házikabátomba, kopogtak.

— Szabad — mondtam és vártam Mimi szeles ajtónyitását. Az ajtó azonban csöndesen nyílt ki és belépett a szobámba...

Azt hittem, hogy káprázik a szemem, talán elveszítettem öntudatomat, vagy álmodom. Nem, ez nem lehet valóság!...

A szobámba Annette Alison lépett be. Karján a nagyszárú vörös rózsák, amelyeket tegnap vásároltam Miminek, a Casino Varieté öregasszonyától. Felugrottam. Két lépést tettem előre, aztán megbénult minden akarásom. Csak dadogni tudtam.

— Nem, ez csak álom lehet... Ez csak... Az énekesnő felém jött és arcán friss, vidám mosoly virágosodott. A Jégkirálynő, a szívtelen, büszke Annette Alison szinte szerelmesen mosolygott és ettől a mosolytól összeolvadt arca a plassansi cselédével.

Csoda történt. Két ember, két hasonló és egymástól mégis olyan messze álló ember egyesült szemem előtt, egy eddig ismeretlen, ragyogóan szép és teljesen új teremtménnyé. Csoda történt!

A gondolatok örült kavargásban táncoltak agyamban és aztán szám úgy nyílt fel a kiáltásra, mint egy túlfűtött kazán szelepe.

— Mi ez, komédia? Beszéljen!

Az énekesnő... vagy lokáldémon... nem, ez mégis csak Annette Alison volt, az imá-

dott, a drága Annette Alison, aki sohasem látott mosollyal arcán megfogta a kezemet és mellém ült.

— Beszélni fogak, mindent elmondok...

Elkaptam a kezét, mert még mindig attól féltem, káprázat minden és mire megdöngölöm a szememet, Mimi lesz mellettem.

— Mindent elmondok — ismételte ő, — mert valóban komédia volt az, amit pár év óta játszom sikerrel...

— Annette... gyönyörű, imádtam Annette...

— Várjon. El kell mondanom, hogy belebuktam a komédiázásba, nem bírom tovább. Nincs már erőm hozzá. Be kell látnom, hogy én is csak ember vagyok. Nincs már Jégkirálynő. Szívem van nekem is, életemben először éreztem még, hogy nekem is van dobogó, piros szívem. Én szeretem magat...

Nem gondoltam már azon, hogy vajjon káprázat, álom, hazugság-e mindez: karjaimba szoritottam azt, aki után hosszú hónapok óta sóvárogtam, akit úgy szerettem, mint még nőt soha életemben.

Amikor kibontakozott az ölelésemből, szomorú mosollyal mondta:

— Szegény Mimi, ő sohasem kapott ilyen forró csókokat!

Engem hajtott a türelmetlenség.

— Könyörgöm, beszéljen. Mondjon el mindent.

— Mindent elmondok, csak türelmet kérek. Elvégre szegény Mimit már nem kell kidobnia, hogy ötre a Rue de St. Petersbourgon lehessen nálam. Tudja jól, azt a kis teát itt magánál is megihatjuk...

A kíváncsiságtól, az izgalomtól égő arcomat nevetve simította végig.

— Vagy hiányozni fog az iparmágnásné, az aktív miniszter és többi kopasz úr társasága?

— Veled akarok maradni kettesben. Örökre veled...

— Most még hármásban vagyunk, drágám. Engedje meg, hogy valami egészen kevés itt maradjon Mimi Riveretből... Tűrje meg őt, mert ha ő nincs, maga csak a régi távolságból sóvároghatna Annette Alison után, akihez embernek a vágyakozása még nem jutott el soha...

Az énekesnő hirtelen a régi jégkirálynői pózba merevedett és mintha célcél tartana a szokásos csüörtörtöki teán, tréfás hanghordozással mondta:

— Az ódon ritkaságokról való eszmecseréink helyett ma én mondom el egy történetet...

— Kíváncsian hallgatom.

— Ime a mese... Nem hazugság, hogy Plassonsból jöttem, amint hogy az is igaz, hogy tizenöt éves koromban még mosogattam, söpörtem a patikuséknál és egy világítóudvarra nyíló ablakú cselédszobában háltam. Egyszer Lyonból vendég jött a patikusékhoz. Kis, fekete kecskeszakállú, cvikkeres ügyvéd, akinek jölnöni irodája volt Lyonban. A szönyeget poroltam és rendes szokásom szerint nagyvidáman énekeltem. Lefort úr, a lyoni vendég, a kertben sétált és ahogy énekemet

hallotta, odasietett hozzám. Fekete kis szakállá komikusan ugráncsolt izalmában, amint mondta: „Gyermekem, kincs van a torkában...” Én csak néztem rángatózó szakállát és nem tudtam elfojtani a nevetésemet.

— Kincs van a torkában — ismételte ő és már húzott is a szalónba, leült a zongorához, hogy kísérenj engem, de én csak buta kis népdalokat tudtam, amelyeket viszont ő nem ismert.

Ez azonban nem tompította lelkesedését.

— Mindegy, a hangja gyönyörű és én garantálom, hogy világkarriert csinál.

— Én azt sem tudtam mit beszél, nem tudtam és néztem, hogyan pakolja össze szegényes poggyászomat és tulajdonképpen akkor eszméltem fel, mikor a lyoni személyvonat másodikosztályú fülkéjében ültem, szemben Lefort úrral.

Fejét hátrabillentve aludt Lefort úr és láttam, hogy füléből fekete szőrpamacsok állnak ki. Valami határozott utálatifélet éreztem iránta és ez fokozódott, amikor később felébredt és puha, lágy tenyerébe szorítva kezemet, nyafogó hangján mondta: „Ha okos lesz, ha rám hallgat, világhírűvé tesztem...” Én bólogattam, hogy okos leszek, hogy hallgatók rá és nincs kifogásom ellene, ha világhírűvé tesz, pedig tizenhat éves buta kis fejemmel, primitív elképzeléssel fogalmat sem alkothattam arról, mi a világhírűvé, hiszen azzal se voltam tisztában, miért kellett otthagynom Plassans-t, a világitóúdvarra nyíló kis szobát és miért ülök a bársonypamplagos vonaton ezzel a szőrpamacsos fülű úrral.

„Ha okos lesz, ha hallgat rám”, milyen sokszor duruzsolta még a fülembe ezt nyafogó hangján és milyen hamar meg kellett tanulnom ennek a szőrnű jelentőségét. Talán két hete laktam Lefort úr palotájában, mikor éjszaka rámtörte az ajtót. Védekeztem minden erőmből, sikoltozni kezdtem, karmoltam, haraptam, ő meg csak lehigte: „Ha okos lesz, ha hallgat rám...”

És én okos lettem, én „hallgattam”, mert gyenge voltam a védekezésre, mert tizenhat éves voltam csak, mert megkóstolta bőröm a finom selyemfehérnemű érintését, a fayance fürdőkád simogató melegvizét és már irtóztam attól, hogy valaha is visszamenjek Plassansba, a jódszagú patikusházba.

Ahogy hosszú tél után hirtelen növényes kezd az első napsugár lágy csókjainál az ablak közt csenevészded virág, úgy nyíltam én meg, hirtelen tárulkozással, az új csodák befogadására. Máról-holnapra, minden átmenet nélkül illeszkedtem bele az úri életbe. Amellett utáltam Lefort urat, még ma is gyűlölettel gondolok rá, de utólag is meg kell állapítanom róla, hogy kitűnő rendszere volt a tanításra, a kiképzésemre és ettől még saját önző céljai se térítették el.

Az énektanítással egyidejűleg megkezdte másirányú kiművelésem is. Elsőrendű magániskolában készítettek elé vizsgáimra, nyelveket tanultam, Lefort úr kiállításokra, tárlatokra cipelt, magyarázott, beszélt, beszélt,

míg meg nem nyíltak szemeim a művészet örök, mulhatatlan szépségeinek a befogadására.

Már lelkesülni tudtam egy Michel Angelóért, egy régi metszetért, szépkötésű könyvért, szoborért, Cyránót szavaltam a szobámban és főként énekeltem a híres akadémiai tanár óráin, akinek tanítását súlyos aranyakkal fizette meg Lefort úr.

Közben megpróbáltam lázadni Lefort úr ellen. De eredménytelenül. A hatalmában tartott, erőszakos volt és egyre suttozta: „Ha okos lesz, ha hallgat rám...” és én undorral fizettem szőrnű árát Lefort úr gondoskodásáért, áldozatkészségéért. Sokat sirtam, boldogtalan voltam, hiszen én a tisztaság után vágyódtam, én térdelve szoktam a plassans-i oltár előtt a lourdesi Szűzhöz imádkozni...

Lefort úr azonban könyörtelen maradt. Valószínűleg szeretett engem a maga egyéni, érzéki módján, hiszen később a feleségévé akar tenni. Én azonban egyre jobban utáltam és minden vigaszom a tanulás volt. Húszéves koromban lényegesen műveltebb voltam, mint bármelyik jólnevelt, előkelő úrilány, ezenkívül magam is tudatára ébredtem annak, hogy „kincs van a torkomban”. Ezt a tudatot főként énekmesterem elragadtatása érlelte meg bennem. Éreztem, hogy most már megállhatok a magam lábán, de éreztem azt is, hogy nem vagyok adósa Lefort úrnak. Ő sokat tett értem, neki köszönhettem talán mindent, de ő rosszabb volt az úzsorásnál, mert busásan fizettetett velem. Eلسzedte az arcomról a mosolyt, elszedte az illúzióimat, megölte az álmodozásaimat, megölte az akaratomat, leigázott és én undorodni tudtam csak tőle.

Másnap megszöktem a házából... és meg se álltam Párizsig. Kevés pénzem volt, tehát sürgősen kereset után kellett nézmem. Énekelni akartam és naívnul azt hittem, hogy ha meghallják hangomat, minden ajtó megnyílik előttem, a színgazgatók leborulnak a lábaim elé és szórják felém az aranyat.

Már elképzeltem magamat a hatalmas színpadon, amint énekelem „Toscá”-t, vagy a „Pillangókisasszony”-t és Párizs viharzó tapssal ünnepel engem.

Keservesen csalódtam. Az operaházaknál csak a titkári szobáig jutottam el. Megalkudtam tehát a helyzettel és vaktában elmentem egyik operettszínházba. Pocakos, ősz igazgató fogadott. Túlságosan barátságos volt, csak éppen a hangom nem érdekelte. Annál inkább az alakom. Ez viszont túlságosan érdekelte. Szemtelen volt, tolakodó és amikor én szabadkoztam, közelhajolva hozzám suttozta: „Legyen okos, ha hallgat rám, aláírjuk szépen a szerződést.”

Hasonlóképpen jártam két másik színházban is. Mindkét helyről elfutottam. Napokig ki nem mozdultam szállodai szobámból. Utolsó fillérem is elfogyott már, eladtam egyetlen még meglévő ékszeremet.

Mindenütt mohó kézzel nyúltak felém, mert fiatal voltam, szép voltam, feltűnően szép

voltam és hiába volt kincs a torkomban, a hangom senkit sem érdekelt.

Szállodámban, ugyanazon a folyosón az operaház egyik jelmezvarrónője lakott. A szobalány megismertetett velem. Elpanaszoltam ennek nehéz helyzetemet és segítséget ígért. Nem mertem eredményt remélni, annál inkább meglepett, amikor az operaházi intendáns magához kéretett. A varrónő, miután a hugaként szerepeltem, bejött velem az igazgatói irodába. Persze csalódtam, mert álmaim teljesülése még messze volt, mert csekélyke fizetéssel nagynehezen a kórusba jutottam csak.

Aki hangomat hallotta, tudta, hogy más helyet érdemlek. Tudta ezt az intendáns, a rendező, a karmester, mindenki tudta és mindenki segített volna, ha... Okos leszek és hallgatok rájuk...

Én azonban nem hallgattam egyikre sem, inkább belevestem a kórus szürke nyájába, tanultam, dolgoztam, volt egy rendes tiszta szobám és ha nem is voltam megelégedett, inkább ezt az életet akartam, mint azt, amelynek ára van. Koplaltam, rongyoskodtam, borítékéimzést vállaltam, a háziasszonyom botfülü lányainak zongoraórákat adtam, de szilárdan kitartotam elhatározásom mellett: nem hederíték a felém küsző, önző, brutális vágyakozásokra. Egyetlen barátóm akadt a kóristánok között. Idősebb leány volt már ez a Ninon, jól ismerte az életet és segítségemre próbált lenni. Nem egyszer mondta: „Kár érted, Annette. Megöregedsz, mint én és soha ki nem kerülsz a karból...”

Egyszer egy ötlettel jött hozzám Ninon. A nagy Varieté feltűnően jóalakú nőket keres az új revühöz. Hosszú rábeszélése használt, hiszen az előadás 11-kor kezdődik, az opera miatt nyugodtan jelentkezhetek a revühöz. Különösen az az érve győzött meg, hogy más néven szerződhetek és a világon senkinek sem kell megtudnia: Annette Alisonnak köze van a revühölgyhöz.

Nagy lévvel magarázta: legfontosabb, hogy pénzhez jussak, mert a szegénység kiüli az emberből a hitet, elveszi az önbizalmat és a szürkeség pókhálójába burkolja. Ha pénzhez jutok, elégánsan öltözhetem, bátrabb, biztosabb lesz a fellépésem, jobban ki tudom verekedni azt, hogy minden „okosság” nélkül jussak előre.

Ninon beszélt, beszélt, én pedig engedtem, hogy céklaszínűre fesse az arcomat, a szemem aljára mély sávot húzzon. Vörös parókat adott kölcsön és én félóra mulva Mimi Rivieret néven leszerződtem a Varietébe, a revühöz. Akkor ijedtem csak meg, amikor kitűnt, egész szereplésem annyi, hogy csaknem meztelenül kihoznak a színpadra hatalmas ezüsttálcán, mint hableányt. Már szívesen visszatáncoltam volna, de Ninon okosan érvelt: Mimi Rivieret tulajdonképpen nem én vagyok, semmi közöm hozzá őt kihozhatják meztelenül a színpadra, Annette Alisonnak nem kell miatta restelkednie, hiszen két különálló lény vagyunk a világ előtt...

Ez az utóbbi érv beleivódott a vérembe és veszedelmes játékra csábított. Beleheccelem magamat abba, hogy Ninonnak igaza van. Mimi Rivieret és Annette Alison két teljesen különböző lény. Elhittem ezt és merész terv született meg agyamban. Mimi Rivieret bosszút fog állni mindazért, amit Annette Alison elszenvedett a férfaktól. Mimi meg fogja bosszulni a szőrpamacsosfülü Lefort urat, aki megmérgezte az életemet, akire még ma sem tudok undor nélkül gondolni. Mimi meg fogja bosszulni azt, hogy Annette Alison, akinek kincs van a torkában, a kórusban rekedt, mert mohó, piszkos kezek nyúlnak csak feléje, súlyos árat szabnak annak, hogy onnan kiemeljék. Megbosszulja Mimi azt, hogy a férfiak önzők, állatiasan ocsmány vágyuknak mindenkit feláldoznának, nem tisztelnek senkit, semmit; cepelnének mindenki a maguk piszkos ösvényén, amely a halószobájukba vezet.

A nagy revü próbái alatt kikezdtém, helyesebben nem is én, hanem Mimi kezdett ki, a rendezővel, a bonvivánttal, a díszletező munkásokkal és volt olyan pillanatom, amikor magam is elhittem, nem én vagyok az, aki mindezt csinálja, Mimi Rivieret különbvált belőlem és járja a maga útját, amelynek célja: bosszúhadjárat a férfiak ellen!

A premieren óriási sikerem volt félperces jelenéssel. Fokozódott ez a siker előadás után, a parketten. A férfiak bomlottak értem. Én pedig, azaz nem is én, hanem Mimi Rivieret megkezdte a bosszúhadjáratot. Szeszélyes, kokett, szélesap volt Mimi és csábítóan szép. Amellett közönséges, mint egy igazi pllassansi cseléd, de a férfiak eredetiségnek tartották ezt és még inkább bomlottak utána. Mimi elszedte a pénzüket, kinevette őket és fukarul mért kevés csókját drágán fizettette meg.

Ézalatt Annette Alison élte régi életét. Azaz Mimi pénzen nívósabb, rendezőbb életet kezdehetett. Finom, úri lakást tartott, ahol egy-két rendes barátját fogadta, tovább tanult énekelni és hirtelen neki is felragyogott a csilloga...

... Amiről régóta ábrándoztam, valóra vált végre. Ott álltam a hatalmas színpadon, mint Pillangókisasszony, égszínké kimonóban és énekeltem Pinkerton után szálló vágyakozásomat. Nem történt különösebb csoda. Mondhatnám sablonos előzménye volt ennek. Sarah Sant-Bout, a híres énekesnő féllórával az előadás előtt, a lépcsőn elesett és bokatorést szenvedett. Az utolsó pillanatok kétségbeesett futkosásban valamirevaló Pillangókisasszonyt nem lehetett előteremteni. Valamelyes bátorságot Annette Alison-i minőségemben is köszönhettem Miminek, hát szemtelen módon jelentkeztem a beugrásra. Az intendáns tisztában volt a tehetségemmel, a karmester is jól ismerte hangom nem mindennapi csengését, terjedelmét, kultúráltságát, örömmel fogadták ajánlközásomat. Most nem nyúlt felém tolakodó gesztussal egyik sem, most nem kellett „okosnak” lennem, boldogok voltak, hogy kiálltam a színpadra.

...Kiálltam a nagy színpadra... énekeltem... És Párizs leborult előmbe, tapsolt, ünnepelt, ahogyan csak a nagyrítván kiválasztottakat szokta.

Másnap hasábokat írtak rólam a lapok, a képeket közölték, plakátok, villanyreklámok hirdették a nevemet és a gyárosok új kreációikat ekkor hozták forgalomba az Annette-szappant és az Annette-parfómot.

Ninon boldog volt, mert — szerinte — többé már nem kell elmennem a Casino Varietébe és ennek ocsmány légkörébe. Én is örültem ennek, de csadálatosan, ahogy közelgett tizenegy óra, Mimi vörös parókájával a fejemen, besurrantam a színház öltözőjébe, hogy levegőzzek hablanynak. Az történt, hogy hírtelen, átmenet nélkül nem tudtam megölni Mimi Rivieret. Nem tudtam megölni, mert szükségem volt rá. A bosszúhadiáratot le kellett folytatnia. Még nem fiztettem eléggé a férfakkal, mert bemocskolták az életemet, leszedték az illúziómat, mert egyetlen nem akadt közülük, aki emberül, ember módra segített volna. Még tele voltam bosszúvágygal és ezt átütőerejű operaházi diadalom se tudta tompítani.

Persze, most, mint híressé lett énekesnő, új módszereket próbáltak megkönyvékezni. Már nem súgták a fülembe, hogy „legyen okos”, hanem virágokkal, ékszerekkel árasztottak el, könyörgőn meredtek rám, lesték a pillantásomat, mosolyomat. Én azonban félerőgtem valamennyit és nyakukba szabadítottam hihetlét vált „alteregómat”, aki elszedte pénzüket, a fukarul mért csókjaiért és rosszabb volt hozzájuk, mint valaha ők énhozzám. Így életem én kétfős életemet, amelynek már végéig akartam szakítani éppen, amikor jött egy férfi és én belebuktam a játékba. Jött az igazi, tiszta szerelem és Mimi Rivieret nem tudott többé rossz lenni. Mimi féltékeny lett Annette Alisonra, Gyötrődött, szenvedett. Szeretet, parányi gyengédségét várt attól, aki csak aranyát dobálta feléje.

És mi történt Annette Alisonnal? Kítünt, hogy neki is van szíve, hogy sok keserű csalódás nem tudta kipusztítani belőle azt, ami egyetlen és igaz az életben: a szeretet... Ez adott neki erőt ahhoz, hogy elhatározza Mimi Rivieret megölését. Még mielőtt azonban azt az „öngyilkosságot” elkövetné, mindketten idejötték ahhoz, aki a megváltó szeretetet hozta...

A báró hírtelen elhallgatott.
— Na és mi történt azután? — kérdezte valaki.

A báró, aki a visszaemlékezés meghatódottá tett, hogy palástolja azt, erőltetett könnyedséggel mondta:

— Aztán? Heppy end! Annette ujjára húztam a Miminek szánt gyűrűt, kikocsiztunk a pályaudvarra és beültünk egy elsőosztályú fülkébe. Irány: Budapest...

Újabb kíváncsiszkodó kérdés.

— És azután?

A báró lehajtotta a fejét.
— Nincs tovább. A boldogság évei eseménytelenek. Arra csak visszagondolni lehet.

Kiszakítani belőle valamit, szavakba önteni, legfeljebb költő tudja. És pedig...

Az előkelő bank elnöke közbeavatott.

— Te pedig... Igen, most már emlékszem! Annak idején külföldről hoztál magadnak feleséget. Ugy tudom, francia nőt. Sokat beszéltek akkorában rólatok, mert évekre eltemetkeztek az Isten háta mögötti birtokon, Sárkány-pusztán... Persze a feleséged...

Hegedüs báró szép ezüstös feje még mélyebbre hajlott.

— A feleségem tíz éve halott...

A tompa, zöldes világításban kísértetiesen hangzottak a szavak. A multatidézgető széles résztvevői szinte hallották Mimi Rivieret féltelen nevetését, látták a büszke, szép Annette Alison, aki tíz éve halott...

A vastag függönyrezen bekandikált a hajnal violaszín derengése. Az elsőcsarnokban felijedt szundikálásból a livrés klubszolga. Ásitott, nyújtózkodott és ment az urak kabátjáért. Mikor az öveleenceasztal körül ülők lesétáltak az uccára, a Liget téli szomorúságban didergő fái fölött sziporkázva bukkant fel a nap első, aranylót sugára...

(Vége)

A MALAKKAI ASSZONY

Alacsony, szemüveges japán áll a Malakka félsziget egyik pontján. Szomorúan nézi, mint bontanak le egy hatalmas gyártelepet. A modern gyár már romokban hever, milliókat pusztítanak el, de miért?

A japán a távolba néz. Ő tudja egyedül, hogy miért épült fel a gyár. Nem azért, hogy a japán gyáripár a Malakka-szigeten is megvesse a lábát, hanem hogy fontos tengerészeti bázist építsenek az angol világbirodalom egyik kényes pontján. Rejtett katonai célok húzódnak meg az ártatlannak látszó gyárépítés mögött.

— Miért bontják le?

— Egy asszony miatt! — válaszolja a kis japán.

Egy asszony, egy ragyogó szép, fehér asszony miatt diplomáciai konfliktus keletkezik Keleten. Egy asszony miatt majdnem háború tör ki. Erről szól Francis de Croisset „A malakakai asszony” című világhírű regénye, amely a „Világhírű Regények” című sorozatban március 1-én jelenik meg. A 320 oldalas, remek félbőrköltésű könyvet példátlanul olcsón kaphatják meg Tolnai Világlapja olvasói. Erről a nagy kedvezményről jelen lapszámunkban, a Világhírű Regényekről szóló hirdetésben közlünk részletes felvilágosítást.

KERESZTREJTVÉNY

A megfejtők között minden héten értékes könyvjutalmat osztunk ki. Megfejtés határidő március 6. Minden borítékra rárandó: Rejtvénymegfejtés

1	d	2	a	3	r	4	v	5	a	6	s	7	l	8	i	9	r	10	×	a	t
×	11	l	e	12	r	×	12	r	i	d	e	g	×								
13	b	m	g	a	l	4	r	×	a	×	15	16									
17	m	l	×	18	t	o	h	×	19	20	h	a	m	×							
d	×	×	21	a	n						22	n	v	a	a	l					
23	a	24	25	a	l						i	e	×	26	t	e	r				
27	p	a	l	a	×																
29	e	p	e	×	×	30	31	e	g	e	32	×									
33	s	a	l	2	34	35	e	r	g	×	36	37									
39	t	×	40	h	o	t	e	g	×	41	m	a	×								
×	42	x	a	m	r	e	2	×	43	n	g	a									

A megfejtésnél elegendő a vízszintes 1, 33 és a függőleges 4, 16 sorokat beküldeni

Vízszintes sorok: 1. Nagy művész, ki a helyzeteknek és alakoknak beszédben való jellemzésével, az érzelmek és indulatok átírásának tükörzetésében elsőrangú. 10. Keresztül. 11. Másoló. 12. Lelketlen. 13. Könnyű építményű földszintes ház Kelet-Indiában. 15. Őseink löfegyvere volt. 17. Újpesti labdarúgó ifjak. 18. Kövér állon van. 19. Egési termék. 21. Német prepozíció. 22. Mértani fogalom. 23. Zalamegyei kisközség a Balaton partján. 26. Három — idegen szóval. 27. Tetőfedőanyag. 28. Barom húzza. 29. Gúnyolódó. 30. A tűz. 33. Reinhardt Miksa által ebben a városban rendezett ünnepi játékokban nagy sikert aratott. 36. Nyitogatják. 39. Vissza: kereskedelmi rövidítés. 43. Szerepe a Rivierában.

Függőleges sorok: 2. Lent. 3. Érzélgős bolognai festő (1575–1612). 4. Ebben a színházban aratta legnagyobb sikereit. 5. Kaszálni. 6. Zenében: magánszám. 7. Meg van... a sors könyvében. 8. 51 — római számmal. 9. USA-állam. 10. Legutóbbi elsőrangú szerepe a Nagy szerelmében. 13. Születési helye. 14. Cselekvésrúgó. 16. 1920-ban a Budai Színházban lépett először színpadra Budapesten ezen szerepében. 20. Antalka. 21. Az USA legnagyobb külső territórium. 22. Belső páros szerv. 24.kurta, neked is

lesz! 25. Elájul. 30. Érzékel. 31. Azonos mássalhangzók. 32. Látta, vagy hallotta az esetet. 34. A test felületét vonja be. 35. Ismert amatőr sportegylet. 37. Fájdalmas felkiáltás. 38. Időmértő.

Payper.

A múlt heti számban megjelent keresztrejtvény megfejtése. Vízszintes sorok: 1. Cs. Aczél Ilona. 12. Samassa. 13. Evelyn. 15. Ul. 16. Csapodár. 18. Fátum. 21. Nedű. 22. Töle. 23. Rákok. 24. Bázél. 25. Es. 26. Ete. 27. K. S. (Kisfaludy Sándor) 28. Rég. 30. N. T. K. 33. Etet. 34. Ól. 35. Egérke. 37. Éva. 38. Nemzeti. 40. Remeg. 42. Éta. 43. Magyar. — **Függőleges sorok:** 1. Csup. 2. Saláta. 3. Am. 4. Capulet. 5. Zs. 6. Esc (csé). 7. Las. 8. Lepereg. 9. Ovodás. 10. Nedűk. 11. Alá. 14. Örökös tag. 17. An. 19. Tőzeg. 20. Melenget. 24. Báróné. 27. Kever. 29. Élet. 31. Tét. 32. Krim. 33a. Téma. 35. Ez. 36. Erg. 39. Ma. 41. Ey.

Jutalmazott megfejtők. A keresztrejtvény helyes megfejtői közül az alábbiak részesültek könyvjutalomban: Cserei Magda, H. Gáti József, M. Zsoldán Mór, K. Tóth Jánosné, B. vitéz Borzovai V., B. bátorkeszi Kiss Kata, Ny. Özv. Kleintsek Józsefné, B. Lajosi Mátvás, M. Tihanyi József, H. Zöld Rózsa, B. Asztalos Márta, B. Csikós Erzsébet, B. Pál Gézáné, B. Tokaj Gyula, Sz. Somogyi Zsuzsa, Gy. Rádi Aranka, D. Muzsa Gizella, B.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK

Névtelen levelekre nem válaszolunk. Levélben csak abban az esetben adunk választ, ha a levélíró egy megcímzett és felbélyegzett válaszborítékot küld. A nekünk szóló levelet így tessék megcímezni: „Délbáb” szerkesztőségének, Budapest, Dohány ucca 12. Felvilágosítást kérek. Kéziratokat nem őrizünk meg.

Fogadás. Nem ugyanaz.

Zenekedvelő. Tessék a Stúdióhoz fordulni (Budapest, Sándor u. 7).

M. F. Juel. Kéziratokkal el vagyunk látva hosszú időre. Legnagyobb sajnálatunkra, egyelőre semmiféle kéziratot nem használhatunk.

Szenvedélyes sakkozó. Az bizonyos, hogy sok hasonlatosság van a sakkjáték és a hadműveletek között. Ezért szokott időnként felmerülni az az eszme, hogy a sakkot tantárgyként tanítsák

a katonai iskolákban. Párizsban a Théâtre Français melletti Regenz-kavéházban ma is őrzik azt a márványasztalt, amely mellett Bonaparte I. Consul 1798-ban sakkozott.

Jobb-bal. Híres „ambidexter” Lord Baden Powel. A világ főcserkésze mindkét kezét egyformán használja. Ir, rajzol, kardot forgat, revolvert fog, s arról is híres, ami nagy szó: hogy mindkét oldalról tud lóra, vagyis nyeregbe szállni.

St. Z.-né. Tessék erre vonatkozólag megkérdezni a Rádiót (Bpest, Sándor u. 7).

B. Pál. 1. Van rendezői tanfolyama. 2. Középiskola és persze megfelelő rátermettség. — H. Sándornak a Magyar Színházhoz tessék írni. (Wesselényi u.)

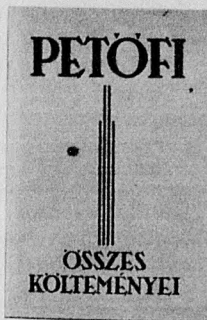
P. János és többeknek. Nem kell kivágni a rejtvényt, anélkül is érvényes a megfejtés.

Sz. E. nb. Levelét átadtuk Orbók Attilának. Napraforgó. Kitünő ajakkenőcsöt készíthet a következő módon: Ötven gram édes mandulaolajat, 25 gr. fehér viaszt, 25 centigram illórózsaolajat és 25 centigram karminat tessék jól összekeverni.

Többeknek. Az orroperáció igen szép eredménnyel végezhető. Az orr hajlottsága teljesen megszüntethető. Négy-öt napig kell összesen Pesten időznie. Feküdni egyáltalában nem kell s így bárhol megszállhat. 2. Csak az orr megvizsgálása után lehet véleményt mondani.

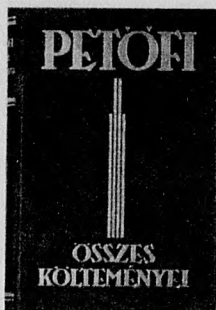
Jóslás. A horoszkóp három főtényezőből áll: állatkörökből, bolygókból és úgynevezett házak-

PETŐFI ÖSSZES KÖLTEMÉNYEI

Ára

kartonkötésben 96 fillér. díszesen kötve 1 pengő 20 f. félbőr-kötésben 3 pengő

Ára

Ára

Portó 20 fillér, utánvétellel 75 fillérrel drágább. Megrendelhető

a „Délbáb” kiadóhivatalában, Budapest,

VII, Dohány ucca 12-14, és minden könyvkereskedésben

ból. Az állatkörök tizenkét jegye: kos, bika, ikrek, rák, oroszlán, szűz, mérleg, skorpió, nyilas, bak, vízöntő, halak. A kilenc bolygó: Nap, Hold, Merkúr, Vénus, Mars, Jupiter, Saturnus, Uranusz és Neptunusz. Ezeket legutóbb egy tizedikkel: Plutóval egészítették ki.

Zsuzsika 22. 1. Diathermiás kezeléssel történik a szőrszálak végleges kiirtása. Igen jó eredményű. 2. Éjszakára megfelelő összetételű pigmentkrém és nappalra fényvédő kenőcsöt meg püderrel használjon. 3. Az a kérdés, hogy haja zsíros, vagy száraz természetű.

Kis gazdasszony. A burgonyatekeres készítményét szívesen közöljük: Nyolc deka vaját, három tojás sárgáját, 12 deka melegen pasztyrozott burgonyát, 2 deci tejszínt, 4 deka lisztet és 3 tojás fehérjét alaposan összekavarunk. Előzőleg vajjal jól kikent tepsire kenjük, gyorsan megpirítjuk, megtölthetjük velővel, vagy parajjal, vagy sonkával, gyorsan becsavarjuk és parmezánsajttal beszórjuk.

Amália asszony. Kosmetikai cikkeinkben feltétlenül kitérünk erre a kérdésre is. Ha részletesebb választ vár arcápolására vonatkozólag, úgy szíveskedjék megcímzett és felbélyegzett válaszborítékot beküldeni.

Filmrajongó. R. Müller, Wien, Scala film. — Alpar Gitta, London, British International Pictures Studio. — Lilian Harvey, Berlin, S. W. 19., Krauzenstrasse 35. — Gustav Fröhlich, Berlin, Dahlem, Zviethenstrasse.

Románia. 1. Ronald Colman és Lilian Gish játszották. 2. Várkonyi nem játszotta.

Az ország kutyája. Legnagyobb sajnálatunkra, nem használhatjuk a beküldött kéziratot, mert kéziratokkal hónapokra el vagyunk látva.

Szomorú kislány. Selyemruhából otthon is eltávolíthatja a zsírfoltot, ha a folt szélére előbb alkoholt csepegtet és csak azután kezeli a foltot benzinnel. A folt eltűnése után finomra őrölt fehérkenyér-morzstát hintünk a még nedves anyagra, így elkerüljük, hogy a foltnak udvara keletkezzék.

Seh. István. Címeiket nem ajánlhatunk, de ha elmegy egy énektanárhoz (telefonkönyvben is található), ott megállapíthatják, hogy érdemes-e tanulnia.

F. Endre. Novelláját legnagyobb sajnálatunkra nem közölhetjük.

M. Oszkár. Valóban sok, igen furcsa klub létezik. Például nem sok tagja lesz a Párizsban alakult legújabb klubnak, mert csak olyan tagot vesznek fel, aki komoly vizsgán igazolni tudja, hogy tizenöt nyelven beszél. A klubot eddig tizenöt tag látogatja. Foglalkozásuk szerint egészen különböző emberek: egyetemi tanár, pincér,

utazó, tudós stb. A klub elnöke egy tanár, aki harmincharom nyelven beszél. A másik érdekes klub szintén Párizsban és nem Londonban alakult. Ez a „Boldogtalan házasságok” klubja. Célja az, hogy a tagok jótanáccsal lássák el egymást és hogy elpanaszolhassák bánatukat és sérelmüket. Minden klubtag köteles a másik panaszát türelmesen végighallgatni.

Nem vagyok meglegedve. Szíveskedjék a Névmagyarosítási Egyesülethez fordulni. (Bpest, Lipót körút 13.)

L. Lajosné. Szíves elismerőszókat köszönjük.

Káldor S., Pest. Csak megfelelő kozmetikai szerek alkalmazásával lehet eredményt elérni. Keressen fel kozmetikus szakorvost, ki a panaszolt elváltozásokat megvizsgálja és a szükséges szereket elő fogja írni.

Melitta. Kifűnő fánkcrecept: 2 deka élesztőt langyos tejben kelesztünk. Egy kanál fagyos zsírt habosra keverünk, azután 3 percig 4 tojás-sárgájával tovább keverjük. Adunk hozzá 2–3 darab főtt és szitán áttört burgonyát, a megkelt élesztőt, 1 liter lisztet és annyi tejet, hogy a tészta inkább keményebb legyen. Egy csipetnyi só is teszünk hozzá és kelni hagyjuk. Ha megkelt, táblára tesszük, tenyerünkkel jól kikapcsoljuk, fánkiszűrővel kiszaggatjuk, mégégyezser kelesztjük és gyorsan sütjük.

A. K., Makó. Csak színházi, film- és rádió-tárgyú kérdésekben adhatunk felvilágosítást.

B. Károly. Céceket ebben a rovatban nem ajánlhatunk, ha figyelemmel kíséri lapunkat, megtalálja annak is a címét.

Barna bakfi. Ne higgyen a fiúnak, mert később keservesen megbánná! Sok fiatalember hangoztatja, hogy nyugodtan csokolódzhatik a leány olyan valakivel, aki nem lesz a férje. A fiú őszintén megmondta, hogy nincs komoly szándéka... Tessék ehhez a kijelentéshez alkalmazkodni és tessék ezt szem előtt tartani.

Előfizetési árak:

¼ évre 2 pengő 50 fillér, ½ évre 5 pengő,

Szerkeszti: TOLNAI SÁNDOR

Kiadótulajdonos: TOLNAI NYOMDAI MŰINTÉZET ÉS KIADÓVÁLLALAT RT.

Kiadásért és szerkesztésért felel:

TOLNAI SIMON

Budapest, VII, Dohány ucca 12.

Nyomatott Tolnai Nyomdai Műintézet és Kiadóvállalat RT. mélynyomó-kőrforgógépein,

Budapest, VII, Dohány ucca 12 szám

Szerkesztőség és kiadóhivatal telefonszámai: 423—39 és 423—50

Nem esonkítja meg a lapot, ha ezt a szelvényt kivágja, mert a lap bekötésénél ez a keskeny rész ugyanis levágódnék. Ezén szelvény alapján úgy pompás díszes műhöz van joga. Olvassa el a lapunkban levő hirdetést

DILÁGKÖNYVTÁR-SZELVÉNY

MEGRENDELŐLAP

Tolnai Nyomdai Műintézet és Kiadóvállalat Rt-nak, Budapest, VII, Dohány u. 12.

Ezennel megrendelem a velem nyomtatásban alább ismertetett feltételek szerinti biztosítással kapcsolatosan a következő műveket. (A nem kívánt rész törölendő.)

TOLNAI VILÁGLEXIKONA 20 kötetet, díszes félbörkötésben.

TOLNAI VILÁGTÖRTÉNELME 20 kötetet, díszes félbörkötésben.

TOLNAI VILÁGLEXIKONÁT 20 kötetben és **TOLNAI VILÁGHÁBORU TÖRTÉNETÉT** 12 kötetben, összesen 32 díszes félbörkötésben.

TOLNAI VILÁGTÖRTÉNELMÉT 20 kötetben és **TOLNAI VILÁGHÁBORU TÖRTÉNETÉT** 12 kötetben, összesen 32 díszes félbörkötésben.

A Világháború Története külön nem rendelhető meg, csak a Lexikon vagy a Történelem sorozattal együtt.

Tudomásul veszem, hogy havonta egy-egy kötetet vagyok köteles átvenni és fizetek minden félbörkötésű kötetért bérmentes szállítás mellett 2 pengő 50 fillért, mely összegben a biztosítási díj és a kötet ára is bennefoglaltatik. Vidéken kötetenként 20 fillér jár a kézbesítésért, Budapesten a kézbesítés díjtalan.

A biztosítás csak addig bír érvénnyel, amíg a jelen megrendelővellem megrendelt sorozatnak kötetait havonként folytatódólagosan átveszem és kifizetem. A biztosítás érvényessége megköveteli, hogy a köteteket megszakítás nélkül havonta folytatódólagosan megvásároljam.

A biztosítás az itt megrendelt sorozat utolsó kötetének átvételével megszűnik, tudomásul veszem azonban, hogy a biztosítást ezen idő után is további 6 éven át folytathatom, mely esetben a biztosítási feltételek 7. pontjában meghatározott havi 1 pengő biztosítási díjat tartozom fizetni.

A biztosítási kötvényt az első kötettel egyidejűleg kézbesítik. Vidéken 10 fillér jár a biztosítási kötvény kézbesítéséért. Budapesten a kötvény kézbesítése díjtalan.

A biztosítás szempontjából kijelentem, hogy 18-ik korévetem betöltöttem és 60-ik korévetem túl nem haladtam, sem krónikus, sem szervi bajban nem szenvedek és ezekből kifolyólag orvosi kezelés alatt nem állok, egészségi állapotom teljesen jó. Tudomásul veszem, hogy egészségi állapotomra és koromra vonatkozó valótlán adatok a biztosítás érvénytelenségét vonják maguk után.

Név: Foglalkozás:

Születési év: hó nap.

Helység u. p.

..... ker., ucca sz. em. ajtó.

Ki szerepeljen a biztosítási kötvényben mint kedvezményezett, vagyis ki kapja a biztosítási összeget?

Kelt 1936. hó n.

A megrendelő sajátkezű olvasható aláírása.

A megrendelőlap szövegétől eltérő megállapodások és kikötések érvénytelenek!

Ha megrendeli a túlóladalon bemutatott félbörkötésű könyvsorozatainkat, a közismert jó hírű

Providentia Biztosító Részvénytársaság -nál lesz biztosítva.

A biztosítás feltételei a következők:

1. Amennyiben az előfizető természetes halállal hal meg, a biztosító intézet a kedvezményezettnek 500 pengőt folyósít, amelyből 250 pengő temetkezési segélyt a halálest után, a 4-ik pontban feltüntetett okmányok bemutatásakor azonnal és ezen felül még folyósít 3 éven át évenként 83 pengő 33 fillér járadékot, azaz összesen további 250.— pengőt. A járadék a halálest után számított 1 év múlva kezdődik.
2. A biztosítás a kötvény kiállítása napján lép érvénybe, azonban 3 hónapon belül bekövetkező halál esetén kártérítést csak akkor nyújtunk, ha a halált baleset okozta.
3. A biztosító intézet 1000 pengőt fizet a kedvezményezettnek, ha a biztosított előfizető baleset folytán, a baleset megtörténetétől számított 6 hónapon belül halálozik el.
4. A temetkezési segély folyósításához, valamint az igényjogosultság megállapításához szükséges a születési és a halotti anyakönyvi kivonat, valamint a halál okát megállapító kezelőorvosi bizonyítvány.
5. A biztosítás érvénye nem terjed ki öngyilkosság esetére, továbbá olyan halálesetre, mely az előfizetőt életveszélyes sportolás (akrobatikus gyakorlatok, versenylovaglás, repülősport stb.) vagy lázadásban való részvétel közben éri. Érvénytelen a biztosítás akkor is, ha

a bemutatandó születési bizonyítványból kintünik, hogy az előfizető a biztosítási kötvény kiállításának időpontjában a 18-ik életévét még el nem érte, vagy 60-ik életévét már túlhaladta. Ki vannak zárva a biztosításból azok, akik a biztosítás érvénybelépésekor valamely krónikus betegségben vagy szervi bajban szenvednek és ezek miatt gyógykezelés alatt állnak.

6. Ha a biztosított a könyvek megállapodás szerű folytatódólagos átvételével hátrálékban van, akkor a jelen biztosítási szerződés is egyidejűleg hatályát veszti.

7. A Providentia Biztosító Részvénytársaság kötelezi magát, hogy jelen biztosítási kötvény lejáratától kezdődőleg a biztosítás érvényét függetlenül további hat évvel meghosszabbítja, amennyiben a biztosított legkésőbb 30 nappal a kötvény lejáratát, annak meghosszabbítását a biztosító intézettől kéri. Ez a meghosszabbítás azonban a 60-ik életévüket betöltötteknél balesetbiztosításra nem terjed ki.

Ilyen esetben a szerződői jogok a biztosítottra szállnak át és a biztosítási feltételek 5-ik pontjának utolsó mondata, valamint a 6-ik pont hatályát veszti.

A meghosszabbított biztosítás díja évi P 12.—, azaz tizenkettő pengő, mely előzetes havi 1 pengős részletekben fizetendő.

Ha nem akarja megsemmisíteni a lapot, ne vágja ki, hanem tessék ezt a szöveget lemosni a megrendelésért.

20
KÖTETBEN

**FÉLBŐRBE
KÖTVE –
KÖTETENKÉNT**

2 PENGŐ **50** FILL

**TOLNAI
VILÁGLEXIKONA**

BŐVEBB ISMERTETÉS AZ ELŐZŐ OLDALON

Tolnai Nyomdai Műintézet és Kiadóvállalat R.-T. nyomása, Budapest.